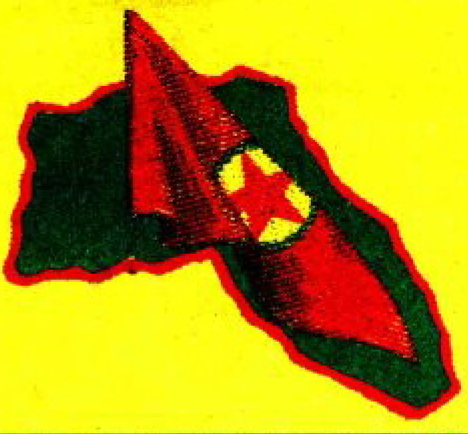

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Berxwedan

Aylık gazete – 15 Mart 1995 – Sayı 181 – 3,- DM

Genç-yaşlı, kadın-erkek, yediden yetmişe bütün Kürdistan halkı NEWROZ'la

BÜYÜK İKTİDARLAŞALIM!

BAŞKAN APO'NUN TÜM PARTİ, ORDU VE CEPHE ÇALIŞANLARINA YENİ SÜREÇ TALİMATI

5. KONGRE SÜRECİNE başarıdan başka bir gelişme sığdıramayız

Değerli yoldaşlar!

Partimizin 5. Kongresi'ni sadece parti tarihimizin en gelişkin bir olgunluk zirvesi değil, ulusal kurtuluşun, birliğin en güçlü bir başarı ifadesi olarak da tamamlamış bulunmaktayız. Bu anlamda gerçekten büyük bir adım olarak selamlamak yerindedir ve selamlıyoruz.

Bu kongremizin kolay hazırlanmadığını ve denilebilir ki, partimiz adına ilk sözcüklerin ağzımızdan düşmesinden günümüze kadar, özellikle son bir yıl içinde hayatımızın en yoğun çözümlemelerini ve pratik çalışmalarını geliştirerek, 1994'ün

Devamı 12. sayfada

BERXWEDAN'dan ayın yorumu

Erkenden NEWROZ ve SERHILDAN

Türk özel savaşı, son dönemlerde durmadan zaferler ilan ediyor. En temel sorunlarında, en büyük bunalım sahalarında gelişme kaydettiğini açıklıyor. Derinleşen çözümsüzlüğün çözüme doğru gittiğini söylüyor. Daha birçok **"görkemli gelişme"** sıralanıyor. Ama hiç kimse, bunun **"ne zaman, nerede"** başarıldığı sorusuna cevap bulamıyor. Bütün bunların, tam tersine olduğunu düşünmeyen hiçbir politik kişi ve çevre var mıdır?

Açıklamalar, demeçler, demagojiler ilk defa Türkiye'de bu kadar açık biçimiyle havada kalmaktan kurtulamıyor. Yine ilk defa Türkiye'de gerçekler, bu kadar

Devamı 3. Sayfada

5. Kongre kararları

Halk iktidarlaşması, Cephe Programı'nın gözden geçirilmesi siyasi diyalog ve itibar iadesine ilişkin kararlar

20-21-22. sayfalarda

8. Avrupa Parti-Cephe Konferansı yapıldı

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi ERNK, 27 Şubat-6 Mart 1995 tarihleri arasında Almanya'da gerçekleştirdiği yıllık olağan konferansını başarıyla sonuçlandırdı. Yüzlerce komite, birlik ve kurumu temsilen çağrılı 130 delegenin 116'sı toplantıda hazır bulundu.

Yazıları 6-7.sayfalarda

Gazi Mahallesi katliamı ve Newroz'a ilişkin PKK-MK bildirisi

4 ve 11. sayfalarda

NASIL YAŞAMALI ?

YAŞADIĞINIZI SANMAYIN

ABDULLAH ÖCALAN

Yaptığım çözümlemelerde kanıtlamak istediğim şudur: Ya insanca yaşayacaksın, ya da asla yaşamayacaksın veya yaşayabileceğini sanmayacaksın!

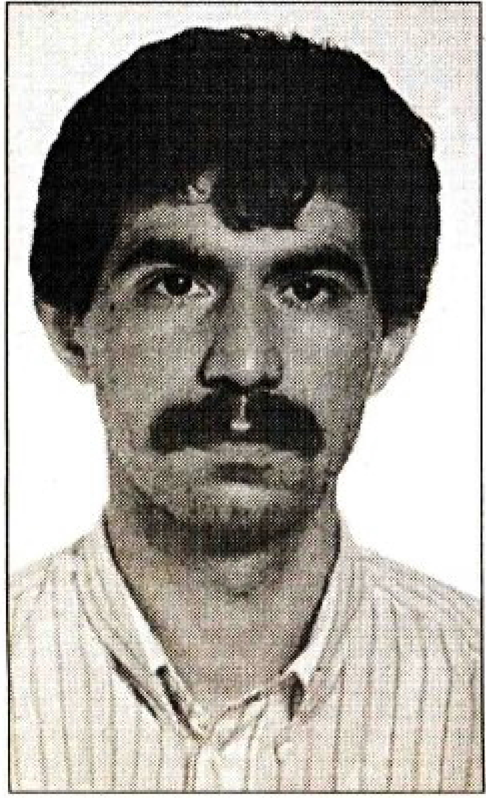
Bu benim için adeta bir sınavdır. Mevcut geri yaşama büyük öfkem vardır. Namussuzluk o kadar derinliğine işlemiş ki, düşkünlük, yılışıklık (özellikle düz bir insan olma anlamında) o kadar içe sinmiş ki, çare olabilecek bir kişilik göremiyoruz. Ortaya çıkan daha fazla hastalıklı, daha fazla ikiyüzlü yanlardır.

Böyle bir durumda nasıl yaşamaya cesaret ediliyor? Böyle bir yaşam nasıl *Devamı 14. sayfada*

Direniş kahramanlarımız

Adı, soyadı: **Mehmet Özkul**
Kod adı: **Fikret, Nuhat**
D. yeri ve tarihi: **Diyarbakır, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1977**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Güney Savaşı-Haftanin.**

Newrozlarda bir başkasın

Ah Amed ah. Öyle bir hüzünlüyüm ki tarifsiz, ifade edilmesi güç.

Sende olmalıydım hevallerimle. Bundan onyedi yıl önceki gibi. Hep birlikte başı dik inseydik Havser bahçelerine. O her habesi parmak büyüklüğünde ürün veren asırlık dut ağaçlarının köklerine, o yere gelmez sırtlarımızı dayayarak otursaydık gölgeliklerinde. Yine okusaydık önümüzü aydınlatan kitabımızı. Tıpkı yıllar öncesinde, Kürdistan Devriminin Yolu Manifestosu'nu okuyup belleklere kazıdığımız günler gibi. Yine birlikte büyük bir coşkuyla karşılamalıydık bu kurtuluş yılının zafer Newroz'unu. Newrozlarda bir başkasın. Çağdaş Kawan Mazlum Doğan'la ve daha onlarca kahramanlarınla onurlusun, gururlusun, coşkulusun ve daha bir güçlüsün. Diyorum ki, keşke her şeye rağmen bir kez de olsa dile gelseydin.

Anlatsaydın bizlere her şeyi. Bir bir, tüm tatlı-acılı, sevinçli-üzüntülü günlerini aktarsaydın, geçmişten başlayarak günümüze kadar yaşananları ve yaşatılanları Mazlum'un ifade ediş ustalığıyla serseydin gözlerimizin önüne. Yiğit kahramanlarını bir kez daha anarak, alçakları, korkakları ve ihanetçileri bir kez daha lanetleyerek gömseydin karanlıklara. Biliyorum, günü geldiğinde açacaksın tarihin tüm sayfalarını. Okuyacaksın onu yeni nesillere. Tekrar tekrar işleyeceksin özgürlüğün nasıl kazanıldığını. Hep özgürlüğün kolay kazanılmadığını vurgulayacaksın, değerinin daha iyi bilinmesi ve korunması için. Kimler geldi, kimler geçti, kimler her şeye rağmen bağdaş kurdu, kucaklattı sende. Biliyorum, uzundur bunun anlatımı, tıpkı tarihin gibi. Günler oldu tüm yollar sana uzandı, senden çıktı. Günler oldu tüm gönüller sende toplandı, senden yayıldı başka diyarlara. Gün oldu tüm sevinçlerin kaynağı oldun, yeni günler seninle doğdu. Yine gün oldu Mazlum'la Newroz'u, direnişi karşıladın, kahramanlıkların sergilendiği yer oldun.

Evet hevaller ben de Numan (Celal Özalp), Harun (Şehmus Yiğit) ve daha onlarca yoldaşların doğup büyüdükleri, ülkemizin bu şirin, şirin olduğu kadar güzellikleri de bağrında taşıyan ve oldukça uzun tarihi bir geçmişi olan Amed şehrinde, 1960'lı yılların o bilinen koşullarında yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelmişim. Her Kürdistanlı çocuk gibi benim de acı-tatlı anılarla yüklü bir çocukluk dönemim oldu. Çocukluk dönemini geçerek sizlere ideolojide, politikada, siyasette ve pratikte çocukluğu yaşadığım sürecin anlarını anlatmak istiyorum. Bu aynı zamanda çocukluğumun bir kesitini de kapsar. İdeolojik-politik mücadelenin başlangıcında bir süre çocukluğu yaşamak doğaldır. Ve bu ayıp da değildir. Ayıp olan belli bir süreç ve pratik dönemden sonra da aynı çocukluğu yaşamaktır. Hani o büyük insan der ya "otuzbeş yaşındaki bebekler", işte ayıp olan budur. Bunu iyi anlamalı, sözün derinliğini görmeli ve tekrar yaşamamalıyız otuzbeşlik bebekliği. Önemli bir tarihi kesit olduğu için 1977'lerden başlamak istiyorum.

1977 yılının sonlarıydı. Ortaokulu bitirmiş, Diyarbakır lisesine kaydımı yapmıştım. Okulda herkes gibi ben de kendime yakın bir çevrede yer almak istiyordum. İkinci ve üçüncü sınıftaki öğrenciler hep kendi aralarında tartışıyorlardı. Hepimiz kendimize devrimci diyorduk. Ve yine o dönemde "kuçık ê reş" olarak adlandırdığımız Türkçe'ye büyük bir öfkemiz vardı. Bilimsel sosyalizm ve Kürdistan gerçekliğiyle ilgili fazla bir düşünce birikimim yoktu. Var olan da okumaya ve araştırmaya dayalı düşünceler değildi, kulaktan duyma şeylerdi. Bir süre bu kulaktan duyma bilgilerle idare ettim. Ancak gün geçtikçe bunlar yetmiyordu. Kendim de okuyup araştırma yapmalıydım. Ama okuyacak hiçbir materyalim yoktu, satın alabilecek olanağım da yoktu.

Harun (Şehmus Yiğit) ve daha birkaç arkadaş daha Dersim'deki yatılı öğretmen okulunda okuyorlardı. Okullar tatile girdiğinde Diyarbakır'a geri geliyorlardı. Hepsini tanıyordum ve ayrıyeten evlerimiz aynı mahalledeydi. İşte yarı yıl tatili başlamıştı. Onlar da Diyarbakır'a gelmişlerdi. Bu benim için kaçırılmaması gereken bir fırsattı. Zaman geçirmeksizin Harun ve diğer arkadaşların yanına gittim. Onlara okuyacak bazı materyallere ihtiyacım olduğunu söyledim. Gerçekten arkadaşların bu istemime verdiği karşılık beklediğimin ötesinde oldu. Belki de mücadele saflarında yer almamda farkında olmadan attığım ilk adımdı bu. **"İstediğin isteğimizdir"** deyip, onlarla birlikte mahallede bir kahveye gittik. Tanımadığım ve yaşça benden oldukça büyük olan başka arkadaşlar da geldiler. Bir süre orada oturduktan sonra yine birlikte kalkıp çıktık. Ve bir eve gittik. Eğitim fakültesinde ve başka okullarda okuyan arkadaşların kiraladıkları bir evdi. İçi de temiz ve düzenliydi. Daha önce görmediğim kadar çok kitaplar vardı. Dikkatimi en çok çeken şey arkadaşların birbirlerine karşı olan sevgi ve saygılarıydı. Düşüncem birkaç kitap alıp gitmekti. Ancak arkadaşlar hemen bırakmadılar. Birkaç dakika içinde yanında yeşil soğan olan patates haşlaması hazırlandı. Oturup hep birlikte yedik. İlk kez böyle bir ortamda bulunmuş olmaktan olacak ki yemek oldukça hoşuma gitmişti. Bu yemekte ekmek yoktu. Unutulmuş olabileceğini düşünmüştüm, daha sonra öğrendim ki o gün arkadaşların ekmek alaçak paraları kalmamış. Bugün sahip olduğumuz maddi değerlerle kıyasladığımızda Parti Önderliği'nin **"başlangıçta ne tek bir kuruş paramız, ne tek kurşunumuz ve ne de bir dostumuz vardı"** belirlemesinin ne kadar yerinde olduğunun yanısıra bugünlere nasıl bir emek ve çabayla gelindiğini, bir kez daha bu emeklerin ve değerlerin sahiplerini anıyorum.

İşte Harun ve diğer arkadaşların aracılığıyla o zaman Diyarbakır'da Kürdistan Devrimcileri adına faaliyet yürüten arkadaşlarla tanıştım. Başlangıçta arkadaşların isimlerini bilmiyordum. Her fırsat çıktığında onların kaldıkları eve gidiyor, birlikte hareket ediyor, kahvehane ve parklarda yaptıkları tartışmaları ilgiyle izliyordum. Artık ben de kendimi onlardan biri olarak görüyordum. Keza yaklaşımlarından onların da beni kendilerinden saydıklarını hissediyordum. Bu da beni sevindiriyordu. Bana **"heval"** diye hitap ediyorlardı. Bu arkadaşlardan bazıları şunlardı: Zeki Akıl, Reşo ya da Bedran (Mehmet Sevgat), Sabri (Mazlum Doğan), Aytekin Tuğuk, Fikret (Yaşar Organ), Seyfettin Zoğorlu ve daha nice arkadaşlar. Tüm bu arkadaşların şu veya bu düzeyde üzerimde emekleri vardı.

Belli bir süreden sonra eğitim çalışmalarına alındım. Bu çalışmaları arkadaşların kaldığı ve komün evleri olarak adlandırdığımız evlerde yapıyorduk. Havaların ısınmasıyla birlikte eğitimleri bazen Havser bahçelerine gidip, uygun bir köşede yaptığımız da oluyordu. Bu da genellikle çok neşeli geçerdi. İkişerli, normal bir kır gezisine çıkan arkadaşlar gibi gidiyorduk. Orada çalışmamızı bitirdikten sonra gayet neşeli bir şekilde şehre geri dönüyorduk. Bazen de bahçelerden yeşil soğan, marul vb. şeyler almak istediğimizde hemen bir arkadaş ortaya çıkar **"aman arkadaşlar, Mao yazılarında, halkın malına zarar vermeyin, eğer ihtiyaç duyuyorsanız mutlaka bedelini ödeyin ve memnun edin diye yazıyor"** derdi. Halkın malına bir zarar vermezdik. Hatta çalışmalar sırasında bazen bahçe sahipleri gelir, bizleri süzerek hemen sebzelerini gözden geçirir, bir zararın olmadığını görür ve şaşırırlardı. Hepimiz eğitim çalışmasına katılır ve hararetli hararetli tartışırdık. İlk önce toplumlar tarihini işledik. Daha sonra eğitim programındaki tüm kitapları birlikte okuduk ve kavramaya çalıştık. Ayrıca bireysel olarak da her birimizin bir eğitim programı da vardı. Okumak bizler için ekmek ve sudan önce geliyordu adeta. Herkes zamanını en iyi şekilde değerlendiriyordu. Deyim yerindeyse herkes Çinlilerden, Ruslardan, Vietnamlılardan, Kübalılardan, Mozambiklilerden, Angolalılardan daha fazla tarihlerini ve sorunlarını bilecek duruma gelmişti. Eğitim çalışmalarımıza Mazlum Doğan arkadaş arasıra gelirdi. Çalışmanın sonuna doğru bir toparlama yapar ve sonuç olarak güncel durumlara ve gelişmelere ilişkin anlatımlarda bulunurdu. Hiç unutmam bir defa Dağkapı semtindeki eve gelmişti, hiç ara vermeden tam beş saat modern revizyonizm üzerine oldukça kapsamlı bir değerlendirme yapmıştı. Gerçekten Mazlum arkadaş ayaklı bir kütüphane gibiydi. Ne bulursa okurdu ve verirdi. O günleri gözlerimde yeniden canlandırdığımda ve bugün arkadaşların okuma durumlarıyla karşılaştırdığımda kesinlikle geri bir durumu yaşadığımızı rahatlıkla söyleyebilirim. Kaldı ki fazla bir materyalimiz de yoktu. Elimizde tek bir Kürdistan Devriminin Yolu / Manifestosu vardı. Başka da yazılı materyallerimiz yoktu. Oysa bugün bir kütüphaneyi dolduracak kadar hem de tüm sorunları ve çözümlerini en ince detaylarına kadar işleyen materyallerimiz var. Soruyorum hevaller, acaba bu bize binbir emekle sunulan materyallerin hakkını veriyor muyuz?

Başlangıçta Diyarbakır'da sayımız oldukça azdı. Bir kısım arkadaş da dışarıdan gelen ve çeşitli eğitim kurumlarında okuyan öğrenci arkadaşlardı. İdeolojik ve politik olarak güçlüydük. Yaşanan tüm tartışmalarda istisnasız kazançlı çıkıyorduk. Bu üstün ideolojik-politik düzeyimiz karşısında diğer hareketler bizimle tartışmalara girmekten çekiniyorlardı. Çünkü her tartışma sonrası onlardan kopmalar yaşanıyordu. Saflarımıza gün geçtikçe yeni insanlar katılıyordu. Böylece kısa bir sürede öğrenci gençlik kesimi içinde sempatizanlarımız artmıştı. Faşistlerin kümelenmiş

Devamı 27. sayfada

Berxwedan
Aylık Gazete

V. i. S. d. P.: Mariano Lohmann

Druck: Druckhaus Bonn • **Vertrieb:** Eigenvertrieb

Avustralya 4.00 $ / Avusturya 25.00 s. / Belçika 70.00 bfr
Danimarka 12.00 dkr / Fransa 12.00 ffr / Hollanda 4.00 hfl
İngiltere 1.20 £ / İsveç 12.00 skr / İsviçre 3.00 sfr / Norveç 12.00 nkr

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi		Almanya dışı	
6 ay	36.00 DM	6 ay	72.00 DM
12 ay	66.00 DM	12 ay	130.00 DM

BERXWEDAN'DAN ayın yorumu

Erkenden NEWROZ ve serhildan

"Ağzını açan her özel savaş yetkilisi bunun bir provokasyon olduğunu, Alevi-Sunni kışkırtması yapıldığını söylüyor. Hiç alakası yok; hepsi yalan, Gerçekler gizleniyor. Bu, beklenen bir patlamadır. Özel savaş katliamının şiddetli bir şekilde ters tepmesidir. Katledilen Alevi de olsa Kürttür."

Baştarafı 1. sayfada

çabaya rağmen gizlenemiyor. Her şeye karşın bu yönteme dört elle sarılmaktan vazgeçilemiyorsa, bu demektir ki, büyük çözülüş durdurulamıyor.

Halbuki tarih Kürdistan ve Türkiye'de büyük altüst oluşu yaşıyor. Her saha şiddetli sarsıntılar geçiriyor. Düşük ölçekli bir deprem Türkiye'nin herhangi bir yerinde gerçekleşse, nasıl oranın altını üstüne getiriyorsa, siyasal depremin şiddeti ise çok daha sarsıcı oluyor. Türkiye büyük siyasal depremi yaşıyor. Özel savaşın siyasal yapılanmasının bütün temelleri yerinden oynuyor. Hiçbir temel taşı sağlamca tutulmuyor.

Kürdistan halkı, 1995 yılını, Türk özel savaş rejiminin başına şiddetli sarsıntılarla yıkmaya yönelmiştir. İlk defa bu düzeyde güç kazanmıştır. PKK'nin 5. Kongresi'nden iktidar perspektifini alarak düşmanının üzerine daha örgütlü, daha donanımlı olarak zafer yürüyüşüne katılmıştır.

Artık savaşan Kürdistan ulusudur. Ulus olarak savaşıyor; ulus olarak kazanmayı hedefliyor. Büyük değişimleri yaşıyor; eskiyi sökün sökün üzerinden atıyor. İnanılmaz gibi görülen büyük demokratikleşmeyi yaşıyor. Kürdistan devriminde milli yan önde olmasına rağmen, demokratik yan milli yanla atbaşı gidiyor. Tarihte hiçbir sömürge devrimi böyle bir gelişme kaydetmedi. Kimliğini kaybeden hiçbir halk, bu kadar kısa sürede, hem de tarihin en vahşi ve barbar gücüne karşı böyle bir dönüşümü gerçekleştiremedi. Bilinen en büyük devrimlerde bile, Kürdistan halkının yaşadığı yenilenme gerçekleşmedi. Yeni yaşam ve yeni insanı yaratmak şimdiye kadar devrimlerle de başarılamamıştır. Asırlar boyunca ancak değişimler sağlanabilmiştir. Kürdistan devrimi, her sahada **"ilk"**liğini sürdürüyor.

Hiçbir hareket PKK kadar **"terörist"** damgasını yemedi. Hiçbir güç PKK kadar hedef durumuna gelmedi. Tabii ki tarih sayfalarında her yeni olayın çapına göre böyle bir durumla karşılaştığı yazılıyor. Yeni bir olay olarak PKK ise, tarihin yaşanmış bütün değişimlerinin ve yeniliklerinin birikimi temelinde dünyanının sönükleşen bir devrinde sahneye çıkıyor. Sert bir kasırganın eski dünyanın üzerine felaket getirmesi ya da yaşlanmış volkanik bir dağın derinliklerinden gelen şiddetli patlaması gibi yükseliyor.

Aslında PKK, mensupları tarafından tam uygulanmamasına rağmen, başında hesaplandığından daha büyük ve hızlı gelişmeler yaratıyor. **"Ben ölmüşüm"** diyen, ayaklar altında ezile ezile yara-bere içinde kalan insan, bugün dünyanın dengelerini yerinden oynatıyor. Başkan APO ve kurucusu olduğu PKK, böyle bir insanın yaratıcısıdır.

Bu, Başkan APO'nun önderliğinde, dünyanın en eski yerleşim alanı olan Ortadoğu'da insanlığın ikinci büyük doğuşudur. Kürdistan halkının diri olan bütün dinamikleri yok edilirken, fazla gürültü kopmadı, ya da koparılmadı. Sessizden sessize tarihin bir döneminde, öyle ki hiç kimseler duymadan ölüp gitti. Ama PKK tutulabilecek yüzde birlik yan varsa, boşuna buna sarılmıyor. Bu cesaret ister, sabır ister, kahırlı çaba ister. PKK böyle yaptı. Ulusal dirilişe böyle yöneldi. Herkesi yanılttı. Nelere güç yetirebileceğini gösterdi. Ve 20. asrın son yıllarında Kürt ulusunu yaratırken, dünyayı sarstı. Evet, sadece Türkiye'yi değil; bu Türkiye'yi yaşatan dünyanın bütün egemen güçlerini de titretti.

Bu büyük ulusal doğuş, şimdi her gün çok kolay zaferler ilan eden sömürgeci Türk devleti karşısında gerçekleşti. Büyük ulusal diriliş ve ulusal kurtuluş mücadelesi, meşru olmayan Türkiye Cumhuriyeti'nin mevcut sahiplerinin dilini de bağlamıştır. Yalanı, demagojiyi tutturma zemini altına dinamit koymuştur.

Bu bir gerçektir ve 1995'te daha çok kesinleşmiştir. Özel savaş rejimi bunun ağırlığı altında müthiş eziliyor. Kürt ulusu, PKK 5. Kongre süreciyle iktidarlaşmaya ve onun kurumlarının inşasına yöneliyor. Ulusumuzun önderi Başkan APO'nun süreç çözümlemeleriyle Eyalet Meclisleri ve Sürgün Parlamentosu kuruluyor. Devamla Ulusal Meclis ve Geçici Devrim Hükümeti hazırlıkları yapılıyor. Adım adım devletleşmenin kurumları tamamlanıyor. PKK, Kürt ulusunun katılımıyla ulusal yasaları geliştiriyor ve Kürdistan'da sömürgeci yasaları ortadan kaldırıyor. Bir yandan ulusal kurumlaşmalar geliştirilirken, diğer yandan sürecin önüne geçmek için topyekün imhayı dayatan sömürgeci Türk ordusunu dağıtacak Kürdistan ulusal ordusu örgütleniyor.

Halkımız ulusal bir coşku ve heyecanla 1995 Newroz'unu karşılıyor. Hiçbir yılla kıyaslanmayacak düzeyde güç kazanmış, iktidarlaşmaya yönelmiş olarak yürüyüşe geçiyor. Bulunduğu dünyanın her yerinde iktidara yürüyüş kollarını başlatıyor.

TC'nin zaferler ilan etmesi, onun bu büyük ulusal gelişmeler karşısındaki telaşını gizleyemiyor. Halkımıza insanlık dışı ne kadar uygulama varsa hepsini dayattı. Bu rejim insanlıktan çıktıkça hayvanlaştı ve Kürdistan halkına da hayvanlaşmayı reva gördü. Halkımızı yerinden yurdundan etti. Metropollere göç ettirdi. Baskılarına buralarda da devam etti. Sadece Kürdistan'ı değil, Kürdün yaşadığı her yeri onun için cehenneme çevirdi. Kürdü hem fizikmen, hem de ruhen ezdi, parçaladı ve öldürdü. Her gününü çekilmez acılarla doldurdu. Neresi olursa olsun, hiçbir yerde rahat bırakmadı. Kürde bütün dünyayı zindan etmek için elinden gelen her şeyi yaptı. **"Ya hayvanlaşacaksın ve soyuna kara ihaneti yapacaksın, ya da her gün öleceksin"** politikasını gün geçtikçe çılgınca uyguladı.

Ve 21 Mart 1995 Newroz'una yaklaştıkça korkuyor.

Kürdistan'a ölüm makinaları ve ölüm mangalarını yığıyor. Türkiye metropollerine sürdüğü Kürtleri de unutmuyor. Ölüm mangalarını burada da ortalığa salıyor. Kürdün bulunduğu her yerden özgürlük ve isyan ateşlerinin özel savaş rejimini tutuşturarak göklere yükseleceğinin psikolojisiyle 21 Mart'ı beklemeden katliam faaliyetlerine başlıyor. Yüzde doksanını Kürtlerin oluşturduğu Gaziosmanpaşa mahalllesinde kahvehanede toplanan insanları tarıyor. Her insanı bir ateş olarak görüyor ve tedbir olarak kurşun sıkıyor; kendisince ateşi tutuşmadan söndürmeyi hedefliyor. Büyük yanılıyor. Bedenlere saplanan kurşunlar, Newroz ateşini erkenden alevlendiriyor ve özel savaş rejimini yakıyor. Bütün mahalle ayağa kalkıyor ve bu çılgın devlet gücünün üstüne üstüne yürüyor. Kalabalık onbinleri geçiyor. Özel savaş güçleri çaresizlikten halkın üzerine ateş açıyor. Ateş açıldıkça kalabalığın isyanı büyüyor. Gaziosmanpaşa Cizreleşiyor. İstanbul serhildanla sarsılıyor. Tüm tedbirlere, sert uygulamalara rağmen halk isyanı panzerlerin, karakol gibi devletin kurumlarının üzerine yürüyor.

"Kürdistan'ın dört bir yanı ve Türkiye metropolleri tarihin en yaygın ateşlerine tanık olacaktır. Her şey ateşlerin daha fazla yakılmasını zorluyor. Ateşi yakmayanların üzerine özel savaşın karanlığı çökecektir. Tek seçenek, ateşleri büyütmek ve bütün karanlıkları dağıtmaktır."

Serhildana destek büyüyor ve İstanbul'da yayılıyor. Ardından özel savaşın başkenti Ankara'da, oradan da Kürtlerin yoğunca yaşadığı Adana'ya sıçrıyor. Bu kez hiçbir demagoji ve yalan bu halk patlamasını durduramıyor.

Özel savaş devletinin en başından en sıradan yöneticisine ve basınına kadar hepsi özür dilercesine halkı sakinleştirmeye çalışıyor. Ağzını açan her özel savaş yetkilisi, bunun bir provokasyon olduğunu, Alevi-Sunni kışkırtması yapıldığını söylüyor. Hiç alakası yok; hepsi yalan, Gerçekler gizleniyor. Bu, beklenen bir patlamadır. Özel savaş katliamının şiddetli bir şekilde ters tepmesidir. Katledilen Alevi de olsa Kürttür. Vatanından barbarca ve zorla koparılan, daha da rahat bırakılmayan Kürttür.

Özel savaşın başbakanı **"Devletin üstesinden gelemeyeceği hiçbir sorun yoktur"** açıklaması, bu büyük patlama karşısında gülünç bile değildir. Özel savaşın korktuğu başına geliyor. Ve bu gelişme hem yayılacak, hem de derinleşecektir. Bunun koşulları bizzat özel savaşın vahşet uygulamalarıyla hazırlanmıştır. Özellikle nerede patlamanın önlenmesine yönelik tedbirler yoğunlaştırılmışsa, orada halk kalkışmaları şiddetlenecektir. Geçen yıl, 1995 Newroz'unun resmi bayram olarak kutlanması için yasa çıkaracağını söyleyen özel savaş rejimi, bu yıl daha zamanı gelmeden katliamlar için uğraşıyor.

Bu katliamların, Newroz ateşinin daha da gürleşmesine gerekçe olacağı kesinleşti. Kürdistan'ın dört bir yanı ve Türkiye metropolleri tarihin en yaygın ateşlerine tanık olacaktır. Her şey ateşlerin daha fazla yakılmasını zorluyor. Ateşi yakmayanların üzerine özel savaşın karanlığı çökecektir. Tek seçenek, ateşleri büyütmek ve bütün karanlıkları dağıtmaktır. Bu anlamda 1995 yılı aydınlık yılı olacaktır.

Bütün Kürdistan ve Türkiye halkları; özel savaşın zifiri karanlığına karşı aydınlığı yaratmak için Newroz'un büyük ateşleri etrafında birleşin. Kardeşlik bağlarıyla kenetlenin; eşitlik, özgürlük, bağımsızlık sloganlarıyla yeni bir dünya yürüyüşüne geçin.

Gazi Mahallesi katliamına ilişkin PKK-MK bildirisi:

İlerici, demokrat, yurtsever Türk ve Kürt Alevi halkımız!

Osmanlı'da oyun çoktur" derler. Yeni bir Osmanlı oynuyla karşı karşıyayız. **"Osmanlı'da oyun çok"** sözünü, Osmanlı'nın devamı olan **"TC'de oyun çok"** sözü biçiminde formüle edebiliriz. Gazi Mahallesi'ndeki saldırının yeni bir Osmanlı oyunu olduğu açıktır. Bu son Osmanlı oyunu da, yeni Osmanlı TC'yi yaşatmak için geliştirilen bir saldırıdır. Yüzüne hangi maskeyi takarsa taksın, bu cinayet şebekeleri, demokrasi ve devrim düşmanı TC'nin yaşaması için çalışan kontralardır.

"Gazi Mahallesi'ndeki saldırının yeni bir Osmanlı oyunu olduğu açıktır. Bu son Osmanlı oyunu da, yeni Osmanlı TC'yi yaşatmak için geliştirilen bir saldırıdır. Yüzüne hangi maskeyi takarsa taksın, bu cinayet şebekeleri, demokrasi ve devrim düşmanı TC'nin yaşaması için çalışan kontralardır."

TC'nin yıllardır izlediği politikalar sonucu, hem devlet içinde, hem de devletin kendisini yaşatmak için geliştirdiği gerici toplumsal yapı içerisinde demokrasi düşmanlığı, Kürt düşmanlığı ve Alevi düşmanlığı geliştirildi. Bu son cinayetlerde yer alanlar, işte bu politikanın ürünüdürler. Sivas katliamını yapanlar, Dersim'de köyleri, ormanları yakanlar, tüm Kürdistan'da kontra cinayetlerini işleyenler, Newrozlarda demokrasi ve özgürlük isteyenlere kurşun sıkanlar ile Gazi Mahallesi'nde halka saldıranlar aynı mihraklardır. Gösteri yapan halka polisin silahlı saldırıda bulunması ve onlarca insanı katletmesi, bu gerçeğin en yalın ifadesidir.

Türk devleti, Kürdistan'daki demokrasi ve devrim mücadelesine karşı maskeli kontralar kullandı. Hizb-i kontra denilen cinayet şebekelerine, yüzlerce Kürt insanını katlettirdi. Daha baştan beri bu cinayet şebekelerinin devlete bağlı olarak çalıştıkları bilinmekle birlikte, devlet tarafından kurulduğu, desteklendiği, teşvik edildiği ve yönlendirildiği sonraları daha iyi anlaşıldı. Şimdi de hem ulusal kurtuluş mücadelesinden etkilenen, hem de TC'nin gerçek yüzünü görerek demokrasi ve devrim arayışına giren Kürt ve Türk Alevilerini sindirmek için bu tür kontra şebekelerini harekete geçirdiler. Bundan sonra da bu tür cinayetlerin devam edeceği anlaşılmaktadır.

Devletin demagojisine ve kendisini bu olaylardan temiz çıkarmak istemesine aldanmayalım. 1980 öncesi Maraş, Sivas, Çorum katliamalarının planlayıcıları ve uygulayıcıları MHP'lilerdi. Devlet MHP'yle ilgisinin olmadığını iddia ederdi. 1980 sonrası MHP'nin Özel Harp Dairesi'ne bağlı olarak çalıştığı belgeleriyle birlikte ortaya çıktı. Bu olayların sorumlusu MHP lideri Türkeş'in, devlet katında en itibarlı ve iktidar konumunda olan bir kişi olduğunu bugün çok iyi görüyoruz. MHP lideri Türkeş, bugün büyük devlet adamı ve ulusal kahraman muamelesi görmektedir. Bu itibar, devrim ve demokrasi düşmanlığı nedeniyle Türkeş'e gösteriliyor.

Demokrasiye ulaşmak için Alevilerin her zaman özlemi, istemi ve çabası olmuştur. Tüm Aleviler yıllardır yaşadıklarıyla TC'nin demokrasi ve Alevi düşmanı olduğunu daha iyi gördüler. Demokrasi ve devrim düşmanlığı olan kemalizmin Alevilere bir şey getirmediği, aksine büyük bir yanılgı içinde tutarak (niyet ne olursa olsun) gericiliğin hizmetine soktuğu anlaşıldı. Demokrasi dinamiklerini her zaman bu kemalist TC bastırmış ve ezmiştir. Gericilik ve faşizm ise bu temelde sürekli yaşam imkanını bulmuştur.

Bugün Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin en büyük düşmanları, devlet tarafından korunan, beslenen faşistler ve gerici mihraklardır. Bu çevreler de devletle birlikte, ulusal kurtuluş mücadelesinde kendi ölümlerini görmektedirler.

Tüm ilericilerin, demokratların ve Alevilerin, devrim ve demokrasi bayrağını açan ve bu doğrultuda büyük bir mücadele veren Kürdistan halkıyla bütünleşip, aynı cephede savaşa katılması yaşamsaldır. Tek tek kalarak, ya da kimi derneklerde öfke ve kinimizi yansıtarak hiçbir sonuca varamayız. Bu nedenle, ulusal kurtuluş mücadelesinin açtığı bayrak etrafında toplanmak acil görevdir.

CHP'de veya bazı derneklerde kemalizmin kuyruğuna takılmak, şimdiye kadarki yanılgıyı tekrar etmekten başka bir sonuç vermez. Kürt halkına, ulusal özlemlerini dile getiren Alevi Kürde düşman olanların, Alevilerin demokrasi ihtiyacına cevap vermeleri mümkün değildir. O halde CHP ve kemalizm kuyrukçusu olan dernekleri terk edelim. Bu cinayetlere son vermek, demokrasi ve devrimi koruyan öz savunma birliklerini kurmaktan geçer. Bu cinayetlerin susturulmasını devletten beklemek veya istemek, kendimizi delilere teslim etmekten başka hiçbir anlam taşımaz.

Son olaylarda da görüldüğü gibi devlet katilleri bulacağına, devlete karşı tepki gösterenlere kurşun sıkarak Kürdistan'daki pratiğini İstanbul'da tekrarlamıştır. Gençlerimizi Türk ordusuna göndermek, yalnızca demokrasi düşmanlarını güçlendirir. Bu nedenle gençlerimizi Türk ordusuna göndermeyelim. Ya ARGK saflarına katalım, ya da şehirlerde, kasabalarda milis olarak örgütlendirelim.

Şunu iyi görmeliyiz ki; Özel Harp Dairesi'nin her zaman provokasyon malzemesi Alevi kitlesi olmuştur. Alevi-Sunni gerilimini, istediği zaman bu devleti ayakta tutma doğrultusunda cinayetlere ve katliamlara dönüştürmektedir. Bu gerilimi canlı tutarak, Alevi düşmanlığını yaşatarak, provokasyonlar için el altında bulunduran işte bu kemalist TC'dir. Eğer provokasyonlar için zemin olmaktan ve bu temelde gerçekleştirilen katliamlardan kurtulmak isteniliyorsa, bu kemalist ve gerici rejimi yıkmak zorunludur. Tüm gericiliklerin kaynağı kemalist rejim yıkıldığında, her türlü gericilik ve demokrasi düşmanlığı da kendini yaşatacak zemini bulamayacaktır.

Yine son olayların gösterdiği gibi faşizmi ve gericiliği devlet dışında değil, devletin içinde ve kendisinde aramak gerektiği net olarak açığa çıkmıştır. Ayrıca Türkiye'nin en temel gerçeği olan Kürdistan sömürge kaldıkça, devletin her zaman faşizme, her türlü gericiliğe ve demokrasi düşmanlarına ihtiyacı olacaktır. Demokrasinin anahtarı olan Kürdistan sorunu çözülüp, Kürdistan halkı özgürleştiğinde, faşizm ve her türlü gericilik kendisini yaşatma zemini bulamayacaktır.

Zülfikar; gerillanın elindedir. Zülfikar; intikamın adıdır. Zülfikar; zalime, zulme karşı mücadelenin simgesidir. Sivas katliamının intikamı gerilla tarafından nasıl alındıysa, bu katliam da cevapsız kalmayacaktır. Artık gerilla ile birleşme ve Zülfikar'ı ele alma zamanıdır.

Gazi Mahallesi'nde sıkılan kurşunlar yalnız Aleviliğe değil, aynı zamanda ulusal kurtuluş mücadelesi başta olmak üzere, tüm demokratik güçlere sıkılmıştır. Bu katliamları da ancak bu güçlerin ortak davranışı ortadan kaldırılabilir. Demokrasi düşmanlarına karşı mücadelenin hedefleri arasında, kendilerine **"laik"** diyen demokrasi düşmanı kemalistler ve kuyrukçuları konulmadan istenilen sonuca ulaşılamaz. Söz konusu bu gerici güçlerin, demokrasi karşıtı cephede oldukları teşhir ve tecriti de sağlıklı bir demokrasi cephesi kurulması için gereklidir.

Bu temelde tüm devrimcileri, ilericileri, demokratları, sosyal demokratları, liberalleri, aydınları bu tür saldırıları durdurmak için demokrasi cephesinde saf tutmaya çağırıyoruz. Geç kalmadan gelin canlar bir olalım, zalime kılıç çalalım. Gelin canlar bir olalım, demokrasi ve devrim bayrağı açan Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesiyle aynı cephede yer alalım.

– Kahrolsun sömürgeci faşist TC!
– Kahrolsun demokrasi özlemi içinde olan Aleviliğe kurşun sıkanlar!
– Yaşasın Kürt ulusunun, ulusal azınlıkların, dinsel ve mezhepsel toplulukların ve tüm ezilenlerin demokrasi ve özgürlük mücadelesi!
– Yaşasın ezilen ve sömürülenlerin demokratik cephesi!

ARGK 47 No'lu açıklaması

Şubat ayı eylem bilançosu

1- Bu ay içerisinde 56 ayrı noktada askeri eylem gerçekleşmiştir. Bu eylemlerde 6 rütbeli subay, 5 uzman çavuş, 94 asker öldürülmüştür. Ayrıca 37 asker de yaralanmıştır. Verilen bu sayılara çatışma ve eylemlerde devletin kayıplarını gizlemesi sonucu öğrenilemeyen ölü ve yaralı sayısı dahil olmayıp bizzat gerillalarımızca tespit edilen ve görülenlerdir. Ayrıca 8 çete öldürülmüş 11 çete ve çete yakını yaralanmıştır. Düşman kontrası, faşist vb. toplam 4 kişi öldürülmüş, 2'si de esir alınmıştır.

2- Bu ay içerisinde toplam 44 ARGK gerillası şehit düşmüş, toplam 9 ARGK gerillası da yaralanmıştır. Yaralanan gerillalarımız ordumuzun tıbbi olanakları dahilinde tedavi altına alınmışlardır.

3- Bu eylem ve çatışmalarda Türk ordusu güçlerinden ve onun işbirlikçilerinden alınan malzemeler: 2 adet M-27, 1 adet M-27 yedek namlusu, 1 adet MG-3, 2 adet MG-3 namlusu, 5 adet portatif G-3, 2 adet portatif M-18, 1 adet kalaşnikof, 1 adet av tüfeği, 540 adet G-3 mermisi, 40 adet M-16 mermisi, 150 adet MG-3 mermisi ve şeridi, 150 adet BKC mermisi ve şeridi, 120 adet kalaşnikof mermisi, 120 adet M-18 mermisi, 13 adet G-3 şarjörü, 4 adet kalaşnikof şarjörü, 4 adet M-18 şarjörü, 16 adet el bombası, 7 adet B-7 roket ve haşvesi, 2 adet havan roketi, 1 adet 14'lük havan topu ve 12 mermisi, 2 adet el telsizi, 12 adet sırt çantası, 1 adet çadır, 2 adet kol saati, 4 adet parke, 3 adet yelek, 1 adet yağmurluk, 1 adet palaska, 70.500.000 TL gerillalar tarafından kamulaştırıldı.

4- Bu ay içerisinde düşmana ve düşmanın işbirlikçilerine ait 2 helikopter, 9 askeri cemse, 3 TIR, 1 araba, 1 traktör, 1 tanker, 1 minibüs, 3 panzer savaş dışı bırakılmıştır. Ayrıca 17 telefon direği de kesilerek kullanılamaz hale getirilmiştir.

5- ARGK gerillalarının gerçekleştirdikleri eylemler sonucu 14 korucu silahlarını bıraktı.

1 Mart 1995
ARGK-Basın Bürosu

RAMAZAN BAYRAMINIZ KUTLU OLSUN

Müslüman halkın bu kutsal gününde kardeşlik, barış ve inançla özgürlük temelinde birbirine yakınlaşmasını anlamlı buluyoruz. Hak, adalet, doğruluk yolunda yüzyıllardır ortaya çıkarılan değerlerin günümüzde de sahiplenilmesini bekliyoruz.

Kardeşlik ve barış duygularıyla Ramazan Bayramı'na girdiğimiz bu dönemde, Kürdistan'da kirli savaş Türkiye'de manevi çöküntü, siyasi ve ekonomik sorunlar var.

Müslüman Türk halkının savaşa karşı çıkmasını, ırkçılığı ve faşizmi lanetlemesini; siyasi ve barışçı çözüm yönünde adım atmasını diliyoruz. Barış, Türklerin ve Kürtlerin özlemidir.

Kemalist, faşist ve ırkçı politikayı savunanlar, Kürt soykırımını yapanlar, özgürlüğe düşman olanlar barışa engeldirler. Hepinizi sağduyulu olmaya, Bosna'daki uygulamalara karşı çıktığınız gibi yanıbaşınızdaki yaşayan Kürtlere uygulanan katliamlara da karşı çıkmaya çağırıyoruz.

Müslüman Kürtlerin özgür ve demokratik bir ortamda bayramlarını köleliği kırarak yaşamalarını dilerken; hak, adalet, eşitlik ve ulusal özgürlük yolunda daha güçlü mücadeleye çağırıyoruz.

Bu temelde hepinizin Ramazan Bayramı'nı kutluyoruz. Müslümanlarca kutsal olan bu günlerin savaş içinde kutlanması için özgürlük ve insanlık mücadelemize destek sunulmalıdır.

ERNK Avrupa Örgütü

Silahınızı kirinizi pasınızı suçunuzu İHANETİNİZİ bırakın!

PKK-MK

"Ulusal Önder Başkan APO, çetecilik hastalığının ulusun bünyesinden sökülüp atılması için ne kadar suçlu olursa olsun tüm çetelere bir defalığına geçerli olmak üzere af çıkarmıştır. Bu bir Ulusal Önderlik affıdır, Ulusal Önderlik affı olduğu için mutlaka samimi ve doğru yaklaşılması gerekmektedir."

Ülkemizin her tarafından ve ülke dışından gelen delegelerin katılımı ile toplanan Partimizin 5. Kongresi başarıyla sonuçlandı. Ülkeden ve dünyanın her tarafından gelen delegelerle tam bir Ulusal Kongre niteliğini taşıyordu. Zaten Kürdistan'ın en büyük siyasal gücü olarak PKK'nin yalnız bir parçanın, yalnız bir sınıfın temsilcisi değil, tüm ulusun temsilcisi olduğunu artık dünyadaki siyasal güçler de kabul etmektedir. Kongre, PKK'nin bu niteliğine uygun olarak çok düzeyli ve kapsamlı geçti. Halk iktidarlaşmasından ulusal meclise, ulusal ordumuzun kat be kat artırılmasına kadar birçok karar alındı. Mücadelemizi ve ulusumuzu ilgilendiren her konuda yoğun tartışmalar yaparak, yaşamda uygulanabilecek gerçekçi kararlara vardı. Kongrede tartışılmayan ve karar düzeyine ulaşmayan hiçbir konu kalmadı.

Kongremizin önemli tespitlerinden biri de, çeteciliğe bulaştırılan insanlarımızın çoğunun bu işi gönüllü olarak değil, ya kandırılarak ya da zorla yaptığı doğrultusunda oldu.

Kongremiz, çeteciliği (köy koruculuğunu) yaratanın ve yaşatanın TC olduğuna, bu işi de ulusal kurtuluş mücadelemizi zayıflatmak için yaptığını belirterek, çeteciliğin Kürt ulusuna düşmanlık yapmak olduğunu bir kez daha vurguladı. Bir ulusa yapılan düşmanlığın da dünyada işlenecek en büyük suç olduğu açıktır. PKK, ulusun iradesini temsil eden bir güç olarak hiçbir Kürt insanının bu tür suçluluk durumunu yaşamasını kabul etmemektedir. Bugüne kadar suç işlenmiş olsa da, bundan sonra bu suçun önüne geçmek istemektedir. Suçlu durumuna düşülse de, ihanete bulaşılmış olunsa da bu insanlarımızın insanlıkla ve ulusla bütünleşme imkanları hala vardır. Daha doğrusu partimiz bu imkanı son olarak bir daha vermektedir.

Kongremiz, Osmanlıların ve TC'nin halkımızın mücadelesine karşı içeride bazı kesimleri ihanetçi olarak ulusun karşısına çıkardığını, bugün de Kürdistan'ın sömürgecilikten kopuşunu engellemek için bu taktiği uyguladığını tespit ederek, ulusal kurtuluş mücadelemizin de bu ihaneti çeşitli yollarla tasfiye etmesi kararını aldı. Bu ihanet şiddetle ya da şiddet dışı yöntemlerle tasfiye edilecektir.

Ulusumuzun Önderi, ulusumuzu insanlıkla, tarihle ve ulusal değerlerimizle buluşturarak, Kürdistanlıların tümüne en büyük hizmeti yapmıştır. Ulusal Önder ulusun acısını, sevincini, olumlu ve olumsuz yanlarını yüreği ile duymakta, bilinci ile yaşamaktadır. Çetecilik gerçeğinin ulusumuza dışarıdan bulaştırılan bir hastalık olduğu ve bu hastalığın bir an önce tedavisinin yapılmasının zorunlu olduğu talimatını vermiştir.

Ulusal Önder Başkan APO, bu hastalığın ulusun bünyesinden sökülüp atılması için ne kadar suçlu olursa olsun tüm çetelere bir defalığına geçerli olmak üzere af çıkarmıştır. Bu bir Ulusal Önderlik affıdır. Ulusal Önderlik affı olduğu için mutlaka samimi ve doğru yaklaşılması gerekmektedir.

Çetecilik, bu işe bulaşan insanlara acılarla dolu lanetlenmiş bir yaşamdan başka bir şey vermedi. Bundan sonra da vermeyecektir.

Ulusun lanetini, komşusunun lanetini, akrabasının lanetini, tarihin lanetini kazanan bireylerin iflah olacağını, yüreğinin, beyninin rahat olacağını hiç kimse söyleyemez. Her kir ve pislik temizlense de, ulusal düşmanlık pisliğinin temizlenmesi mümkün değildir. Bu kir ve pasa bulaşanlar ancak ulus ve onun önderi tarafından bağışlandıklarında temizlenebilirler ve insanca bir yaşama layık olabilirler.

Önümüzdeki aylar ve yıllarda savaş bugünden daha fazla şiddetlenecektir. Ulusal kurtuluş hareketimizin zafere ve özgürlüğe ulaşmak için hem sömürgecilikle, hem iç ihanetle dişe diş bir mücadele yürütecektir. Var olma ya da yok olma mücadelesinin keskinliği devrimci intikamı ve devrimci adaleti daha da keskin hale getirecektir. Ulusun, komşunun, akrabanın ve tarihin laneti alınmak istenmiyorsa, devrimin intikam kılıcı karşısına çıkılmak istenmiyorsa bir an önce ihanetten vazgeçilip, onurlu ve insanlık erdemlerini yüksek düzeyde taşıyan ulusumuzun bireyleri haline gelinmelidir.

Partimiz ne aile, ne aşiret, ne de bölgesel bir güçtür. Partimiz, ulusal güçtür ve tüm parçalardaki ulusumuzun umududur. Modern partidir, çağdaş bir ulusu yaratmaktadır. Partimizin hiçbir güçle, hiçbir kesimle, hiçbir kişiyle kan davası içinde olması düşünülemez. Partimiz, hiçbir çevrenin düşmanı değildir, yalnızca ulusumuzun, ulusal değer ve haklarımızın titiz bir savunucusudur. Bu nedenle, dün suçu ne olursa olsun her çevreyi ve her kesimi af kapsamına almıştır. Çetecilikten vazgeçildiği, ulusumuza ve partimize düşmanlık yapılmadığı taktirde geçmişteki tüm husumetler, çatışmalar ve çekişmeler ortadan kalkacaktır. Her Kürt bireyi ile ilişkimiz nasılsa öyle olacak ve sürecektir.

Bu nedenle tüm "köy korucularına" sesleniyoruz:

TC'nin baskılarına boyun eğmeyin! Yaptığı olumsuz propagandalara inanmayın! Kürt ulusuna karşı savaşta TC'nin kullandığı maşa olmayın! İhanet lekesini artık alnınızda taşımayın!

Önderlik Affı'nın süresi Mayıs 1995'in sonuna kadardır. Suçlulara bu affın bitiminden sonra bir daha fırsat tanınmayacaktır.

Devrimin ve ulusun öfkesinden kurtulmak için:

– **Silahınızı, kirinizi, pasınızı, suçunuzu, ihanetinizi bırakınız!**
– **İnsanlıkla, ulusla bütünleşmek için bu fırsatı kaçırmayınız!**

DÜŞMANA DARBE ÜSTÜNE DARBE

Kulp / Sason: 5 Mart 1995 günü ARGK güçleri Kulp'un Hamzalı korucu köyünde konumlanan Türk ordu güçlerine karşı bir saldırı düzenlediler. 5 Mart sabahı saat 6'da köyün çevresindeki 2 tepeye yapılan saldırıyla eylem başlatıldı. Öğle saatlerine kadar süren çatışmada toplam 8 asker öldürüldü. Ölen askerlerin silahlarını almak için harekete geçen 2 gerilla da açılan ateş sonucu şehit düştü.

Öğle saatlerine doğru geri çekilme yapan gerillalar, Hamzalı köyüne yardım için gitmekte olan Bırıkan köyü korucularını pusuya düşürdüler. Pusuda çok sayıda korucu öldürülürken, ölenler arasında 1 korucubaşının da bulunduğu, telsiz konuşmalarından öğrenildi.

Burada da vurulan darbe ardından gerilla grupları Girê Sor alanına çekildiler. Girê Sor alanında korucularla karşılaşan gerillalar tekrar bir saldırı düzenlediler. Saldırıda 3 korucu öldürüldü, 11 korucu da yaralandı.

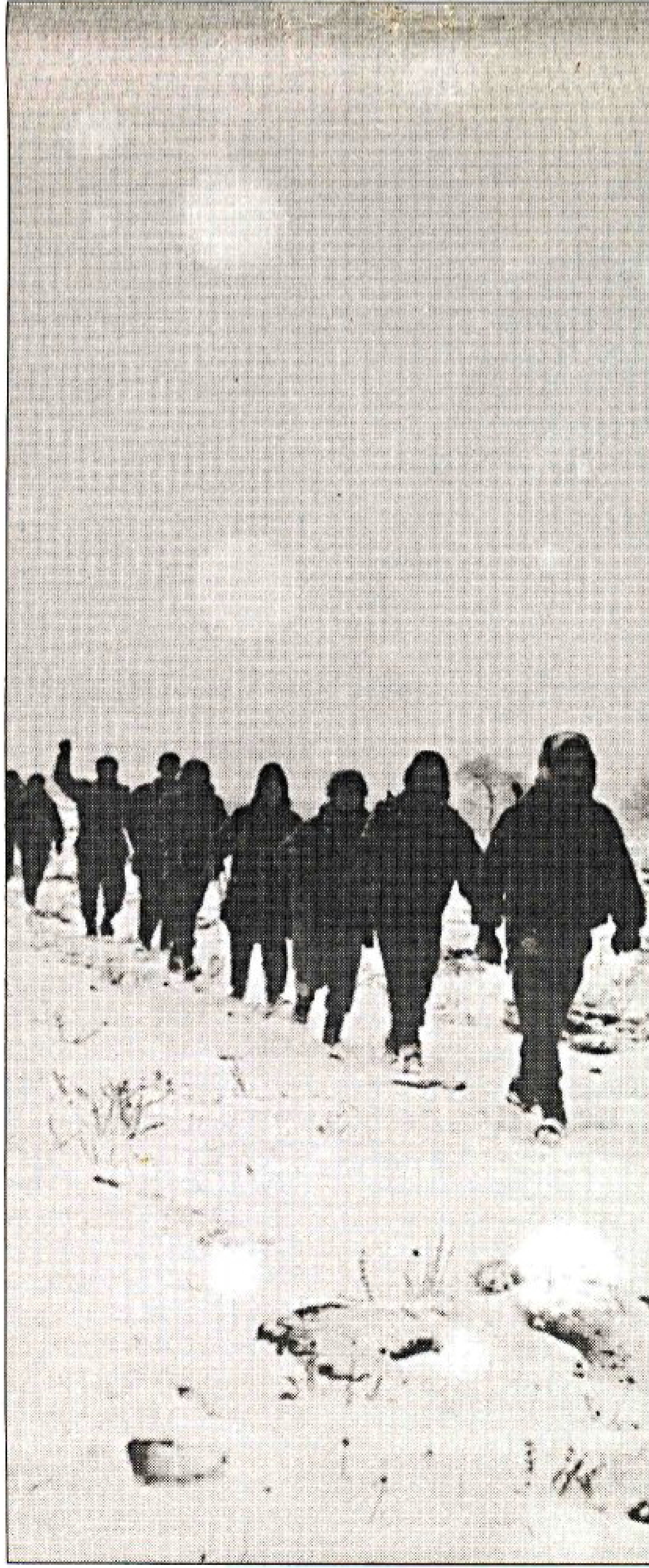
ARGK'nin bu kapsamlı eylemi sırasında bir başka gerilla grubu da Kulp'tan Sason alanına doğru giden bir askeri konvoyu pusuya düşürdü. Askeri konvoydan 2 cemse imha edilirken, açılan çapraz ateşle 27 de asker öldürüldü. Kısa süren çatışma ardından gerillalar herhangi bir kayıp vermeden geri çekildiler.

Batman / Sason: 11 Şubat 1995 tarihinde Batman-Sason yolunda atılan gerilla pususuna bir askeri konvoyun düşmesi sonucu 4 cemse imha edildi, 13 asker öldürüldü, 17 asker de yaralandı. Ayrıca düşmana ait 1 el telsizi de gerillalarca ele geçirildi. Pusu sırasında olay yerine müdahale amacıyla giden bir başka düşman konvoyu da gerilla pususuna düşerek darbelendi. Düşmana çok sayıda kayıp verdirildi. Eylem sırasında **Taylan** kod adlı gerilla şehit düştü.

Bagok: 1 Mart 1995 tarihinde ARGK güçleriyle düşman güçleri arasında Bagok'ta çatışma çıktı. Bagok'ta gerillaların konumlandığı noktaya doğru ilerleyen düşman güçleri gerillalar tarafından pusuya düşürüldü. İlk darbeyi düşmanın öncü kolu aldı ve 3 asker öldürüldü. Daha sonra iç içe yaşanan çatışma akşama kadar sürdü. Bu çatışmada toplam 6 asker öldürüldü, 40 asker de yaralandı. 1 gerilla ise şehit düştü.

Savur: Savur'a bağlı Avina köyünde gerillalarla düşman birliği arasında çıkan çatışmada 1 uzman çavuş ve 8 asker öldürdü. Daha sonra düşman güçleri alanda geniş çaplı operasyonlara başladılar.

Bitlis: 27 Şubat 1995 günü düşman güçlerinin Bitlis ve çevresinde başlattığı 10 günlük operasyon sonuçlandı. Düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmalarda 39 asker öldürüldü, çok sayıda asker de yaralandı. Ayrıca 1 askeri aracın da mayına çarpması sonucu 1 yüzbaşı, 1 astsubay, 1 asker ve 4 korucu öldü.

Zaxo'daki şehitlerimizin intikamını alacağız!

(KURD-Zaxo)

Zaxo şehir merkezinde 27 Şubat 1995 tarihinde bir aracın içine yerleştirilen 30 kg TNT'nin patlaması sonucu aralarında çocukların da bulunduğu ölenlerin sayısı 76'ya yükselirken, katliamda yaralananlar Zaxo ve Duhok hastahanelerine kaldırıldı.

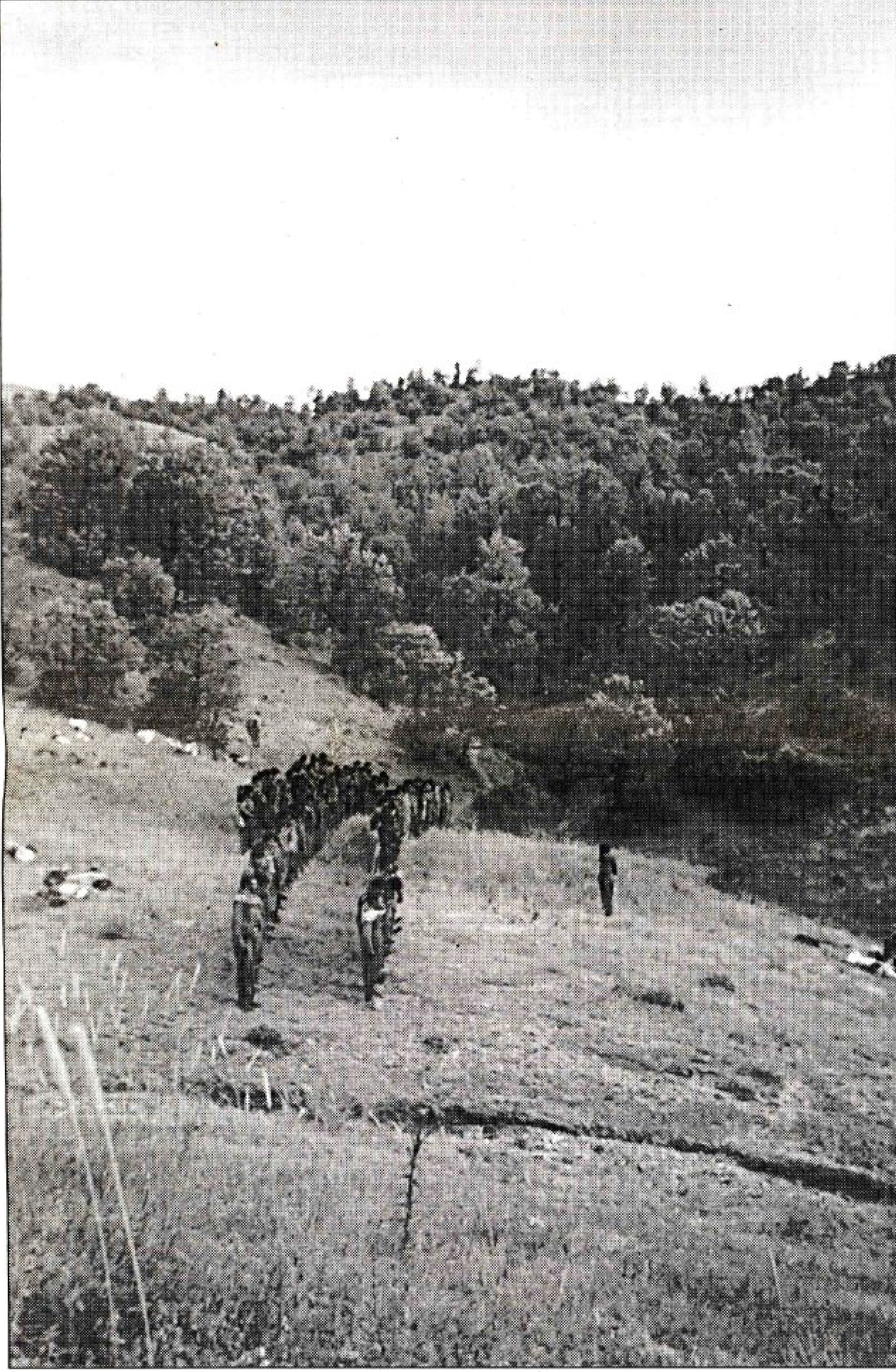
Zaxo'daki katliam hala esrarını korurken PKK saldırıya ilişkin bir bildiri yayınlayarak Zaxo'daki katliamın TC-Saddam işbirliği sonucu gerçekleştiğini ve katliamın intikamının alınacağını bildirdi. Kürdistan Demokrat Partisi patlamadan Kürdistan Yurtseverler Birliği'ni sorumlu tutarken, YNK ise bu suçlamayı reddederek katliamın Saddam'a bağlı karanlık güçler tarafından yapıldığını belirtti.

5 Şubat 1995 tarihinde PKK imzasıyla Güney Kürdistan'da Zaxo'daki katliama ilişkin dağıtılan bildiri de şu görüşlere yer veriliyor: "Gün be gün Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin giderek zafere ulaştığı bir dönemde buna bağlı olarak da Kürt halkının düşmanları her türlü katliam ve komploları gündeme getirmektedirler. Zaxo'daki katliam da buna bir örnektir. Katliamın ortaya çıkarılması için TC-Saddam işbirliğini çok iyi değerlendirmek gerekiyor. TC, Kuzey'de nasıl katliamlar yapıyorsa, buna benzer katliamları Güney Kürdistan'a da taşırmaktadır. Zaxo'daki katliam TC-Saddam işbirliği sonucu gerçekleştirilerek, her iki tarafta belli bölgelere güç yığarak halkımıza göz dağı vermek istiyor. Partimiz Zaxo'daki katliamda şehit düşenlerin intikamını alacaktır." Bildiride ayrıca KDP ve YNK'ye çağrı yapılarak kardeş kavgasına bir an önce son verilmesi gerektiği belirtilerek, "Bu kavgayı kimin başlattığı önemli değil, asıl önemli olan bu kavgaya bir an önce son verilmesidir. Sömürgecilerin halkımız üzerindeki planlarını ve komplolarını, tüm Kürdistanlı güçler birleşip güçbirliği yaparak boşa çıkarmaları" çağrısını yeniledi.

Başkan APO'nun 8. Avrupa Parti-Cephe Konferansı'na gönderdiği mesaj:

"Herkes çalışmasını sıcak savaşa bağlayarak başaracaktır!"

"Şimdiye kadar var olan katkılarınızı ülkeye daha da anlamlı bir biçimde taşıracağınız kesindir. Özellikle alan çalışmaları belli bir seviyeye geldiğine, biraz kurumlaştığına göre yoğun bir biçimde bu çalışmaları içeriye taşırmak her zamanki görevlerinizin başında gelir."

Değerli yoldaşlar!

5. Kongremizin açtığı zemin üzerinde kendi alan konferansınızı gerçekleştirmeye çalışıyorsunuz. Hiç şüphesiz her zamankinden daha fazla çalışmalarınızın içeriğini, günümüze ve geleceğe nasıl cevap vereceğini en iyi bir biçimde kestirmek ve başarılı olmak için bu konferansı düzenliyorsunuz. Biz de bu temelde selamlıyor, başarılar diliyoruz.

1995'in baharına girerken bu çalışma hiç şüphesiz ülke genelindeki kararlılık düzeyinin Avrupa alan çalışmalarına taşırılmanın en güçlü platformu olacaktır. Çalışmalarınızın bu alanda uzun bir geçmişi kadar, yaşadığımız süreçte de çok yönlü gelişmesi devam etmektedir. Bunun yanında genel yapımızla çelişen, parti hattını tam temsil etmeyen ve sorun arzeden birçok yönün de bulunduğunu iyi bilmektesiniz. Biz, bütün alanlarımıza olduğu gibi sizin alanınıza da güçlü katkılarda bulunmak için çok yönlü değerlendirmeler sunduk. Başta Politik Rapor olmak üzere çözümlemeleri incelemişsinizdir. Ve alana nasıl taşırılacağı konusunda da sürekli tartışma halindesiniz.

Görüldüğü üzere bu değerlendirmeler, partimizin 20 yıllık mücadelesinde köklü bir dönüşümü, gelişimi ifade etmektedir. Çok radikal ve kişilikte devrimi kesinleştiren bir gelişim aşamasını göstermektedir. Avrupa alanının da buna uygun bir gelişmeyi, militanlaşmayı sağlaması gerektiği açıktır. Engel teşkil eden ne varsa doğru teşhis ederek gidermeyi esas parti görevi bileceksiniz.

Yine çok geniş kitle katılımı söz konusudur. Kitlenin eğitsel ve örgütsel gelişmesi de temel cephe görevi olarak önünüzdedir. Başarı için engel teşkil eden ne varsa, yine başarı için ne lazımsa onu görüp gidermek bu çalışmalarınızın en temel amacıdır.

Ülkedeki mücadelenin düzeyini çok yönlü biliyorsunuz. Gerçekten de çok sıcak bir mücadele döneminden geçmekteyiz. Herkes bunun derinliğini duyarak, çalışmasını sıcak savaşıma bağlayarak yürütmek durumundadır. Ruhen, fikren savaşla bütünleşerek kendi gelişiminizi sürdürecek ve her alanın bu yönlü bir gelişmeyi esas alması gerektiğini bileceksiniz. Şimdiye kadar var olan katkılarınızı ülkeye daha anlamlı bir biçimde taşıracağınız kesindir. Özellikle alan çalışmaları belli bir seviyeye geldiğine, biraz kurumlaştığına göre yoğun bir biçimde bu çalışmaları içeriye taşırmak her zamanki görevlerinizin başında gelir. Bundan sonra örgütsel ve kitlesel düzeyi ülkeye taşırmanın doğru yöntemlerini ve tarzını tutturmalısınız. En önemli bir göreviniz de budur.

Yine kendi içinizde eksik kalan kurumlaşmaları tamamlamalısınız. Başta Sürgün Parlamentosu olmak üzere kitle örgütlenmelerini, temel gövde örgütlenmelerini, bölge örgütlenmelerini, özellikle komiteleşme ve temsilcilik düzeylerini, gelişmelere cevap verecek düzeyde sorunları da değerledirip çözümünü geliştirmelisiniz.

Ülkedeki savaşımın ve ordulaşmanın hangi düzeyde olduğunu, yine iktidarlaşmanın 1995'te kaydedeceği mesafeyi iyi göz önüne getirerek kendi alan çalışmalarınızı bütün bunlarla bütünleştirmeyi doğru bir biçimde değerlendirip kararlaştırmalısınız. Kendi somutunuzun sorunlarını çok yönlü biliyorsunuz. Gereklerinin nasıl sağlanması gerektiğini de biliyorsunuz. Kapsamlı tartışmalar sizi sağlılıklı kararlara götürecektir. Bu kararlar temelinde biraz daha genişletilmiş bir merkez ile onun yürütmesine ulaşacaksınız. İhtiyaçlarınız ne kadarına el veriyorsa o kadarını içinizden çıkaracaksınız.

Bunun yanında gidişata uymayan; çizginin gereklerine, yaşamımıza göre kendini ayarlamayan; sürekli ayak bağı olanı da tecrit etmeyi bileceksiniz. Sonuna kadar özüyle ve biçimiyle çalışmalara katılanlara genç de olsa daha anlamlı yerler verecek ve bu temelde görevlendirmeler yapacaksınız.

Biz sizlere şimdiye kadar başta Politik Rapor olmak üzere, çok kapsamlı değerlendirmeler sunduk. İnanıyoruz ki, en iyi bir biçimde tartışarak kendi alan somutunuza aktarma gücünü göstereceksiniz.

Biz bu konferansınızın 1995'i oldukça güçlü bir biçimde kazanmaya yol açacağına, bunun kapsamlı tartışma, karar düzeyine ve güçlü bir merkezileşmeye gideceğine inanıyoruz. Bunun için tüm gücünüzü ortaya koyarak sonuç alacağınız kesindir.

Siz tüm değerli konferans delegeleri!

Bu temelde tartışmalarınızı çok yönlü ve zengin kılarak, alınması gereken tüm kararları ve merkezi seçme görevinizi de en iyi bir biçimde yerine getirerek başarıyla tamamlayacaksınız. Bu temelde, çalışmalarınızın başarılarla dolu geçmesini diliyoruz. Bunun için engel teşkil eden ne varsa onu aşacağınıza inanıyor, üstün bir sorumlulukla görevlerinizi tamamlamanız gerektiğini belirtiyor, selam ve sevgilerimi sunuyorum.

PARTİ GENEL BAŞKANLIĞI'NA!

Büyük zafer ve iktidarlaşma aşamasını yakladığımız 1995 yılında başarısı kanıtlanan tartışmasız gerçek, PKK Genel Başkanı ve Ulusal Önder Başkan APO'da kurumlaşarak temsilini bulan önderlik tarzıdır.

Günün tarihleştiği, tarihin ise güncelleştiği bu dönemde geniş bir bileşimle toplanan 8. Avrupa Parti-Cephe Konferansı'nda değerlendirdiğimiz bir yıllık pratik faaliyetlerimizde ortaya çıkan ve mutlaka mahkum edilmesi gereken her türlü yanlış anlayış ve yetmezliklerin, kesin olarak PKK önderlik gerçeğine ulaşmamaktan kaynaklandığını bir kez daha çok açık bir şekilde görüyoruz. Bu gerçeği görüp de gereklerini yerine getirmemenin asla kabul görmeyeceğini bilerek, büyük kazandıran önderlik gerçeğinin amansız takipçisi olacağız. 5. Kongremizin de emrettiği gibi, ciddi bir yargılama süreciyle şimdiye kadar hak ettiğimiz tarihsel gelişmeleri kazanmamız önünde engel olan ve Kürdistan devrim cephesinde küçümsenmeyecek kayıplara yol açan her tutum ve anlayışa, 8. Konferansımızla birlikte "dur" demeye sonuna kadar kararlıyız.

Dönemin militanı olmak, **"nasıl yaşamalı"** sorusuna cevap vermek, bu temelde PKK'lileşmek ve Parti Genel Başkanlığımıza layık olmak, yakaladığımız bu tarihsel fırsatı zafere dönüştürmenin vazgeçilmez şartıdır. Yapılabilecek her şeyi yapmak, Politik Rapor ruhunu esas alarak eskiyi-gelenekseli yıkmak, yine bugünde yarını yaratmak, yarında geleceği kazanmak, hiçbir şekilde erteleyemeyeceğimiz en acil ve kutsal görevimizdir.

5. Zafer ve Kurtuluş Kongremizin en çarpıcı sonuçlarından biri, her şeyin yerli yerine oturtulmuş ve bütün ölçülerin PKK'nin kesintisiz kazanan çizgisinde netleştirilmiş olmasıdır. Bu temelde her türlü sağ-liberal, fanatik-mürit, lafazan ve ağavari tutumlara bir daha asla yaşam hakkının verilmemesi kararlaştırılmıştır. Çalışmalarımızda ve kişiliklerimizde radikal dönüşümü hedeflerken, temel ölçümüz, 5. Hak ve Adalet Kongresi olacaktır.

Genel Başkanımızın devrim, insan ve yaşam çözümlemelerinin sunduğu engin perspektifler doğrultusunda bir değişimi ve yenilenmeyi esas alarak, bu kez betondan anlayışsızlık duvarını kendimizde yerle bir etmeye kesin kararlıyız. İktidarlaşma sürecinin bütün kurumlarını inşa etme mücadelesine eksiksiz cevap verebilen militan düzeyi yakalayabilmek için büyük düşüneceğiz, büyük yoğunlaşacağız ve büyük başaracağız. Tarihimiz boyunca ilk defa ulaştığımız bu süreçte her şeyi koparıp alacak büyük tempoyla görevlerimizin üstüne yürüyeceğiz. Kendi kendini tekrarlamanın, savaş koşullarında nefes nefese ve kan-ter içinde yaratılan dokunulmaz değerlerimize saygısızlık anlamına geleceğini bir an bile unutmadan, sürecin zafer yürüyüşünü kesintisiz kılacağız.

Her koşulda güneş ülkesinin hiçbir güç tarafından durdurulamaz fırtına militanları olarak, büyük tarihsel görevlerimizin başarısına yönelmek, Parti Genel Başkanlığımıza gerçek bağlılığın tek geçerli seçeneğidir. Her anımızda bu beklentinin büyük sorumluluğunu iliklerimize kadar hissederek, kesin başaracağımıza söz veriyoruz.

Konferans delegeleri

8. Avrupa Parti-Cephe Konferansı

Delegelerinin sundukları mesajlar

Savaşanve iktidara yürüyen KÜRDİSTAN HALKINA!

Tarihimizin binlerce yıllık köleliğine ve karanlığına karşı, biricik ve son yaşam umudu olarak doğan PKK; bugün halkımızı büyük kurtuluşun, düşmanı ise bitişin eşiğine getirmiş ve kararlı adımlarla görkemli yürüyüşünü sürdürmektedir. Can, kan pahasına büyük bir sabır ve emekle kazanılan 20 yıllık mücadele 5. Zafer ve Kurtuluş Kongresi'yle taçlandırılmış, mutlaka iktidarı kazanmanın araçları yaratılmış ve bütün birikimleri başarıyı garantileyecek tarzda yeniden düzenlenmiştir.

Halkımızın birliğinin ve özgür iradesinin temsil edilmesi, geliştirilmesi için üst bir kurumlaşma olarak ulusal parlamento doğmaktadır. Bu, güneş ülkesi Kürdistan'da halk iktidarlaşmasının dev bir adımıdır.

Avrupa sahasında da, üstün bilinçle, kararlılıkla ve coşkuyla, PKK 5. Zafer ve Kurtuluş Kongresi'nin ışığında, büyük bir katılımla 8. Avrupa Parti-Cephe Konferansı başarıyla gerçekleşti. Konferans delegeleri bir yıllık Avrupa çalışmalarını 5. Kongre çizgisi doğrultusunda değerlendirmiş; geriye çeken ve halka zarar veren her türlü yanılgılı anlayış mahkum edilmiştir. Yapımız Ulusal Öndere ve halka bağlılık sözü vererek büyük bir coşku ve kararlılık kazanmıştır.

Şimdiye kadar olduğu gibi tam zafer, tam iktidar siz halkımızın bitmez tükenmez emekleriyle mümkün olacaktır. Bugün her zamankinden daha fazla kaçınılmaz görevler sizlerin önünde durmaktadır.

Biz bu temelde halkımızı, kazanılan değerlerin korunması ve kurtuluşun temel garantisi olan kutsal savaşımızı beslemek için;

Her şeyini seferber etmeye,

Kutsal vatandaşlık bağlarıyla vatana bağlanmaya,

Herkesin kendine bir rol biçmeye,

Her aileden bir ferdi savaşa katmaya,

Her insanımızı kendi imkanlarına göre mücadeleye katılmaya,

Ulusal kurtuluş mücadelesi doğrultusunda çevresini örgütlemeye,

Yine metropollerde her türlü legal örgütlenmeye katılmaya,

Tüm imkan ve olanakları sömürgeci düşmanın aleyhine kullanmaya çağırıyoruz.

Ayrıca unutulmamalıdır ki; bütün bunları sağlamak ve önümüzdeki mücadele sürecini karşılamak için eğitim ve politikleşmeye halk olarak, ekmek ve sudan daha çok ihtiyacımız vardır.

Sömürgeci düşmanın dayattığı özel savaşın etkisiyle cennet vatanımızdan kopan tüm halkımızı da Kürdistan Sürgün Parlamentosu çatısı altında, demokratik birliğini yaratarak, iradesini dünya kamuoyunda etkili kılmaya çağırıyoruz.

Bu güç ve perspektifle 1995 Newroz'u büyük kurtuluşun, büyük dönüşün adıdır.

Halkımızın bütün yüzleri ülkeye dönmeli, hedef Kürdistan olmalıdır. Artık kaçışın kurtuluş olmadığını her Kürdistanlı görmüştür. Düşman, ne kadar cehenneme çevirmeye çalışsa da, bizler insanlığımızı yeniden, verimli vatan topraklarında bulabilir ve cenneti yeniden yaratabiliriz.

Bu temelde kahraman ve yiğit halkımızı selamlıyoruz.

Zindan direnişçilerine

Partimiz önderliğinde, dörtbin yıllık köleliğin parçalanarak, dirilişin yaratıldığı ve halkımızın örgütlü iradesiyle iktidarlaşma aşamasına gelindiği bir süreci yaşıyoruz.

Böyle bir süreçte, dünya emperyalizmini de arkasına alarak, eşi görülmemiş bir vahşet ve soykırımı geliştiren TC, halkımızın, insanca yaşam için mücadele etmekten başka hiçbir amacı olmayan yurtsever evlatlarını zindanlara doldurarak, direnişin sesini boğmayı hedeflemektedir. TC'nin zindanlarda yarattığı bu tutsak ordusu ise direniş mevzilerimizi çoğaltarak, düşmanı kendi karanlığında boğmaktadır.

Zindanlarda direniş geleneği yaratan Mazlumların, Hayrilerin, Kemallerin ve tüm şehitlerimizin halk iktidarına duyduğu özleme, Parti Genel Başkanlığımızın talimat ve perspektifleri doğrultusunda gerçekleştirilen 5. Zafer Kongresi en iyi cevap olmuştur.

Zindanlardaki siz yoldaşlarımızın kongre sürecine vereceği en iyi cevap, parti çizgisinin amansız savunuculuğunu gerçekleştirmek olmalıdır.

Bu temelde, hedefimiz olan iktidarlaşmaya, Avrupa'daki örgütlü gücümüzü savaş ruhuyla bütünleştirip ülkeye taşırarak yürüyeceğiz. Bu yürüyüşümüzü, Hayri'nin örgütçülüğünü, Mazlum'un çizgiye hakimiyetini, Kemal'in militan ruhunu esas alarak gerçekleştireceğimize dair siz zindandaki yoldaşlara söz veriyoruz.

Kani Yılmaz ve Avrupa'da tutuklu bulunan yurtseverlere!

TC gelişen mücadelemizi bastırmak için vahşet boyutlarını da aşan saldırılarını hergün biraz daha ileri boyutlara taşırmaktadır. Bu vahşet politikasını uygularken de, insan haklarında duyarlı, aynı zamanda demokratik hukuk devletleri olduklarını iddia eden emperyalist Avrupa devletlerine dayanmaktadır.

Bu devletler, gerek ülkemizde, gerekse Türkiye'deki siyasi ve ticari çıkarlarını esas alarak, yine Ortadoğu'da tek büyüyen devrimci hareket olmamız nedeniyle bizi tasfiye etmek, tasfiye edemiyorsa da kendi siyasal çıkarlarıyla uzlaşacak bir PKK yaratmak amacıyla Avrupa alanında da bize yönelmektedirler.

Almanya'nın Kürdistan halkına karşı geliştirdiği düşmanca tutumu sürdürmektedir. Daha önce açtığı Düsseldorf davasından ders almadığını göstermektedir. Son süreçte partimizin Ortadoğu'nun en önemli devrimci gücü durumuna gelmiş olması ve her devletin oluşturmak zorunda kaldığı yeni Kürt politikasında aktifleşmek isteyen İngiltere de, Almanya ile ortak geliştirdiği komplo ile Kani Yılmaz arkadaşı rehin alarak, uzun yıllar fiili egemenliğini sürdürdüğü ülkemizde yeniden sahneye çıkmak istemektedir. Ancak unutulmamalıdır ki, geçmişte de benzer yönelimleri partimiz halkımızın gücü ile boşa çıkarabilmiştir. 8. Avrupa Parti-Cephe Konferansımıza katılan tüm delegeler söz konusu bu yönelimleri boşa çıkarma kararlılıklarını bir kez daha dile getirmişlerdir. Artık Kürdistanlıların eskisi gibi sahipsiz olmadıklarını, dayatılan politikaların, mücadelemizi sindirmenin aksine, daha keskin bilediğinin herkesçe bilinmesi gerektiğini ortaya koymuşlardır.

Kani Yılmaz arkadaşın ve tutuklu bulunan tüm yurtsever Kürdistanlıların özlem ve istemleri olan zaferi sağlamak için, 5. Kongremizin ışığında, konferansımızın verdiği güçle, Parti Genel Başkanlığımızın ve partimizin istemleri doğrultusunda 1995 yılına yükleneceğimizi bir kez daha kararlılıkla vurguluyor, devrimci saygı ve selamlarımızı sunuyoruz.

ÖLÜMSÜZ KÜRDİSTAN ŞEHİTLERİNE!

Mezopotamya'da başlatılan bu devrim fırtınası hiç kuşku yok ki siz şehitlerimizin eseridir. İnsanlığın yitirildiği bir coğrafyada özgür yaşamın bir soluğunu yaratmak pek çok şeyin feda edilmesini gerektirmektedir. İşte şehitlerimiz bu görevi seve seve yerine getiren değerlerimizdir.

Gücümüze binbir emekle taşınan değerlerimizin bileşkesi ve bunların gerçek sahipleri olan şehitlerimizin komutasındaki zafer yürüyüşümüz partimizin 5. Kongresi'yle zirveleşmiştir. Bu yürüyüşte halkımızın iktidarlaşmasını başarmak, ordulaşmayı sağlamak bizleri bu aşamaya ulaştıran kahraman şehitlerimize bağlılığın bir gereğidir.

Bunun derin bilinci ve sorumluluğuyla, Parti 5. Zafer Kongremizin çizdiği doğrultuyla Avrupa 8. Parti-Cephe Konferansımızı gerçekleştirdik. Bu konferansımızda yetmez kişilik ve pratiklerimizin ancak ve ancak bu doğrultuda mahkum edilerek aşılabileceği ortaya çıkmıştır. Tüm çabalarımız da bu yolda büyük zaferi yakalamak içindir.

Bağımsız ve özgür bir Kürdistan yaratmak için döktüğünüz kan, gösterdiğiniz azim, kararlılık ve inanç vatanımızda bir yaşama dönüşmüştür. *Bulunduğumuz bu sahada yaratılan yaşamı kavramak, bu sahadan ülkeye dönüşü sağlamak* amaçlarımız arasındadır.

Kürdistan toprağının her karışında yatan siz ismi bilinen veya bilinmeyen tüm şehitlerimize layık olmanın savaşmaktan geçtiği düşüncesiyle ve konferansımızdan aldığımız güçle sizlere olan bağlılığımızı yineliyor ve anınız önünde saygıyla eğiliyoruz.

Kahraman Ordumuz ARGK'ye!

Parti Genel Başkanlığımızın perspektif ve yol göstericiliği ışığında gerçekleştirilen 5. Zafer ve Kurtuluş Kongresi'nin Kürdistan doruklarında yarattığı ruh, tüm çalışma sahalarımızı aydınlatmaktadır. 5. Kongre'nin başlattığı yargılama, yenilenme ve yeniden düzenlenme hamlesi düşmanımızı yok oluşun eşiğine getirmektedir.

Ordumuzun 5. Kongre'den aldığı güçle yeniden düzenlenmesi, merkezileşmesi ve sıcak savaş deneyimi ile halkımızı iktidarlaşmaya götüreceği kesindir. Halkımızın iktidarlaşması ise Kürdistan'da insanlık tarihinin yeniden başlatılması anlamına gelecektir.

5. Kongre kararları ışığında bizler de gerçekleştirdiğimiz 8. Avrupa Parti-Cephe Konferansı'nda yetmez kişilik ve pratiğimizi yargılayarak, iktidarlaşma sürecine cevap verecek bir yenilenme ve düzenlenmeyi gerçekleştiriyoruz. Avrupa'da mevcut olan potansiyeli savaşan halk gerçekliğiyle donatarak ülkeye taşırmayı hedefliyoruz. Bu hedef doğrultusunda ulusal ordulaşmayı kendi sahamızda da gerçekleştirerek Kürdistan'a yürüyoruz.

Siz ARGK'li komutan ve savaşçı yoldaşlar, yükselttiğiniz savaşla ordulaşma ve iktidarlaşma yolunu açarken, bizler de cepheyi ülkeye taşırmanın savaşımını veriyoruz.

Bu sahada kendimizi ve halkımızı savaş ruhuyla donatarak yürüyüşümüzü ve ülkeye dönüşümüzü keskin kılacağız. Bu doğrultuda PKK çizgisini çalışmalarımıza hakim kılacağız. Çalışmalarımıza düşmana vurduğunuz ölümcül darbelerden aldığımız güçle yükleneceğiz ve kazanacağız.

Bu temelde bizi özgürlüğe adım adım yaklaştıran her eyleminizden güç alarak, Parti Genel Başkanlığımızın belirttiği gibi militan ölçülere ulaşmak size olan bağlılık sözümüzdür.

ERNK Avrupa Örgütü'nün kampanya toplama başarısından dolayı Danimarka ve Kuzey Eyaleti birim ve yurtseverlere

KUTLAMA MESAJI!

1994 yılı Zafer Kampanyası çalışmalarında sergilediğiniz çaba ve fedakarlık güçlü sonuçlar almanıza yol açmıştır. Bu konudaki sorumlu yaklaşımınızı ve duyarlılığınızı takdir ediyoruz. Aynı zamanda böyle bir başarılı çalışmayı manevi ödüle layık görüyoruz. Bundan sonra daha sorumlu ve güçlü bir pratik sergileyeceğinize inanıyor ve başarılar diliyoruz.

TÜRKİYE HALKINA VE DÜNYA İNSANLIĞINA!

PKK 5. Zafer ve Kurtuluş Kongresi'yle Kürdistan halkı yeni bir sürece girmektedir. Kürdistan'da adım adım iktidarlaşma gelişirken, Türkiye'de de devrim sancıları artmaktadır. Bununla birlikte insanların psikolojik ve manevi bütün yönlerine büyük bir tahribat dayatılarak, insanlar teslim alınmak istenmektedir.

TC, Kürdistan'daki savaşta sonuç almak ve mevcut köleci statüyü korumak için şovenizmi geliştiriyor. Seferberlik adı altında bütün Türkiye halkını savaşa dahil etmek istiyor. TC kirli savaşın devamı için emperyalizme sürekli tavizlerin yanında, savaşı finanse etmek için adeta **"Türkiye'yi satılığa"** çıkarmış durumda. Kürdistan'da kirli savaş sürdükçe Türkiye'de demokrasinin gelişeceğini beklemek saflıktır. Bu savaş devam ettikçe, acılar artmakta, halklar arası ilişkiler daha fazla zarar görmektedir.

Partimiz PKK, Türkiye halkını hiçbir zaman düşman görmemiştir, sürekli dostluk elini uzatmış, Türkiye emekçi halkını ittifak olarak görmüştür. Türkiye'de mevcut olan yoksulluk, sefalet ve vahşet düzenini aşmak için anti-faşist cephenin yaratılması kaçınılmazdır. Bunun koşulları dün de vardı, ancak bu koşullar bugün daha da olgunlaşmıştır. Biz üzerimize düşenleri her zaman olduğundan daha fazla şimdi yerine getireceğiz. Kürdistan'da gelişen iktidarlaşma Türkiye halkına önemli fırsatlar sunmakta ve devrimi Türkiye'ye dayatmaktadır. Halklarımız arasında özgür ilişkilerin yaratılması, acıların son bulması için şimdi herkese daha fazla görev düşmektedir.

Kürdistan devrimi sadece Kürdistan ve Türkiye halkına değil, dünya insanlığına da gelişme yolunu açan bir devrimdir. Emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı sosyalizmin bayrağı Kürdistan'da dalgalanmaktadır.

Biz bütün bir insanlığa karşı duyduğumuz sorumluluğu böyle yerine getiriyoruz. Bundan sonrasını daha güçlü kılacağımıza dair bütün insanlığa söz veriyoruz.

8. Avrupa Parti-Cephe Konferansı'nın mesajı:

HERKES SARSILMALI VE SARSMALIDIR

27 Şubat ile 6 Mart tarihleri arasında Almanya'da yapılan 8. Avrupa Parti-Cephe Konferansı, bir yıllık faaliyetleri bütün yönleriyle değerlendirerek, sonuçlar çıkardı ve bu sonuçlar temelinde sürece ilişkin yeni perspektiflere ulaştı. Buna göre hedeflenen görevler Politik Rapor ışığında belirlenerek, hiçbir gerekçeye sığınılmadan başarı yolunun tutturulması için tedbirler alındı.

116 delegenin yer aldığı konferans platformunda 1995 kapsamlı tartışmalara konu edilerek, bu yılın 5. Kongre süreciyle birlikte nasıl kazanılacağı, nasıl 1994'ü tekrarlamayacağı, başarının nasıl kesinleştirileceği derinliğine kararlaştırıldı. Sonuçta ortaya çıkan mesaj, Kürdistan devriminin zaferinden yana olan herkes için mutlaka yerine getirilmesi gereken bir talimattır. Bu talimatın amansız uygulayıcısı olmaktan daha kutsal bir görev olamaz.

Parti Genel Başkanlığımızın ortaya koyduğu gibi, adımlarını attığımız iktidarlaşma sürecinde başarı ve zafer, örgüt çizgisinin tam oturtulmasından ve onun günlük olarak işletilmesinden geçiyor. Artık her örgüt kadrosu çok iyi bilmek durumundadır ki, kişisel tarz, niyete göre yaklaşım, çizgiden kopuk yürüyüş, mutlaka başarmakla görevli olduğumuz bu sürece karşı tehlikeli ve ezilmesi gereken bir yaşam biçimidir. Bu kez yeni süreç deyip geçmişi tekrarlamayacağız. 5. Zafer Kongresi her şeyin köklü değişimini, geçmişe ait bütün kalıntıların parçalanmasını, herkesin anlık yoğunlaşmalarla kendini ciddi yargılamadan geçirmesini dayatıyor. Bu noktada yanılgılar, yetmezlikler kabul edilmeyecektir. **"Doğruları söyleriz ama birazını yapmakla yetiniriz"** anlayışının örgüt yapımız içinde yarattığı aşınma, yerleştirdiği alışkanlık bu sefer kesinlikle terk edilecektir.

Hiç kimse dönüşüm yapmadan, militan yaşama ulaşmadan başarabileceği gafletine düşmesin. Başarıyı böyle kolay düşünmek, sürecin hassasiyetini ve ağırlığını hiç bilmemek veya umursamamak demektir. Bundan sonra doğrular, uygulamak ve kazanımlar sağlamak için dile getirilecektir. Lafazanlık gelişmeler üzerinde ağır bir yüktür, ciddi bir engeldir. İktidarlaşmayı gerçekleştirmeye hazır olan imkanları zafer için değerlendirmek yerine, buna dayanarak ağavari ve keyfi yaşamak suçtur. Bu tehlikeli anlayış ve yaklaşımlar örgüt yapısını kemirirken, büyük gelişmelerin önüne set çekerken, sadece verilen görevi yerine getirmekle meşgul olan, sağını solunu göremeyecek kadar kör olan mürit yaklaşımlara da son verilecektir. Gelinen bu süreçte örgüt ve sınıf dışı anlayışların tahribatları daha ağırdır. Dikkat edilmezse, çok yönlü tedbirler geliştirilmezse, büyük gelişmelerin heba olması ve çok değerli çabaların boşa çıkması işten bile değildir. Öyleyse yanlış yanlıştır; onun iyi ve kötü niyetlisi yoktur. Yanlışı yapmak ile yanlışa seyirci kalmak; çizgi dışında yürümek ile çizgiye girmemek aynı sonuçlara gider. Dolayısıyla bunlara karşı geliştirilecek devrimci tutum ve tedbir de aynıdır.

Bu anlamda hiç kimse kendini kandırmasın ve ucuz yaklaşımlarla kendini kurtaracağını sanmasın. Böylece ***"ben hata yapmadım, diğeri yaptı"*** demek, yapılan hatadan daha büyüğünü yapmak demektir. Örgüt adamı sadece çalışmak için değil, örgütü işletmek, işleyişe ters olan uygulamalara müdahale etmek için vardır. Yakınmak, gerekçelendirmek, çözümsüz kalmak, kurtarıcı beklemek bir örgüt adamının kendisine yakıştıracağı tutumlar değildir. Örgüt tarzı her dönemden daha çok gerekli ve hassastır. Her şey örgüt ölçülerine vurulacaktır. Neyin doğru, neyin yanlış; neyin başarı, neyin kayıp olduğu örgütsel ölçülerle değerlendirilecektir. Bireysel kaygılar terk edilecektir. Bir kadronun, bir çalışanın örgüt kaygısı dışında hiçbir kaygısı olmayacaktır.

Büyük iktidarlaşma sürecinde sıradan çabalarla yetinmek, iktidarlaşmanın kişiliğine ulaşmamak, kişinin kendine ve mensubu olduğu örgüte yapabileceği en büyük kötülüktür. Bu tutum, sürecin büyüklüğünü küçülterek geriye çekmektir. Artık bu da kabul edilmeyecektir. Böyle bir yetmezlikte ısrar etmek ise, elemenin gerekçesi olacaktır. Hiç kimsenin kendini konuşturma, işleri tıkama, suç pratiğini sergileme ve yine bu suç durumuna seyirci kalma görevi yoktur. Tersine görev, her türlü geri yaşam ve çalışma tarzını ortadan kaldırmak, dönemsel görevleri 5. Zafer Kongresi'nin ruhuyla başarmak, bunun için kesintisiz zafer yürüyüşünün fırtına militanı olmaktır. Herkes böyle tarihsel bir önemde olan görevlerin yürütücüsü olmak için örgüt saflarında yer alıyor. Kendini bu görevlerin başarısına vermeyenlerin örgüt içinde yeri yoktur. Nitekim artık eskisi gibi geçiştirme, basit yaklaşma, kendini yaşama, kişiliğini dönüştürmeme yaklaşımlarını eleştirmekle yetinmeyeceğiz. Tüzük bu tür durumlar için vardır ve kesinlikle işletilecektir. Ölçüler muğlak bırakılmayacaktır. Savaş zorlu geçiyorsa, onun kadrosu da buna göre bir savaş ruhunu yaşayacak, kolaya kaçmayacaktır.

Düşman hiçbir imkan ve fırsatı kaçırmadan üzerimize gelirken, yine güç yetirirse bütün bir dünyayı arkasına alıp bizi ezmeyi hedeflerken, bizim var olanla yetinmemizin, büyümeyi hedeflemememizin, kalıpçı-tekdüze çalışma tarzında ısrar etmemizin, liberal-sekter tutumları aşmamamızın hiçbir izahı kabul görmeyecektir. Düşman bir düşünüyorsa biz bin düşüneceğiz; düşman bir yapıyorsa biz bin yapacağız. Bunun yoğunlaşma ve temposunu yakalamakla kazanmamızın mümkün olacağını kendimize yedireceğiz.

Bunlar nasıl aşılacaktır gibi bir sorunumuz yoktur. Genel Başkanımızın birbirini takip eden çözümlemelerinde ortaya konulmayan ve aynı zamanda giderme yolu gösterilmeyen tek sorun kalmamıştır. Bu çözümlemeler üzerinde yoğunlaşmak, doğru anlamak ve bununla yetinmeyip onun uygulama düzeyini yakalamak sorunları aşmanın, gelişme yaratmanın biricik çözüm yoludur. Var olan bütün eksiklikleri ortadan kaldırmak, gelişme yolunu engellerden arındırmak için herkes istediği kadar yoğunlaşma ve aydınlanma imkanına sahiptir. Temel görevlerden biri de budur. Bu görev başarılarak dönemin siyasal doğrultusu yakalanmak durumundadır. Kısacası her şeyin doğrusuna ulaşılacak, bunun ideolojik, politik, pratik yürütme gücü kazanılacak ve hiç kimse kendi başarısızlığına gerekçe göstermeyecektir.

Bundan sonraki görevlerde, bütün bu eksikliklerin ve yetmezliklerin çözüm yollarını ortaya koyan, yeni sürecin başarı perspektifini geliştiren Politik Rapor esas alınacaktır. Kadro ve çalışanlar buna göre yaşayacak ve çalışma yürütecektir. Geçmişten ders çıkarılacak, ama geçmiş tekrarlanmayacaktır. Eski olan, sonuç vermeyen her özellik ve tutuma son verilecektir.

Herkes örgüt ve çalışmanın sahibidir. Kolektivizm mücadelenin sorumluluğuna ortak katılımdır. Kendini bu işlerin dışında tutarak bir dayanışmacı gibi katılmak, başkasının işiymiş gibi yaklaşmak, yapılanların sonuçlarını düşünmemek örgüt dışılığı yaşamaktan başka bir anlama gelmeyecektir. Hatalar başka yerde aranmayacaktır. Herkes her şeyi kendisinden başlatacak ve bununla yetinmeyip etrafına da yayacaktır. Kimsenin tek bir işi yoktur; esas görev sahaları olmakla birlikte herkes her devrim işine karşı sorumlu olacaktır. Tek yönlülük aşılacak, bunun yerine komple devrimciliğe ulaşılacaktır. Bu anlamda başka sahalarda bulunmak, örgüt kadrosunun kendini o sahayla sınırlamasının gerekçesi olmayacaktır. Eyalet, bölge ve alan devrimciliği aşılacaktır.

İktidarlaşma kadrosu dar pratikçi değildir. Yaratıcılık esas alınacaktır. Cephenin ülkeye taşırılması, ulusal örgütlenmenin tamamlanması, ulusal kurumlaşmanın geliştirilmesi için faaliyetlerde sıkı bir denetim, güçlü bir hakimiyet vazgeçilmez kılınacaktır. Her kadro ve çalışan hem kendisini, hem de çevresini tam katacaktır. Alanlardaki boşluklar zamanında görülecek ve doldurulacaktır. Görev sahalarına ciddi yaklaşılacaktır. Örgüt kuralları tam işletilecektir. Kuralların ihlali durumunda tüzük işletilecektir.

Önümüzdeki Newroz sürecinde hem kadrolar, hem de kitleler hazırlıklı olacaktır. Emperyalist güçlerin olası saldırılarını boşa çıkarmak için kitleler çeşitli protesto gösterilerine ve etkinliklere hazır tutulacaktır. Bununla birlikte güvenliğe kesin dikkat gösterilecektir. İlişkiler ve çalışmaların deşifre olmaması konusunda duyarlı davranılacaktır. Gerek maddi, gerekse manevi değerler korunmaya alınacaktır. Buna göre hareket etmemek, suç olarak sayılacaktır. Tekleşme, kendinde toplama, çalışmaları derinleştirmeme tutumlarının zemini kurutulacaktır.

Tempo artırılacak, güçlü planlamalar temelinde çalışmalar yürütülecektir. En iyisi ve en fazlası hedeflenecektir. Sürecin görevlerini karşılayacak bir yoğunlaşma temelinde örgüt yaşamı ve çalışma tarzı tam oturtulacaktır. Çözümsüzlük, didişmecilik, uzlaşmacılık, tekdüzelik mutlaka aşılacaktır. Bu şekilde koparıcılığın ve başarının zemini yaratılacaktır.

Kısacası, yeni düzenlemeler temelinde 5. Zafer Kongresi'nin ruhu Politik Rapor'un kılavuzluğunda bütün çalışma sahalarına egemen kılınacaktır. Örgüt yaşamı kurallarına göre oturtularak, sürece denk düşen bir hareketlilik, bir canlılık, bir coşku esas alınacaktır. Yeni sürecin havasını her kadro ve çalışan önce kendisinde hissederek, bunu kitleye de yansıtacaktır. Herkes sarsılmalı ve sarsmalıdır. Söz eyleme dönüştürülecektir. Düşünce ile uygulama arasındaki uçurum mümkün olan en kısa zamanda doldurulacaktır. Fırtına kişiliklere ulaşmayanlar, sürecin fırtınasıyla bir tarafa savrulacaklardır. Başlangıç yaptığımız bu süreç herkes açısından bir sınav niteliğinde geçecektir. Hepimiz bunun büyük sorumluluğuyla hareket edecek ve bu sınavı başı dik olarak başarmayı hedefleyeceğiz.

5. Zafer Kongresi ışığında yapılan bu konferans, Avrupa cephe faaliyetleri açısından kesin bir dönüm noktası olacaktır. Emperyalizmin, özellikle Almanya'nın (ki konferans devam ederken, Alman devleti bazı yerlerde baskınlar yapıyor, yurtsever Kürt kitlesinin yasal derneklerini yasaklıyordu) her türden saldırılarına karşı daha militanca bir çalışma tarzıyla süreci beklentilerin çok üstünde başarılarla geçirmek için hiçbir gerekçe ve engel tanımayacağız.

"Benim için zorluklar daha fazla başarı demektir." (Başkan APO)

Almanya ne yapmak istiyor?

Kani Yılmaz

Bizim vatanımız kan içindeyken, Alman silahlarından payını alan coğrafyamız yakılıp-yıkılırken, gerçekten insanlığın yüreği bu kadar kirlenmiş olamaz. Bir ulusun katliamı karşısında bu kadar sessiz kalınamaz. Dehşete düşmeden durulamaz. Ve insanlık kan ateş içinde yükselen bir halkın özgürlük çığlığına bu kadar kör, sağır, bu kadar ilgisiz olamaz. Ve eğer insanlık, kendini inkar edecek kadar çılgınlaşmamışsa, TC gibi zalim, katliamcı ve inkarcı bir devlete, onun bağışlanamaz uygulamalarına destek olamaz. Güç ve nefes veremez.

Almanya bunların tümünü birlikte yapıyor. Hem Kürdistan'daki katliamları görmezden geliyor, gizlenmesi için çaba sarfediyor, hem de TC gibi eli kanlı bir şiddet rejimine güç ve destek sunuyor.

Sadece bunları yapmakla yetinmiyor. Bizi hem öldürüyor, hem de yargılamak istiyor.

Bir ulusa düşmanlık ilan edilerek, bunu sistemli ve sürekli gündemde tutarak savaş açılmaktadır. Bir ulusun öncüsüne yönelerek yasaklar koymakla, gerçekle ilgisi olmayan açıklamalar yaparak ve hatta başka ülkeleri de zorlayarak kriminalize etmeye çalışmakla ve TC'ye nefes aldırmak için tutuklamalara girişip uyduruk yargılamalar düzenlemekle kim, nasıl ve daha ne kadar kandırılacak?

TC'ye verilen silah desteği, Kürdistan'a yollanan ölüm araçları, yapılan ekonomik ve siyasi yardım, kısacası katliamımızda oynanan uğursuz rol nasıl gizlenecek?

Kuşkusuz her toplantı ve yürüyüşte yaratılan polis kışkırtmaları, haksız tutuklamalar ve sahte yargılamalarla bu kandırma ve gizleme başarılmaya çalışılacak.

Benim, federal kamu savcısının 18.1.1995 tarihli iddianame ile ve "ciddi kundaklama ve ceza gerektiren hasara yol açmanın elebaşısı, şüphesi" iddiası ile İngiltere'den istenmemin nedeni de budur. Federal savcı iddialara ilişkin emir verdiğine dair "kanıt yok ve sözlü ya da yazılı bir emrini ortaya koymak mümkün olmadı" diyor. Ama ERNK'nin Avrupa temsilcisi olduğum için sorumlu tutulmam gerektiğini söylüyor.

Görüldüğü gibi Almanya'nın tutumu, hukuki değil, siyasidir. Bu, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı olan tutumdan kaynaklanıyor.

İlginçtir, 1993-1994 Newroz olaylarından ötürü benim yargılanmamı isteyen Almanya 31 Ekim 1994 tarihinde tutuklama kararı çıkarıyor. İngiltere'de gözaltına alındıktan sonra ve TC'nin Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar'la görüştükten sonra, yani ben İngiltere'de gözaltına alınmazsam tutuklama kararı çıkmayacak.

Benim yargılanmamı gerektiren bir durum olmadığını Almanya çok iyi biliyor. Burada amaç cezadan çok, dünya kamuoyunun gözünde bizi "suçlu" göstermektir.

Almanya'nın PKK şahsında, halkımıza ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine açtığı savaş direkt Ortadoğu politikası ile ilgilidir. Almanya'nın Ortadoğu'da tek dayanağı TC ve son yıllarda ilişkilerini yoğunlaştırdığı Irak'tır. PKK öncülüğünde yükselen özgürlük mücadelesi, Almanya'nın milyarlar yatırdığı bu iki sahayı da zorluyor. Bundan dolayı Almanya bu kirli savaşa ortak oluyor. Çünkü aynı Almanya PKK'ye getirdiği 1993 yasağını, tüm Avrupa ülkelerine ısrarla dayatmış ama başarılı olamamıştır. Gelişen PKK düşmanlığının altında, Almanya'daki olayların olmadığını kesinlikle belirtmek gerekiyor.

Almanya bizden adeta intikam alıyor. Bizi ezmek için elinden gelen her şeyi yapıyor. Bütün dünyada TC teşhir olmuş, krediler kesilmiş ve askeri yardım ambargoları tartışılırken, Türkiye'ye sürekli askeri malzeme, milyarlık krediler veriyor.

Özellikle Alman İçişleri Bakanı, sorumlu bir politikacı gibi değil, bireysel nefretini kusmuş, PKK düşmanlığını ve Kürt halkına karşı olmayı bir yaşam biçimi haline getirmiş durumdadır. Türk İçişleri Bakanı'ndan daha çok ve sürekli PKK aleyhinde konuşuyor. Alman polisini durmadan tahrik ediyor. Zaten bu tahrikler sonucu polis, Hannover'de Halim Dener isimli ERNK'li Kürt gencini katletti.

Katliama tahrikten İçişleri Bakanı yargılanmıyor da, halkı tahrikten biz yargılanmak isteniyoruz.

Çiller, PKK'lilere karşı eylem yapmak üzere 100 kontra elemanını Avrupa'ya gönderdiğini açıklıyor. Basın bunu manşet yapıyor. Yani başbakan, adam öldürmek için Avrupa'ya katil gönderiyor ve hemen ardından Kıbrıs, Danimarka, Almanya ve İngiltere'de eylemler yapılıyor. Ancak Almanya bu tutumdan rahatsız olmuyor. Buna terör demiyor. Çiller'i bağrına basıyor.

Bütün dünyanın uluslararası terörist ilan ettiği katil Saddam Hüseyin'le her türlü ilişki geliştirmek, sürekli Bağdat'a heyetler yollamak Almanya için çok normal kabul ediliyor. Ama Kürtlerin meşru özgürlük mücadelesine terörizm yakıştırması yapılıyor.

Tutum açıktır ve mızrak çuvala sığmamaktadır. Başkan APO'nun bizzat geliştirdiği çağrılarla, biz sürekli siyasi çözüm ve kirli savaşın bitmesini istediğimizi belirtiyoruz. TC ise sürekli savaş, kan ve ölüm diyor.

Almanya tercihini, barıştan yana değil, savaştan, kan ve ölümden yana yapıyor. İşte çuvala sığmayan mızrak, yalın gerçek budur.

Almanya'nın bu tutumu nereye varacak; ulusumuza düşmanlık Almanya'ya ne kazandıracak? Almanya'nın bunları düşünmesi gerekiyor.

Sağduyu sahibi Alman politikacıları ve aydınları bunu görüyor ve dile getiriyorlar. Ancak bugünkü hükümet, PKK şahsında Kürtlere düşmanlığa kendini şartlamış olan İçişleri Bakanı, dile getirilen bu gerçeklere kulaklarını tıkamış durumdadırlar.

Defalarca söylendi, çağrılar yapıldı ve mektuplar gönderildi. Mevcut sorunları aşmak, gerginliği gidermek için ortak çaba gösterelim denildi. Almanya'nın düşmanlığını değil, dostluğunu istediğimizi söyledik. Hala aynı şeyi söylüyor ve çağrı yapıyoruz. Ama Almanya tüm bunlara karşın bizi ezerek teslim alma politikasında ısrar edecekse, bu PKK'yi hiç tanımadığı anlamına gelir. Büyük bir yanılgı ve hata olur.

Kohl 27 Ocak 1995 günü, Birkenau ve diğer toplama kamplarında Nazilerin işlediği insanlık suçlarını kınarken; kendi silahlarının, kimyasal gazlarının ve kredilerinin Kürdistan'da yaptığı yıkımı-ölümü aklına bile getirmemiştir. Kohl'ün "unuttuğu" bu katliam gerçeğini, tarih kaydediyor ve yeni bir utancın mirası olarak çocuklarına bırakıyor.

TC, Kürt halkının reddi, insan haklarının reddi, demokrasinin reddi ve insanlığın reddidir. Baştan başa ülkemizde yakılmadık köy, yakılmadık orman, yapılmadık katliam ve işkence bırakılmadı. Bütün dünyanın gözleri önünde gerçekleşen bu zalim pratik, her nedense Almanya'yı rahatsız etmiyor ama Kürt halkının tepkileri, Kürt dernek ve kurumları, Kürt yayınları rahatsız ediyor.

Almanya tüm bunları yaparken demokrasi ve insan halklarından söz edebiliyor, bizi "terör"le suçlayabiliyor. Bu kadar çifte standart, bu kadar gerçeklerden uzaklaşma aklın alacağı bir şey değildir. Aylardan beri çok çirkin biçimde, mülteciler bir politik malzeme haline getirilerek ve TC işkencehanelerine teslim edilmelerinin hazırlıkları yapılıyor ve bu tutum Alman demokrasisine uygun düşüyor.

Kürt halkı PKK öncülüğünde kendine özgür bir gelecek hazırlamak istiyor. Bu onun hakkıdır. Ancak bunu engellemek Almanya'nın görevi değildir. Bizleri yargılamak ve TC'nin katliamlarına onay vermek Almanya'nın görevi değildir. Eğer gerçekten Almanya insan haklarına saygılıysa, TC'ye verdiği ölüm araçlarını durdursun. TC'ye baskı yapsın, her platformda destek vermekten vazgeçsin. Kürt halkı ve onun öncüsü PKK ile ilişkiler geliştirsin. PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan'ın siyasi çözüm ve diyalog çağrılarına destek sunsun. Akan kanın, halkımıza ve ülkemize dayatılan kirli savaşın sona erdirilmesi için çaba sarfetsin.

Şimdi baştaki tümceye dönelim ve soralım. Almanya ne yapmak istiyor?

Son tutuklamalar, benim İngiltere'den istenmem ve hükümet çevrelerinde geliştirilen propagandalar, yeni bir Düsseldorf davası, yeni itirafçılar ve PKK'yi uluslararası alanda "zorlama" çabaları ve niyetleri olarak görülebilir. Bu konuda kesin şeyler söylemek istemiyoruz. Ama hava şimdilik böyle. Sahte bir hava ve sahte "suçlar" yaratılmaya çalışıldığı açık. Örneğin Almanya'nın bana yakıştırmaya çalıştığı "gizli" görüntü böyledir. Almanya benim açık, basın ve kamuoyu önünde, tüm Avrupa ülkelerinde halkım adına politika yaptığımı biliyor. 1994 yılı baharında, dışişleri bakanlığının bilgisi dahilinde gelip benimle görüşenleri de biliyor. Burada amaç zorlama "suç"larla, kamuoyu önünde imajımızı bozma çabasıdır. Bütün bunlar Almanya'nın kendi bileceği şeylerdir. Burada biz Kürt politikacılarına düşen, özgürlük mücadelesini ve halkımızın özgürlüğünü savunmak olacaktır.

Tabii bizim de Almanya'ya soracaklarımız var. Bir ulusun adını ve özgürlüğünü kazanma mücadelesine ekonomik çıkarlar uğruna tutum almanız doğru mudur?

Cesetleri sürükleyen, köylerimizin yıkılmasında kullanılan silahları TC'ye vermeye devam edecek misiniz?

Halepçe'de 5000 Kürdistanlıyı katleden gazı Saddam rejimine verenlerden hesap sordunuz mu?

Halim Dener'i katledenler şimdi neredediler?

İlticacılara verilen bir "hak", ikide bir tehdit malzemesi yapılarak, TC işkencehanelerine göndermek demokratik bir tutum mudur?

Bazı silahlar, hangi komşu ülkeden TC'ye gidiyor?

1994 başında Saddam'la görüşen Türk dostu, dışişleri yetkilisi ve heyetteki kimlerdir?

Dostluk isterken, bize tutum almanız Alman halkının uzun vadeli çıkarlarına ve gelecekteki Ortadoğu politikanıza uygun mudur?

Kitap ve dergi yasaklamak demokrasilerde var mıdır?

Sonuç olarak şunu söyleyelim: Biz Almanya ile bir sorunumuz olsun istemiyoruz. Alman halkını rahatsız etmek gibi bir politikamız kesinlikle yoktur. Biz özgür koşullarda ülkemizde yaşamak istiyoruz. Partimizin siyasi çözüm ve diyalog çağrıları çok net ve açıktır. Almanya; ülkemizin yakılıp-yıkılmasından ve halkımızın katliamından yana mıdır? Yoksa, Kürt halkının özgürlüğüne saygılı, savaşı bitirecek tutumdan mı yanadır? Gerçekten demokrat olanlar, yaşama en büyük saygıyı gösterenlerdir. Oysa TC bizi öldürüyor. Bu hem şaka değildir, hem de ekonomik çıkarlar uğruna görmezden gelinecek bir durum değildir. Kürdistan'da katledilen sadece Kürtler değil, insanlıktır. Kürdistan'da sadece Kürtler değil, katledilen insanlık kurtarılmaya çalışılıyor.

NEWROZ

ateşlerini birleştirin

Bin yılların umudu bütün Kürdistan'ı sarmıştır. Her gün bu rüyanın, bu umudun heyecanı ve coşkusu daha da yükseliyor. Halkımız kurtuluş günlerinin yakın olduğuna inanıyor ve bunun için hazırlık yapıyor.

1995 Newroz'una daha büyük gelişmelerin daha büyük umuduyla giren Kürdistan halkı, özgürlük ateşlerini daha gür yakıyor. Artık saklı özlemini yansıtmakla kalmıyor, umudunun zafere dönüşmesini zorluyor. Newroz ateşinin büyük halk iktidarlaşmasına yol açması yolunda örgütleniyor.

Partimiz, PKK'nin 5. Büyük Kongresi'nin başlattığı yeni bir süreçte Newroz'u daha güçlü karşılıyoruz. Ulusal kurtuluş mücadelesinin yeni bir süreçte, zafer aşamasında Newroz ateşlerini topluyoruz. Kürdistan'ı büyüyen ateşlerle aydınlatıyoruz. Kürdistan topraklarını çağımızın görkemli uygarlığına açıyoruz. Çağdaş uluslaşmanın, insanlaşmanın, özgürleşmenin ve bağımsızlaşmanın bayrağını dalgalandırıyoruz. Ortadoğu ve diğer dünya halklarını insanlığı yücelterek selamlıyoruz. Güneş ülkesinde yeni yaşam ve yeni insanı ateşte yıkayarak yaratıyoruz.

1995 Newroz'u böyle karşılanmak, böyle anlamlandırılmak durumundadır. Karşılığını bu kapsamda ve anlamda bulmayan Newrozlar gerçek Newrozlar değildir. Tarihsel süreç Newroz ateşini iktidarlaşmak için yakmamızı önümüze kutsal bir görev olarak koyuyor. Kurtuluş savaşımızın birikimleri ve dokunulmaz değerleri, böyle bir bakış perspektifini yakalamamızı dayatıyor. Başkan APO, tarihe ve güncele militanca hükmetmemizi emrediyor. **Mazlum, Zekiye, Rahşan, Ronahi** ve **Berivan**lar büyük iktidarlaşmanın yolunu aydınlatıyorlar.

Bütün Kürdistan halkı, genç-yaşlı, kadın-erkek, yediden yetmişe herkes, Newroz ateşinin aydınlığında biraraya gelmeli, ateşten birliğini güçlendirmeli, mücadele cephelerine topyekün seferber olmalıdır. Düşmanın imha hazırlıkları, mevcut saldırıları, çok çeşitli oyun ve komploları karşısında Kürdistan'ın her tarafında yıkılmaz duvarlar inşa edilerek mevzilenmelidir. Tarih büyük kazanacağımızın mesajını veriyor. Büyük düşünürsek, büyük yoğunlaşırsak büyük başarmamız önünde hiçbir karşı-devrim gücü duramaz.

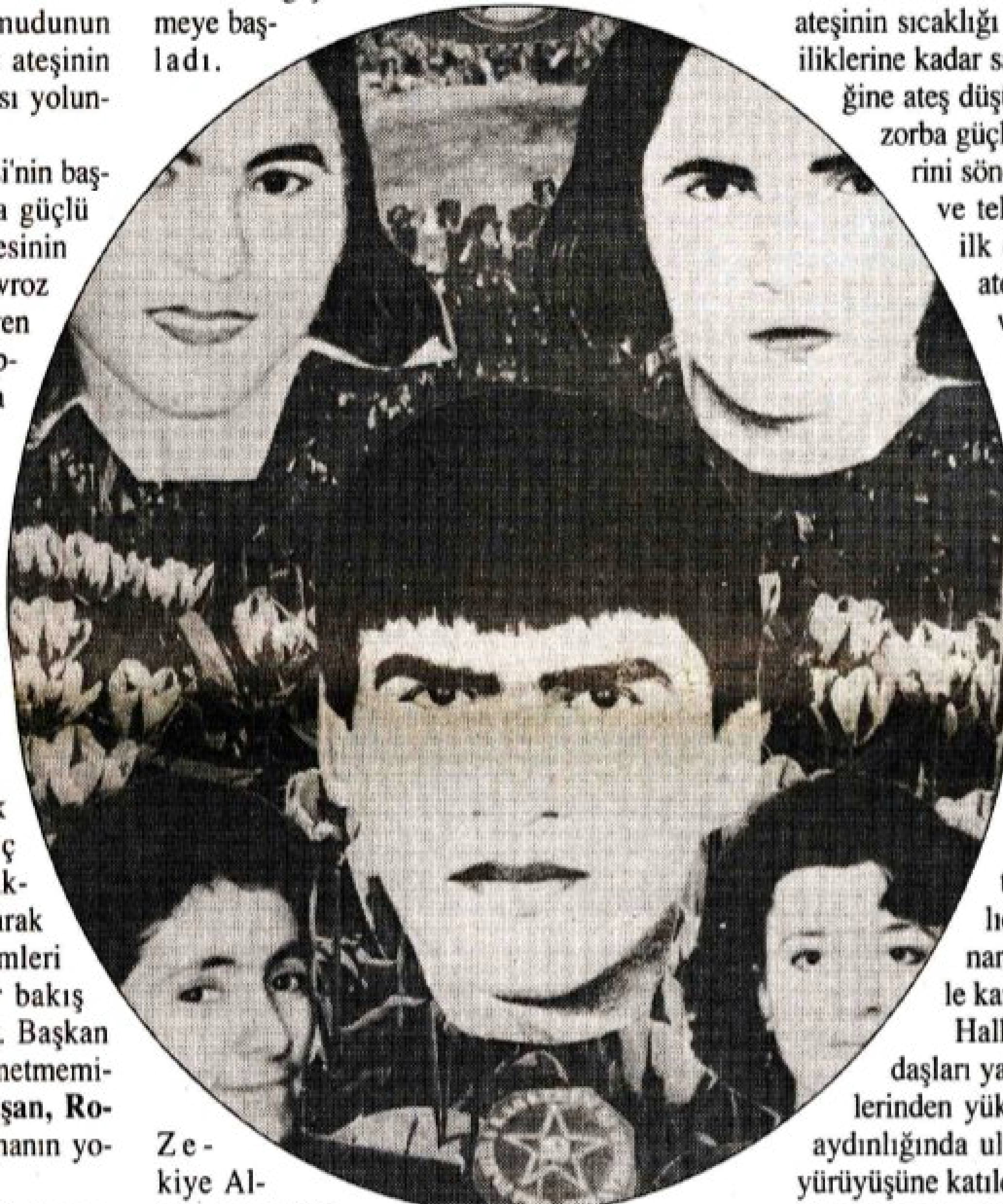
Sömürgecilerin, emperyalistlerin ve onların onursuz köleliğini oynayan işbirlikçilerin koalisyonu, Kürdistan'ın baharını kana bulamanın hummalı hazırlıklarını yapıyor. Özgürlüğün gür ateşine yağmur yağdırmak istiyor. Newroz ateşinin halk ve insanlık düşmanlarını tutuşturup kül olmaması için bütün gücüyle tedbir almaya çalışıyor.

Düşmanın cephesinin böyle bir hazırlık içinde olduğunu, amacına ulaşmak için her türlü insanlık dışı yönteme başvuracağını dikkate alarak topyekün bir biçimde ulusal kurtuluşun kapsamlı görevlerini başarmayı hedefliyoruz. 1995 yılında böyle bir güce ulaşmış olarak Newroz'a anlam kazandıracağız. Sürecin gelişmelerine göre Newroz ancak böyle gerçek anlamına kavuşturulabilir.

Artık sadece dağlarına değil, ovalarına da bahar gelmiş Kürdistan'ın. Sömürgeciler ve onun destekçileri tek tek çiçekleri koparmaya çalışmakla Kürdistan'a baharın gelmesini engelleyemezler. Özgürlük ve bağımsızlık yeşermiştir. Kürdistan topraklarının yanısıra, Kürt insanının iç dünyasına da bahar gelmiştir. Şiddet ve vahşetin düzeyi ne olursa olsun Kürt insanının ruhundaki yeşerme büyüyerek devam ediyor. Dökülen kanlar özgürlük baharını suluyor.

Bugünlerin geçmişi vardır. Geçmişin derinliklere inmiş sağlam kökleri vardır. Tarihin derinliklerinden gelen umut günümüzde artık yok edilemez gerçeğe dönüşüyor. Kürdistan'da ulusallaşıyor, toplumsallaşıyor. Bunun zaferine doğru ilerliyor.

Newroz, Çağdaş Kawa Mazlum Doğan'la kimlik değiştirmeye başladı. Zekiye Alkan bedeniyle yaktı Newroz ateşini. Rahşan Demirel bu geleneği kahramanca temsil etti. Kürdistan halkı böylelikle her Newroz'u sıradan bir bayram gibi değil, özgürlüğün bayramı ve isyanı olarak kutlamaya başladı. Newroz'a böyle güçlü içerik kazandırılınca, 21 Martlar dışında her gün Newrozlaştı. Her gün TC için büyük korkuya dönüştü.

Kürdistan halkının büyük özgürlük isyanı Ortadoğu'ya, oradan da uluslararası sahaya taştı. Kürt insanının bulunduğu her yerde Newroz coşkuyla kutlandı ve güncele göre anlam kazandırıldı. Kürt umudu büyüdü; bütün ağırlığıyla karşı-devrim güçlerinin üzerine çöktü. Zafer ve kurtuluş heyecanı bütün Kürt ulusunda şiddetli bir fırtına gibi dolaşıyor. Bütün karşıdevrimci tedbirler böyle bir fırtınanın esmesini durduramadı. Fırtına bu güçleri bir korku hayaleti gibi sardı.

Newroz, kölelikten kurtuluş olarak tarihe geçti ve günümüze geldi. Bugün PKK önderliğinde, Başkan APO'nun yol göstericiliğinde yürütülen ulusal kurtuluş savaşında, Newroz tarihe ilk girişi gibi bir görkemlilik kazandı. Bu savaşın içinde yaratılan yeni yaşamın şekillendirdiği yeni insan Newroz'a çağdaş anlamıyla sahip çıkıyor. Hiçbir sömürgeci ve emperyalist karanlık dayatma tanımadan Newroz'u kutluyor. Mazlumların özgürlük ateşinin söndürülmesine izin vermiyor.

Ronahi ve Berivanların tarihi özgürlük eylemi böyle bir geleneğin zirvesidir.

Newroz ateşinde yıkanan yeni insanın keskinleşen karar gücüdür. Düşürüldükçe düşürülen, köleleştirildikçe köleleştirilen eski kişilikten dönüştürülen yeni insan, başını dik tutuyor, vatanı yüreğinde taşıyor. Kutsal değerlerine ölümüne bağlanıyor. Hiçbir baskı ve zorluk karşısında çekinmiyor. Alman emperyalizminin 1994 Newroz'una karşı giriştiği vahşi-barbar saldırıya, yasaklara karşılık Ronahi ve Berivanlar kendi bedenlerini tutuşturarak Newroz ateşini yaktılar. Bu tarihsel özgürlük şahadeti, Almanya'nın şahsında karşı-devrim güçlerinin yüzüne bir sert şamar olarak indi.

Ronahi ve Berivanların yükselen özgürlük ateşinin sıcaklığı yurt dışında yaşayan halkımızı iliklerine kadar sardı. Her Kürdün ruhuna, yüreğine ateş düşürdü. Alman emperyalistlerinin zorba güçleri yaygınlaşan Newroz ateşlerini söndüremediler, acizleştiler. Korku ve telaşa düşerek, tarihleri boyunca ilk defa gördükleri bu kararlılık, ateşten eylemlilik karşısında savunmaya geçtiler. Newroz ateşleriyle tutuşmamak için yoğun tedbirlere yöneldiler. Bütün sindirme çabalarına rağmen Avrupa'daki Kürt halkı büyük bir atılıma geçerek militanlaştı, çelikleşti, politikleşti. Yasakları tanımadı, birliğini güçlendirdi, örgütlenmesini genişliğine ve derinliğine geliştirdi.

Türk sömürgeciliğinin suç ortağı olan Batılı emperyalist güçler, köleleştirdikleri bir halk yerine oldukça politikleşen, doğal haklarına kararlıca sarılan, bunu ölümüne savunan direnişçi bir halk gerçekliğiyle karşılaştılar.

Halkımız Ronahi ve Berivan yoldaşları yalnız bırakmadı. Onların bedenlerinden yükselen büyük özgürlük ateşinin aydınlığında ulusal kurtuluşun yolunda zafer yürüyüşüne katıldı. Onları haykırdı, onları yüreğine sığdırdı. Onlardan güç aldı, onlardan güven kazandı. Onlar ulusal kurtuluş mücadelemizin nasıl yeni insanı yarattığını dünya halklarının gündemine sundular. Kendilerini bir bedel olarak ortaya koyarken, karşılığında halkımızın kurtuluş davasına büyük gelişmeler kazandırdılar. Onlar tarihimizin onur sayfalarına yenilerini eklediler. Halkımız onlarla gurur duydu. Zaten bıraktıkları mesajda Parti Önderliği'ne, partiye ve halka güvendiklerini söylemişlerdi. Bu beklentileri boşa çıkmadı. Şahadetleri, kahramanlıkları bütün Kürt dünyasında büyük yankı yaptı. Onlar milyonlara özgürlük eylemine çağrı oldular. 1995 Newroz'unun iktidarlaşma sürecinin ruhuna uygun ve güçlü cevap olabilecek şekilde kutlanmaması için sömürgeci özel savaş rejimi Kürdistan'a büyük yığınaklar yapıyor. Kürdistan'ı ve halkı askeri güç ve teknikle bastırmaya hazırlanıyor. 1995 Newroz'unun iktidarlaşma ateşine dönüştürüleceğini kestirebilen özel savaş devleti, bunun önüne geçmenin bütün tedbir ve yollarına başvuruyor. Korkusunu çıplak askeri şiddet gücüyle yenmeye çalışıyor. Varlığını yaşamı öldürmekle, imha etmekle sürdürmeyi hedefliyor. Bu anlamda en ufak bir kımıldamayı çılgınca ezmek ve kanla bastırmak istiyor.

5. Kongre'de alınan kapsamlı ulusal kararların baharla, Newroz'la uygulamaya geçirileceğini hesaplayan sömürgeci rejim, olası büyük atılıma karşı tedbir alıyor. Yine bu yılki atılımın geçen yıllardan daha farklı boyutlarda, nitelikte gelişeceğini biliyor. Newroz'un ise 5. Kongre'nin ruhuna ve kararlarına göre kutlanacağı, halkın kendini savunma birlikleriyle koruyacağı endişesiyle sadece içte değil, Kürdistan sınırlarına da yığınak yapıyor. Yeni serhildan sürecine göre kendi yönelimini planlıyor. Bu şekilde sömürgeci medya aracılığıyla **"Newroz sendromu"**nu yaratıyor ve kamuoyunu kendi politikasının lehine şartlandırmaya çalışıyor.

Kürdistan'da olduğu gibi, yurt dışında da halkımız görkemli bir kutlamanın heyecanını şimdiden yaşıyor. Herkes sabırsızlıkla 21 Mart gününü bekliyor. Yine Kürdistan'da sömürgeci yığınakla alınan tedbirlere benzer bir mantıkla Avrupa'da, özellikle Almanya'da da çok sıkı tedbirler alınmaktadır. Alman emperyalizmi de Kürdistan kitlesinin geçen yıldan daha görkemli ve kararlı bir şekilde Newroz'u kutlayacağını, konulan yasakları kabul etmeyeceğini bildiğinden şimdiden baskılara, tutuklamalara, yeni yasaklara başvuruyor. Bu yılki Newroz'un daha kitlesel kutlanacağının gerekçeleri vardır. Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelemiz 5. Kongre'yle yeni bir aşamayı yakalamış ve her alanda yeni gelişmelerin yaratılmasını dayatmıştır. Bunun yanısıra 1994 Newroz'unda bedenlerini yakan Ronahi ve Berivan'ın anısına bağlılığın gereği olarak Newroz daha militanca kutlanacaktır.

Alman devleti hem sömürgeci Türk rejimini bu şekilde desteklemeyi hedeflerken, hem de koyduğu yasakların kendi topraklarında işlevsiz duruma getirilmesini kabullenmemektedir. PKK şahsında Kürdistan halkına karşı giriştiği mücadelede yenilmek istememektedir. Amacına ulaşmak için tutukladığı yurtseverleri hapis cezalarına çarptırmak ya da sınır dışı etmek için bazı yasalar çıkarmaya çalışmaktadır. Eski yasaklara ek olarak yeni yasaklar getirmektedir. Yurtseverlerin evleri, yasal dernekleri basılmakta, gözaltılar geliştirmeye çalışmaktadır. Kendi koşullarında TC'nin yaşadığı korkunun benzerini yaşamaktadır. Yine TC'nin beslediği düşmanlığın benzerini Kürdistan kitlesine karşı geliştirmektedir.

Şüphesiz hangi sahada olursa olsun, ister Kürdistan'da ister Kürdistan dışında olsun, yine konulan yasaklar ve başvurulan baskıların düzeyi ne olursa olsun, Kürdistan halkı bulunduğu her yerde Newroz'u özgürce kutlayacaktır. Kendi en meşru haklarını Newroz ateşleriyle yansıtacaktır. Newroz'u Kürdistan'da kutlamanın özlemi ve heyecanıyla militan bir tavır sergileyecektir. Kendini güçlendirecek, kendini yenileyecek, kendini kararlı kılacaktır. Karşıdevrim güçlerinin saldırılarından sinmek bir yana, bu yönelimleri zorlanmadan boşa çıkarmanın hazırlıklarını tamamlayacaktır.

Bütün Kürdistanlılar, şimdiden 21 Mart Newroz gününe hazır olmalıdır. Her yurtsever Newroz günü için hem kendisini, hem de çevresini örgütlemelidir. 21 Mart'ı sabırsızca, heyecan ve coşkuyla beklemelidir. Bütün Kürdistanlılar hiçbir engel tanımadan, hiçbir kişisel kaygı duymadan bulunduğu bölgede Newroz ateşine koşmalıdırlar. Herkes ateşi bir parça gürleştirmelidir. Özgürlük ateşi içinde bir alev olmalıdır. Karanlığı yırtan bir meşale olmalıdır. Newroz'un bir anlamı da birliktir. Birlik olamamak halk olarak köleliğe mahkum olmamıza yol açtı. Şimdi PKK önderliğinde ve ERNK çatısında bu köleliği yerle bir etme savaşını veriyoruz. 1995 Newroz'unda ihtiyaç duyduğumuz büyük ulusal birliğimizi güçlendirelim. Büyük birlikle düşmanın üzerine yürüyelim. Büyük güçle sömürgeci-emperyalist duvarlara saldıralım, hiçbir yasak tanımayalım. Özgürlük hakkımızı başkasının tekelinde görmeyelim. Bu hakkımızı tam ve layıkıyla kullanalım. En yasal ve en meşru olan, bu özgürlük hakkımızdır. Özgürlüğe saldırının, onu yasaklamanın hiçbir geçerli hükmü yoktur.

Newroz'un ateşini özgür ve bağımsız halk iktidarlaşmasının başarılması yolunda yükseltelim!

"Newroze Wê Piroz Be"

Newroz

özgürlük ve serhıldan tarihidir

"Ülkemizi harabeye çeviren TC'den bu yaptıklarının hesabını metropollerdeki siyasi, askeri ve ekonomik hedeflerini vurarak soracağız. Gözümüzün gördüğü, elimizin uzandığı her yerde vurulacak, yıkılacak, yakılacak sayısız hedef vardır."

Kahraman Kürdistan Halkı!

Ulusal isyan günümüz olan bir Newroz'u daha halk olarak coşkuyla yaşarken, düşmanın tüm engellemelerine rağmen, Kürdistan'ın önemli bir bölümünde Newroz, sayıları onbinleri bulan gerillalarımızın silahları altında özgürce kutlanıyor.

Her Newroz, düşmanın da halkımızın da bilincini tazelediği, kendi gücünü yeniden değerlendirdiği tarihi günler olageldi. Newroz gerçeği hep halk isyanının ve özgürlük mücadelesinin geliştiği, kendine güvenin arttığı günler oldu. Faşist-sömürgeci TC ise, ulusal kurtuluş savaşımız karşısında en çok umudunu Newrozlarda yitirdi. Yenilgiden kurtulamayacağını en çok Newrozlarda gördü. TC, 1995 Newroz'unda da aynı duyguları bir kez daha yaşıyor. Bu nedenledir ki 1995 yılına düşman telaşla, halkımız ise büyük umutla giriyor. Her zaman olduğu gibi, bu yeni günde de, özgürlük ve bağımsızlık özlemimizi, partimiz PKK'nin öncülük ettiği siyasi ve askeri mücadeleyle daha güçlü birleştirerek, düşmana karşı savaşma azim ve kararlılığımızı keskinleştirelim. Kürdistan halkının her bireyinde özgürlük ateşinin daha gür yandığı bu günde, halk olarak PKK'nin kurtuluş bayrağı altında daha sıkı kenetlenelim ve 1995 yılını önemli bir zafer yılı haline getirelim. Kurtuluş sürecine girdiğimiz bu dönemde, Newroz'a verilecek tarihi cevap bu olacaktır.

Newroz'un siyasal anlamını iyi bilen sömürgeci TC, Newroz'u halkımızın yüreği ve beyninden koparmak, özünden boşaltmak için büyük bir gayret sarfetmektedir. Ne var ki Newroz'un tarihi, bu günde yaşanan duygular, Newroz şehitlerimizin hala kurumamış kanları ve ARGK'nin Kürdistan'ın bütün coğrafyasında yükselttiği özgürlük savaşı, Newroz'u her gün daha fazla mücadele, ulusal istem ve ulusal öfke günü haline getiriyor. Kürdistan halkı için büyük umut ve mücadele günü olan Newroz, düşman için de halkımıza ve özgürlüğümüze karşı büyük saldırı günü olmaktadır.

Özgürlük mücadelemiz boyutlanıp kökleştiği için, özel savaş yönetimi sürekli **"Kökünü kazıyacağız"** söylemleriyle, yediden yetmişe tüm Kürdistan halkını içine çekerek, topyekün özel savaşı sürdürüyor. Bilindiği gibi yıllardır tüm askeri gücünü Kürdistan'a yığdı. Özel ordusunu, timini devreye soktu. Kontrgerillayla faili meçhul cinayetlere hız vererek yüzlerce insanımızı katletti. Tüm ekonomik gücünü bu savaşa yatırdı. Yıllardır üniversitelerini, basın-yayın kuruluşlarını, diplomasisini vb.'ni bu savaşın emrine verdi. **"Milli mutabakat"** adı altında, **"Bu işi bahara, olmadıysa kışa, olmadıysa gelecek yıla bitireceğiz"** diyerek, her türlü muhalefeti susturdu. Ama sonuç TC açısından bir iflas ve bir çöküştür. Çözümsüz kaldığı için halkımızı katletmekten ve suçlarını artırmaktan öteye gidemiyor.

TC, bugün halkımız ve dünya nezdinde hesap vermesi gereken tam bir suç devletidir. TC her gün suç işleyerek, suçlarını gizlemek için her türlü demagoji ve özel savaş yöntemini deneyerek, halkımıza ve özgürlük hareketimize karşı saldırılarını sürdürürken, partimizin 5. Kongresi, zafer kazanmanın iç ve dış koşullarının tarihte ilk defa bu kadar olgunlaştığının ve tüm koşulların aynı anda ve bir arada bulunduğunun altını çizerek, bu tarihsel fırsatı kullanmak için 1995 yılında herkesi üzerine düşen görevi yapmaya çağırdı.

Sömürgeci TC, ARGK ile savaşta sonuç alamayacağını gördükçe, yönelimini halka çevirmekte, her Newroz'u halkımıza karşı saldırı ve katliamlarını artırdığı bir gün haline getirmektedir. Özellikle 1992 Newroz'unda Şırnak, Nusaybin, Cizre başta olmak üzere, birçok yerde yüzlerce insanımız katledildi. Bu katliamlar tüm canlılığıyla gözlerimizin önünde durmakta ve bizlere önemli görevler yüklemektedir. Özel savaş yönetiminin baskı, katletme ve sindirme hareketlerine karşı kendimizi savunmak için iktidar organlarımız olan cephe örgütlerimizi, öz savunma ve milis birliklerimizi oluşturmaktan başka çıkar yol yoktur. Tüm Newroz şehitlerimizin çağrısı ve anısı da bize öz savunma görevlerine acilen sahip çıkmayı emrediyor. Newroz'un anlamı ve yurtsever olmanın sorumluluğu da tüm halkımıza bunu dayatıyor. Bu sömürgeci düşmanı ülkemizden söküp atmamız ve kendi iktidarımızı kurmamız çok yakınlaşmıştır. Partimiz ve halk ordumuz geçmiş yıllarda olduğu gibi, bu yıl da Newroz'a ve halkımıza bağlılığın bir gereği olarak savaşı yükselterek, düşmanın saldırılarını kıracak ve yeni atılımlar gerçekleştirecektir. Bu nedenle savaşı güçlendirmek ve yoğun katılımlarla ordulaşmayı birkaç kat büyütmek bu Newroz gününde de ülkemizdeki, metropollerdeki ve diğer yerlerdeki tüm halkımızın önemli bir hedefidir.

Kürdistan şehirlerini, örgütlülük ve gizliliği birleştiren bir çalışmayla sömürgeci ve işbirlikçi hedeflerin sürekli vurulduğu, düşmanın rahat yüzü görmediği birer eylem ve savaş alanına çevirelim. Yurtseverlik görevlerimizi Kürdistan şehirlerinde ancak böyle yerine getirebiliriz. TC yürüttüğü özel savaşın bir parçası olarak, kontrol edebileceği kimi şehir ve kasabalar dışında, Kürdistan'ı Kürtsüzleştirmek amacıyla ülkemizi yakıp yıkarken, milyonlarca insanımız da metropollere zoraki sürgün edildi. Göç ettirilen halkımızı metropol potasında eriterek yok etmek isterken, dünyada ender görülebilecek bu uygulamayı gözden kaçırmaya çalışmaktadır. Ancak özel savaş yönetiminin bu politikasını tersine çevirmek, savaşkan halkımız için zor olmayacaktır. Ülkemizi harabeye çeviren TC'den bu yaptıklarının hesabını metropollerdeki siyasi, askeri ve ekonomik hedeflerini vurarak soracağız. Gözümüzün gördüğü, elimizin uzandığı her yerde vurulacak, yıkılacak, yakılacak sayısız hedef vardır. Bu hedeflere yönelmek için ARGK savaşçılarını, cephe örgütlerini beklemeye gerek yoktur. Özel savaşı yerle bir edecek bu güçlü silahımızı kullanmak her yurtseverin görevidir.

1995 Newroz'u da böyle bir eylemliliğin çok iyi bir başlangıcı yapılmalı; düşman bu zayıf yanından ve beyninden vurulmalıdır. Ülke özlemi ancak böyle giderilir.

Newroz Kürdistan'da özgürlük mücadelesi ve serhıldan tarihidir. Türkiye metropolleri de büyük serhıldanlara ve direnişlere sahne oldu. Ülkemizdeki ve Türkiye metropollerindeki serhıldanlar, Avrupa'daki ve diğer kıtalardaki insanlarımızı da harekete geçirmiştir. Bu Newroz'da Avrupa'daki halkımızın da eylemini ve umudunu yükseltecek ve özgürlük isteğiyle onu kazanma azmini bu alanda da tüm dünyaya gösterecektir.

Bugün Almanya başta olmak üzere, dünya gericiliği de bize karşı yürütülen savaşın içinde olup, her türlü kirli savaşın suç ortaklığını yapmaktadır. Halkımız bu suçlular koalisyonuna karşı da kitlesel gücünü kullanarak, ülkemize ve halkımıza sahiplenme görevini eskisinden daha örgütlü ve yetkince yerine getirmelidir. Tarihten bugüne halkımıza karşı birçok sömürgeci güç ağır suçlar işledi. Son birkaç yılda TC'nin işlediği suçu ise, tarihte hiçbir devlet ve güç hiçbir halka karşı işlemedi. İşte ARGK bu suçlara dur demek için savaşıyor. Tüm katliamların hesabını soruyor ve zafer yolunda nihai hesaplaşmaya doğru ilerliyor. Halkımızı işte bu tarihi hesaplaşmada en güçlü biçimde yer almaya çağırıyoruz. *Yurtsever halkımız tarihinin en güçlü dönemini yaşıyor. Ulusal* uyanış ve ulusal birlik Kürdistan'ın tüm parçalarında ve dünyadaki Kürtler arasında en üst düzeye ulaşmış bulunuyor. PKK ve ARGK tüm ulusumuzun umudu haline gelmiştir. Ulusumuz ilk defa büyük bir ordulaşmaya ve cepheleşmeye kavuşmuştur.

Kürdistan sorunu, dünyadaki temel siyasi sorunlardan birisi haline gelerek, kendi çözümünü dayatmış bulunmaktadır. Ulusal kurtuluşumuzun yakaladığı bu düzeye, biraz daha yüklenirsek bizlere özgürlüğü ve bağımsızlığı getirecektir. Tüm sömürgeciler ise tarihlerinin en zor dönemini yaşıyorlar. Dünya ve bölge koşulları ise Kürdistan'ın özgürleşmesi için eskisinden çok daha fazla avantajlar sunmaktadır.

Ortadoğu ve dünya, Kürdistan'ını arıyor. Bütün bunların bilincinde olan ulusal kurtuluş güçlerimiz, savaşı yükselterek, özgür Kürdistan'ı mutlaka tarih sahnesine çıkaracaktır. Bu hedefe ulaşmak için, çözülme ve çırpınış içerisinde olan sömürgecilere karşı Newroz ruhuyla son darbeyi vuracak savaş hamlesi içinde yerimizi alalım. 1995 yılı, PKK öncülüğünde, ARGK ve ERNK'nin harekete geçerek halkımızın iktidarlaştığı önemli bir yıl olacaktır.

– Biji Newroz!
– Biji Serok APO!
– Biji PKK, ERNK, ARGK!

Mart 1995
PKK-MK

sonuna doğru geldiğimizde bunu daha da yoğunlaştırarak böyle bir çalışmanın gereklerine en kapsamlı bir biçimde ulaşılmak istenildi. Hiç şüphesiz buna (özellikle 1994'te) tarihimizin en kapsamlı imha savaşına karşı direnmenin ve başarıyı kesinleştirmenin ağır çabaları içinde gelindi. 1994 her bakımdan bir kader yılıydı. Bu yılda ezilmemek sadece parti için değil, yine bu kongremizin sağlıklı geçmesi açısından da değil, bütün ulusal ve hatta bölgesel ileri gelişmelerin kaderi açısından da önemliydi.

Belki 1994'ü istediğimiz gibi kazanamadık, ama bütün umutlarımızı yerle bir edecek kayıplara da yol açmasına fırsat vermedik. Bu temelde, 1995'in ilk günlerinden itibaren 20 gün boyunca resmi bir kongre platformuna Politik Rapor kadar kapsamlı tartışma belgelerini de sunduk. Yine son bir yılın çözümlemelerini de ağırlıklı olarak sizlere ulaştırdık. En azından özet halinde ulaşamadığı parti birimi kalmadı. Dolayısıyla belli bir netleşmeyi sağlayarak bu resmi süreci yaşadınız. Hiç şüphesiz ağırlıklı olarak savaş pratiğinden gelen yoldaşlar olarak zengin katkılarınız oldu. Somut durum değerlendirmeleri, eyalet ve hatta önemli birimler adına sunduğunuz raporlar gerçeği birçok yönüyle aydınlattı. Özellikle son dört yılın tarihimizin bu en kapsamlı savaş yılları her eyaletin somutunda gelişimi dile getirildi. Hatalar, yanlışlıklar, suçlar birçok yönüyle açığa çıkarıldı. Ağırlıklı olarak buna yer verildi. Büyük bir açıklıkla (ki kendine güvenen bir parti ancak böyle olabilir), hiçbir hatayı, yanlışı, suçu örtbas etmeksizin, kim ne zarar görür endişesi içinde kalmaksızın, tam da kendine yaraşır bir değerlendirmeyi yapabildi. Sonuçta partimize yaraşır bir netleşme ortaya çıktı. Hiçbir suç örtbas edilmedi, hiçbir hataya göz yumulmadı. Sonuna kadar özveri ve bu anlamda eleştiri-özeleştiri yapıldı. Yargılamalar geliştirildi. Sadece partimizin değil, ulusumuzun tarihinde halkımızın demokratik gelişimine çığır açabilecek sonuçlara ulaşıldı.

5. Kongre gerçeğimizde bu anlamda sadece bir geçen dört yıllık devrimci pratiğin çözümlenmesi değil, binlerce yıllık köleliğin, ulusallıktan ve halkın demokratik yönetiminin gelişiminden alıkoyucu ne varsa hepsi ile hesaplaşıldı. Bu anlamda 5. Kongre tarihi bir rol oynadı. Gerçek bir ulusal kongreyi biz 5. Kongre şahsında yaşadık. Yine gerçek bir demokrasi kongresini 5. Kongremizin şahsında yaşadık. Aynı biçiminde bu büyük bir dönüşüm kongresiydi. Partimizin 20 yıllık geçmişinin en köklü dönüşümüne tanık olduk. Ruhta, bilinçte, tarzda, tempoda, üslupta dönüşüm, en güçlü bir biçimde kendini bu platformda kendini ifade etti. Dikkat edilirse bu kongremiz, eğer açığa çıkardığı gerçekliklere, durum değerlendirmelerine dayalı olarak kapsamlı iş bölümüne layık olduğu biçimde pratikte yer verirse, daha yakıcı bir biçimde pratik politik-askeri politikanın amansız bir gücü olmayı becerirse, sadece amaçta, kararda değil, pratikte de an be an adına yaraşır bir çalışma olduğunu söyleyebiliriz.

Sizlerle bu anlamda daha çok yapılageleni değil, yapmamız gerekeni tartışacağız.

Nokta gibi yoğunlaşmak başarının gereğidir

Siz değerli parti, ordu cephe çalışanları! .

Her zamankinden daha fazla ciddiyetle ve oldukça derin bir kavrayışla anlamak, iliklerinize kadar sorumluluğu hissetmek ve yine en önemlisi irade, yani kin, azim, istek yönleri kadar tutku, zevk yanları da dahil, işinize yönelirseniz belki de tarihinizde, yaşamınızda başarmak isteyip de başaramadığınız, layık olup da kendinize layık kılamadığınız gerçeği yakalamış olursunuz. Kendinizi yakalamış olursunuz. Dikkat ederseniz hedığınız kanısındayım. Çıkarmayanlar da muhakkak çıkarmalıdır. Dilediğiniz gibi savaşamayacağınız, hele bu parti içinde yaşayamayacağınızı gördünüz. Nasıl yaşanması, savaşılması gerektiğini biraz bizi anlayarak, merkez ve tüm eyalet yönetimleri olmak üzere, eskisi gibi bu 5. Kongremizin de başlangıcını yapmamamız gerektiğini bilmeliyiz. Hiç kimse yanılmasın, daralmasın. Kendimden başlatıyorum. Yani bir çılgınca) hiçbir şeye fırsat vermiyoruz.

Şimdi böyle olmazsa bu savaşın ağırlığına dayanılamaz. Çok yanlışlık yapılır ve yanlışlığın da altından kalkılamaz. Gerektiğinde tüm yaşamı ğunlaşmak işin gereğidir. Yaşamınızın çeşitli dönemlerinde ne buna fırsat bulabildiniz, ne de imkan vardı. Ama şimdi önemli oranda bunun imkanlarını yakalıyorsunuz. Bunun bilincine ve sorumluluğuna

BAŞKAN APO'NUN TÜM PARTİ, ORDU VE C

"Gerçek bir ulusal kongreyi biz bu 5. Kongre şahsında yaşadık. Yine gerçek bir demokrasi kongresini biz bu 5. Kongremizin şahsında yaşadık. Aynı biçiminde bu büyük bir dönüşüm kongresiydi. Partimizin 20 yıllık geçmişinin belki de bu anlamda en köklü dönüşümüne tanık olduk."

5. KONGRE

BAŞARIDAN BAŞKA BİR

pinize çok kapsamlı eleştiriler, hatta çok ağır suçlamalar da yaptım ve yapmaya da devam ediyorum. Bunların nedenlerini anlamalısınız. Çünkü atılan adım, gelinen bu seviye insanlık tarihinde belki de eşine rastlanmamıştır. Hiç kimse, **"biz böyle alışmıştık"**, **"hep böyle eleştiri yapıldı, suçlama yapıldı"**, **"ince bir tarzda biz altından sıyrıldık, bu kez de böyle olur"** dememelidir. Bunu söylemek sizin için bitişin başlangıcıdır.

Bu vesileyle ben kendimi size biraz daha tanıtmak istedim. Belki de **"tanımıyor muyduk"** dersiniz. Hayır, en tecrübeli arkadaşlarım da dahil 20 yıldan sonra yeni yeni bizi tanımaya başladıklarını söylüyorlar. Bu anlamda orta kademe ve yeni katılımlar belki de çok az tanıyorlar. Şimdi bu büyük bir talihsizlik ve büyük kaybettiriyor. Hiç kimseye nasip olmayacak kadar kendimizi size sunduk. Çünkü buna şiddetle ihtiyaç olduğunu biliyorduk. Dikkat edilirse sunulan belgelerde tarzımıza, tempomuza ilişkin hususlar son derece aydınlatıldı. Bunlar sizler için çok gerekli. Bu halk için politika yapmak, hele ordu kurup savaşmak öyle bildiğiniz gibi olmuyor. Şimdi yaptığınız gibi de sonuç vermiyor. Bunu aşmadan bir kurbanlık koyun gibi sürülmeniz bir cinayettir. Biz bunun sorumluluğuna katlanamayız. Yiğitliğinize fedakarlığınıza, bir şey demiyorum, hatta daha fazlasıyla temsil edersiniz ama bu politikanın, bu askeri olmanın dili ayrıdır. Dar bir pratikle en kahramanca, fedakarca çabalarla zaferin sağlanamayacağını görüyorsunuz. Hiç şüphesiz cesaret işin yarısıdır. Fedakarlık, tutku kesin gerekir. Belki bunların hepsi sizde var ama olmayan şeyler de çoktur. Bunları biraz bilince çıkar-

5. Kongremiz şahsında özellikle bunu oldukça kendi gerçeğinize uyarlayarak işin altından çıkmanız tek çaredir.

Başta biz, başkanlık kurulu, günü nasıl kapasiteli götürmem ve eskisi gibi yaşamamam gerektiğini her an soruyorum kendime. Denilebilir ki, bunun dışında (ki biraz da bir nokta gibi odaklaştırmak, yoğunlaştırmak gerekiyor. Çok etkin karar vermek için, çok seri ve doğru kararlara ulaşmak için nokta gibi youlaşmamışsanız, hızla bilinç ve sorumluluk düzeyini yakalayın. Dürüstlüğünüze bir şey demiyorum. Oldukça fedakarca çabalar içerisindesiniz, ama

HE ÇALIŞANLARINA YENİ SÜREÇ TALİMATI

"Benim için zorluklar demek, daha fazla başarı pratiğine imkan bulmak demektir. Bunun dışında yaşamıyorum, açıkça söyleyeyim. Başaramazsam benim için o gün zindandır; kaldığım yer zindan olur. Çünkü başaramazsam dünya bize zindana çevrilecek."

SÜRECİNE

GELİŞME SIĞDIRMAYIZ

dikkat edilirse biz bu savaşı istediğimiz gibi götüremiyoruz. Yanıbaşımızda çok anlamsız kayıplar, çok rahatlıkla başarılabilecek işler ortaya çıkıyor. Biz bu sefer kesinlikle işte **"yanıbaşımızda bir imkanı yapamadık"**, bilmem **"fırsat oldu değerlendiremedik"** dememeliyiz. **"Çıkan fırsatı değerlendirdik; karşımıza çıkan düşmana anında en iyi doğru cevabı verebildik; iğne ucu kadar bir imkan belirdi onu değerlendirdik, gaflet sonucu en ufak bir kayba yol açmadık; savaşın doğal bir gereği olarak kayıp da yaşanır, şehit de verilir, belki yenilgi de olur ama gereken her şeyi yaptık"** derseniz bizim fazla söyleyeceğimiz bir şey olmaz kimseye.

Rüyalarda bile göremeyeceğiniz bir yaşam şansını yakaladınız

5.Kongre gerçeğimizin hayata geçiriliş üslubundan bahsediyorum. Bunun üzerine çok tartışıldı. Bazı arkadaşlarımız hala bildiklerini okuyorlar. Kesinlikle yanlış. Önemli bir çalışma imkanına kavuştunuz. Mesela benim böyle olanakların yok. Dikkat ederseniz bir devrimciye sunulabilecek en değerli armağan, onu bu kadar seçkin yoldaşlar topluluğu içinde, ülkemizin fethedilemez doruklarında, güzelliklerinde birleştirmek, en yetkin silahlarla donatmak ve kendilerinden başka engel bırakmayacak bir özgürlük savaşımının yürüyüşü içinde tutmaktır. Size bu sunuldu. Bu dünyada bundan daha yüce bir istem olamaz. Yani milyarlar da verseniz kavuşamazsınız. Hiç kimse başka türlü bir yaşamın olduğunu söylemesin. Bazılarınız tecrübelidir bilirler, başka türlü yaşamın olmadığını. Bu halktan biriyseniz yoktur, bu halka ihanet etseniz de yoktur. Kendinizi kuruşa satsanız da mümkün değil, karşılığını fazla görmezsiniz. Dolayısıyla, hiçbir ikirciklige düşmeden, herkes bilmeli ki, en tarihi, şanlı ve rüyalarda bile görmek isteyip de göremediğiniz bir yaşam şansını elde ettiniz. Keşke diyorum, benim de böyle bir şansım gerçekleşmiş olsaydı. Ben de 25 yıldır bir gün, işte sizin bulunduğunuz koşullara ulaşabilmek için umudu diri tuttum. Gerçekten yaşama gücünü gösterdik, ilk defa inanabildiğimizi gerçekleştirirebildik. Namus diye bir kavram varsa, onun bizim için gerekleri neyse o biraz yerine getirildi. Gerçek namuslu olmanın imkanı ortaya çıkarıldı. Namussuzlukta ve alçaklıkta ısrar edilemez. Nedir alçaklık ve namussuzluk? Bile bile başarısız kalmak, bile bile imkanı çarçur etmek; yine tedbirsiz olmak, ucuz kaybetmektir. Namussuzluk budur; yoksa bildiğiniz klasik anlamda namus fazla anlam ifade etmez. Onur, şeref, hak, hukuk biraz bu temelde başarıyla bağlantılıdır. Şimdi bu kavramları da biraz anlamak gerek.

Şunu demeye getiriyorum sonuçta, bu kongre çizgisinde yürümek, savaşmak ve başarmak demektir. Eğitimde başarı, eylemde başarı, örgütlenmede başarı, herhangi bir ikili ilişkide başarı, sıcak bir çatışmada başarı.

5. Kongre'nin dili budur. Bu benim için de geçerli. Olmazsa ne olur? Olmazsa birbirimizi kabul edemeyiz, aşarız, çatışırız. Nitekim tartışmalarda da bunu gördünüz. Çizgimiz vardır, otoritemiz vardır. Çoğu bunu ciddiye almadı ama zavallılıklarını gördünüz. Kendi bildiğinizi okudunuz, oldukça keyfi davrandınız sonuçta ancak kendinizi lanetleyerek ve yeni bir şans dileyerek kurtarabildiniz. Dikkat edin buna, kendinizi, pratiğinizi önemli oranda lanetleyen de sizsiniz, ben değilim. Af isteyen, bir fırsat isteyen sizsiniz, ben değilim. Bunu da size veren biraz biz oluyoruz. Sorumlu olmak budur.

hala bu umudu tazeleyip gerçekleştirmek istiyorum.

Bazıları belki anlamı vermeyebilir. Belki siz **"işte zorluklar var, iyi yemek yok, soğuklar var"** diyebilirsiniz. Hayır, bütün bunlar özgürlük gibi yakıcı görevler karşısında imkan dahiline giren bir değer karşısında bir hiçtir. Çok rahatlık, tembellik, yemek günümüzün insan gerçekliği karşısında fazla anlam ifade etmez. Bu çok gafilce ve haince bir yaşamdır. Şimdi bunun aşılması size kolay gelmemeli, özgürlüğün kolay edildiğine aldanmamalısınız. Büyük emeklerin sonucu olarak bu noktaya gelmişsiniz. Buna çok bireyci bir şekilde anlam veriliyor. Oldukça da tasarrufçu bir biçimde değerlendirilerek mal edilmek isteniyor; bu hatayı yapmayın. Gerçekten hangi emeklerin, hangi kanların, hangi direnişlerin ürünü olduğunuzu bilmek zorundasınız. Milyonlarca halkın günlük acısının, sömürülmesinin onbinlerce tutuklunun gördüğü işkencenin, binlerce faili meçhul cinayetlerin ve belki de tam bilince çıkaramadığınız amansız çabaların sonucunda bugüne ulaşmışsınız. İnsanlık adına ilk defa kendimizi bulmaya çalışıyoruz.

Şimdi bunları niçin söylüyorum? Çünkü kıymet verilmiyor, çünkü es geçiliyor, çünkü bir hiç uğruna yaşam elimizden kayıyor, kendimizi kaybediyoruz. Bu bizi çok öfkelendiriyor. Basit bir tedbirsizlik, basit bir kuralsızlık, basit bir alışkanlık altın değerinde her gün kaybettiriyor. Kongremizin başına da nedenleri ne olursa olsun engeller nereden gelirse gelsin bunlar musallat olursa biz büyük öfke duyarız. Buna da hiçbirimizin hakkı olmadığını da vurgulamak istiyorum. Biz sizler için

Milyonların umut sayfasını açıyoruz

Şimdi bir daha tekrar "lanetli pratik" gibi laflar etmeyelim. Yine **"değerlendiremedik"**, bilmem **"çok hatalarla kendimizi perişan ettik, şu kayba, bu kayba yol açtık"** gibi kelimeleri kullanmayın. Bunu kullanacağınıza, çok açık söyleyeyim, baktınız büyük bir kaybın, büyük bir yenilginin içindesiniz, gidin kendinizi ne yaparsanız yapın ama karşımıza çıkmayın. İlle çıkmak istiyorsanız tarihin karşısına, partinin karşısına elinizde tutacağınız bir yüksek başarınız olmalı. Şimdi bu benim için de geçerlidir. Eğer kaybetseydim, ben düşünemiyorum, ben yaşıyor muyum, yaşamıyor muyum! Kaldı ki, ben yaşamayı da tamıtamına mutlak anlamda başarı olarak görüyorum. Zaten önderlik biraz da sizin için böyle anlaşılmalıdır. Düşünün yani, eğer bazı işleri başarmasaydık yaşayabilir miydik? Hem fiziki olarak yaşayamazdık, hem de onurlu olmak anlamında yaşayamazdık. Ama biraz başardık; şimdi şeref de var, fiziki yaşam da. Şu da var bu da var. Dikkat edin yani, yaşamak başarmakla olur. Bu hepiniz için geçerli. Öz başarı, bireyin başarısı yaşamak için gereklidir. Kesin baktınız birey olarak başaramıyorsanız daha fazla yüklenin kendinize; insan sınırsız gelişme özelliğindedir. Gerekirse atom bombası gibi de patlayabilir. Bunu biz kanıtladık. Böyle yapın kendinizi ve sonuçta "benim bir başarım var ve ben bu partinin huzuruna çıkıyorum, ben tarihin karşısında savunma yapıyorum" demeyin.

İşte bize de söyleyeceğiniz bir söz varsa, bu, başarı temelinde bir selam olabilir.

Şimdi bu doğru üsluptur, 5. Kongremizin yürüyüş tarzıdır. Başka türlüsünü de hiçbirimiz kendimize yakıştıramayız. Açıkça belirteyim, başkanlık kurulundan tutalım tüm merkez ve en küçük birimin sorumlusuna kadar, dilimiz müşterektir, tarzımız-tempomuz son derece birbirine benzerdir. Ruhta birdir, düşüncede birdir. Ayrıcalık tanımayalım kendimize, geçmişte çok bireycilik yaptınız ve sanıldı ki kim bireycilik yaparsa yanına kâr kalır. Kâr kalmadığını gördünüz. Af dileyerek ancak bu bireycilik suçundan kurtulabiliyorsunuz. Bu bireycilik lanetli bir durum. Yenilgi getiriyor sürekli, huzur vermiyor. Bu açıdan gerek parti kolektivizmine, birlikteliğine, gerekse savaş kahramanlığına ulaşmak bir tutku olmalıdır. Bunu, mutlaka yapmazsanız yaşayamazsınız gibi bir disiplin gereği olarak söylemiyorum. Aslında bizim için yaşamak da bir tutkudur, başarmak da. Ben buna coşku, zevk işi diyorum. Açık, ben de böyle yürütüyorum. Yani şu çıkar için, şu bireysel tutku için yapmıyorum. Milyonların umudunu, tarihin şan, şeref sayfasını, geleceğin yine şanlı, şerefli gelişimini sağlamak için bu bize en layık olanıdır diyor ve öyle yapıyoruz.

Bu hepimiz için geçerli. Yani **"bana görev verilsin de şunun karşılığında"** gibi basitlikleri geçmişte çok yaşadınız, onun için söylüyorum. **"Daha fazla rahatlık, daha fazla maddi çıkar"** diyecek kadar düşkünleşme *görüyorum. Bu hiçbirimize yakışmaz ve bunu böyle anlamak* partimizin en özgün ve en kahramanca şahadet gerçeğini inkar etmek demektir. Partimize hakim olan ruhu aşmak demektir. Nitekim böyle çok fazla öğe ortaya çıktı. Bunlar kendilerine de, bize de çok zarar verdiler. Ve asla bu önümüzdeki dönemde hiçbiriniz hiçbir gerekçeyle böyle basit bir yaşama düşmemelisiniz. Büyük ruhumuzu tatmin etmedikten sonra, büyük özgürlüğümüzü kazanmadıktan sonra **"bilmem bana şu kadar maddi tatmin, bilmem şu kadar rahat yaşama imkanı"** dememelisiniz. Hayır. Ben size söyleyeyim, maddi imkanlar çok, istediğim gibi yaşama imkanım var ama yaşayamıyorum. Açık söyleyeyim, şimdi çok zor da. Yani şu anlamda zordayım: Anladığınız anlamda yaşamıyorum. Benim için zorluklar demek, daha fazla başarı pratiğine imkan bulmak demektir. Bunun dışında yaşamıyorum, açıkça söyleyeyim. Başaramazsam benim için o gün zindandır; kaldığım yer zindan olur. Şimdi bu bir gerçektir ve işin özüyle de, çizgiyle de bağlantılıdır. Kendim icat etmiyorum. Çünkü başaramazsam dünya bize zindana çevrilecek.

"Bahar geliyor, biz şunu söylemiştik; kıştan baharı yakalamak. Evet. 1994'ün kışında 1995 baharını daha şimdiden yakaladık. Bu hem mevsimsel olarak baharın erken yakalanmasıdır, hem ideolojik, hem siyasal, hem örgütsel, hem de tarihsel ve ulusal açıdan da böyledir."

Görev gönüllüdür ve amansız disiplinle yürütülmelidir

Siz değerli yoldaşlar, şunu özenle bilmek durumundasınız ki, görevin büyüğünün, küçüğünün ayrımı olmaz. Bütün alanlar kutsaldır ve her birisinde de önemli başarı imkanı vardır. Bu anlamda 5. Kongre demek, başarı imkanını her yerde ortaya çıkarmak demektir. Aynı zamanda bunun sorumluluk düzeyini de en güçlü bir şekilde yaşamak demektir. Böyle olmayı, sonuna kadar doğru yaklaşım gösterek karşılamalıyız. Ben kararlaştırdığınız hususları tekrarlamak durumunda değilim. Onlar zaten gündeminizde. Burada açıklığa kavuşturmak istediğim, hangi ruhla, hangi temel anlayışla bu karar süreçlerine, yine içinde bulunduğumuz görevlere cevap vereceğimiz hususlardır.

Şunu da açıkça söylüyorum; varsa sizi ciddi engelleyen durumlar anında bunu partiye söyleyin; bir şey yapamıyorsanız derhal söyleyin; daha iyi yapmak istiyorsanız onu da söyleyin. Yapamadığınız kadar yapmak istediğinizi de söyleyin. Kesinlikle bir gününüz boş geçmesin, anlam veremediğiniz bir durumu kabul etmeyin. Çok netleşerek, çok severek, isteyerek yapın. Parti budur, dayatma partide yoktur. Partide insanı zorlama yoktur.

Bizim işler dediğim gibi tutku işleridir. Geçmişte çok dayatmalardan, tasarruflardan bahsedildi. Bunlar olmamalı. Görev gönüllüdür ama amansız bir disiplinle yürütülür. Partimize yaraşır olan tarzı hiç kimse, hiçbir gerekçeyle zedeletmemeli. Kader değildir bizim geçmişte yaşadıklarımız. Bazıları bozdu. Hiçbir şehidimiz bunu kabul etmez. Biz kabul etmeyiz. Bu kadar değerli yoldaşların çabaları var, onlar da kabul etmez. **"Ben geriyim, ben cahilim, ben eğitilmemişim"** deyip de (ki çoğu böyle de değil aslında) bile bile bireycilik yapıldı. Biraz münafıklık olarak değerlendirdik. Oportünistlik yapılıyor; ince veya kabaca. Hayır, buna asla tenezzül edilmemeli. Güç, yetki ne olursa olsun bunun için kullanılmamalı.

Unutmayınız ki ulusal terbiyeyi, siyasal terbiyeyi yeni yeni öğreniyorsunuz, hatta yeni yeni insan oluyoruz. Ayıp değil bu. Niye köylü kurnazlığıyla, kabalıkla biz bunu kirletelim. Partimiz öğretiyor, saygıdeğer, şerefli yaşamın yolunu açıyor size. Hiçbir yönetici kesinlikle bu konuda istismarcı olmamalı.

Şimdi açıkça yine belirtelim ki, birçoğunuz önemli görevlerle yürüyecek. En temel görevlerde, komutanlıklarda yürüyen yoldaşlar bilmeli ki, bunun tarzı çekici olmak zorunda. Bütün birimin ihtiyaçlarına, maddi ve manevi, moral kadar bunun tekniğine de yeterli cevap vermelidir. Başka tür komutan, önder olunamaz. Geçmişte birimlerin canını çıkardılar. En sıradan insanı mahvettiler, buna da yönetim, komutanlık dediler. Bu olmaz. Bunu terk edecekler, terk edeceksiniz. Komutan odur ki, bütün birliklerinin canıdır, ruhudur; her türlü sorunlarına cevap verir, coşturur, kahramanca yürütür.

Biz böyle yürütüyoruz. Ama ortaya çıktı ki, ezici bir biçimde dayatmalar, her türlü yoldaşlık dışı bireycilikler, keyfi tutumlar komutanlık tarzı olarak yürütülmüştür. Hayır. Açık söyleyeyim; bundan sonra kim komutanlığı, önderliği, militanlığı böyle yorumlayıp uygularsa, o anında cezasını görecektir. Biz partimizi, milyonların bu müşterek emeğini, birikimini böyle bireysel tasarruflara açık bırakamayız. **"Yapamıyorum, bilemedim", "neden böyle bir duruma düştüm"** gibi bir gaflete de düşmeyin. Hepiniz olgun olabilirsiniz, hepiniz son derece anlam vererek işin üslubunu, tarzını yakalayabilirsiniz. Dediğim gibi zorlama yok; mantıkla, yürekle biz bu işleri yürütebiliyoruz. Partimizi tehdit eden sınıf dışı anlayışların, hiçbir zaman kendini açamamış bazı ruh hastalarının, bazı sosyal hastalıkların, kalıntıların temsilcileri yüzünden bu hale geldik. Açık söyleyeyim; bunlar kendini terbiye etmiyorsa, eğitmiyorsa partimizde bunlara yer vermeyin. Bunlar gitsinler başka yerde çalışsınlar. Partinin en yüce makamlarına, komutanlık ve temel önderlik makamlarına ruhuyla, bilinciyle kesin yeterli olan bunları hak etmeli. Yoksa **"başka türlüsü mümkün olmadı, başka kimse yoktu da mecbur kalıp yaptık"** gibi bir gaflete kendimizi asla düşürmeyelim. Bunu kabul etmeyeceğiz açıkça.

Dikkat edin yani, size hizmet için her şeyi sonuna kadar yapmaya varım. Yaşıyoruz da sizler için ama siz de bizim istediğimiz gibi bu partileşmeyi, onun savaşım tarzını yakalayarak yaşayın. Başka türlü yaşatamayız. Mümkün değil başka türlü bu ülke için, bu halk için bir şey yapmak. Küsmeye de gerek yok. İntihara da gerek yok, kurtuluş yolu bulunmuştur, emin adımlarla da yürüyoruz. Niye kendimizi yitirelim? Geçmişte çok iyi biliyorsunuz, erkenden iktidar hastalığı da gitti. Hediyelerle, iltifatlarla (ki bunlar aşağılık yöntemlerdir) birbirlerini etkilemek istediler. Birçok komutanımız böyle durumlara düşmeye rahat yaşama, yoldaşların sırtından ucuz yaşama tenezzül etti. Asla hiç kimse buna cesaret etmemeli. Bizim için en büyük hediye, yoldaşlarımızın güvencesi, sağlığı ve onların başarılı yürüyüşüdür. Bunun dışında hiçbir şey bizi tatmin etmez; bunun dışındakilere tenezzül etmeyiz. Eğer biz bu olumsuzlukların üzerine acımasız gitmediysek, korktuğumuz için değil, yoldaşlığa biraz yakıştırmadığımız içindir.

Şunu çok iyi bilin ki, ben kendim bu tiplerle yürümem. Kim olursa olsun, seviyesi ne olursa olsun, bize layık olmayanlarla yürümem ve imkanlarımızı da onlarla paylaşmam. **"Benim de emeğim var"** deyip de kimse kendini aldatmasın. Emek ancak bizim örgüt gerçeğimize amansız bağlı olmakla, katılmakla ifade edilebilir. Emek, bireyciliği dayatarak gösterilmez. Bireyci olanların emeği yoktur; onlar hırsızdır. Bu işe çıkarsız kim yaklaşmışsa (başta şehitler ve savaşanlar olmak üzere) emek, onların bahsedebileceği bir kavramdır. **"Ben de bu partidenim, yıllardır çalışıyorum ve karşılığım ne olacak"** *diyen adam, bizden değildir. O gitsin emeğin karşılığını başka* yerde görsün, hatta başka yerde çalışsın. Bizim bir ilkemiz var ve açık söyleyeyim bu genel bir sosyalist ilkedir: Gönüllü, sınırsız fedakarlık ve karşılığında da fiziki yaşamı

Devamı 27. sayfada

NASIL YAŞAMALI?

YAŞADIĞINIZI SANMAYIN

ABDULLAH ÖCALAN

Baştarafı 1. sayfada

yakıştırılıyor? Vicdan denilen bir olay yok mudur?

Yapılan çözümlemelerde şahsınızda yargılanan koca bir bir tarih, bir toplumdur. Siz de yaşadığınızı sananlardansınız. Ama biz böyle yaşanılamayacağını ve mutlaka yaşamak isteniyorsa bunun bazı ilkelerin temsil edilmesiyle mümkün olduğunu göstermek zorundayız.

"Ben sizin gibi yaşayamıyorum. Ne ruhum kaldırıyor, ne de bünyem. Yaşamınızı hiç anlayamıyorum ve kabul etmiyorum."

Düşmanını bu kadar basite, hiçe sayan veya içindeki düşmanı göremeyen, kendini bu kadar gafilce yaşatan, imkan-fırsatları kadar zayıflıklarını da göremeyen insana ne denilir?

Şu soruyu kendinize sormuyor musunuz? Bu bilinçsizliğimle, bu güçsüzlüğümle önderlik gerçeğini bu kadar zorlamaya ne hakkım vardır? Güçlü değilsiniz. Şımarıklık fazla iddialı bir yaklaşım olamaz. Terbiyesizlik fazla etkili olamaz. Bilinçsizliğe, gaflete, çaresizliğe sığınılamaz. Bir yandan **"düşmana geçit vermeyelim"** diyorum, fakat diğer yandan temsil edilen anlayışlar, tutumlar düşmana taş çıkartacak kadar çürütücü, döktürücü ve bitiricidir.

Ben sizin gibi yaşayamıyorum. Ne ruhum kaldırıyor, ne de bünyem. Yaşamınızı hiç anlayamıyorum ve kabul etmiyorum. İnsanı kovmak çok zor bir şeydir, ama insan kendini kovdurulacak duruma getirmemelidir. Kendi sahama yılışıklığı, gevşekliği yaklaştıramam. Bunu anlama gücü olmayanlar, kafalarını duvara vursunlar.

Bir düşmanınız var, nasıl yeneceksiniz? Bu soruyu kendinize sormadan yaşamayı nasıl kabul ediyorsunuz?

Düşmanın dayattığı imha ve köle yaşamı durduralım dedik. Ama karşımıza en büyük engeller olarak iç düşman çıktı. Biraz tedbir alınmazsa, açıktır ki, içimizden bizi bitirecek olanlar yeter de artar bile. Gayretsiz, sorumsuz kişilik her türlü yıkılışa, çözülüşe fırsat sunar. Düşman özellikle şunu söylüyor: **"Bastırıldılar, çözülecekler; Apo çözülmeyi önleyemeyecektir."** Neden bunu dile getiriyor? Kişiliklere bakarak. Çünkü kişilik mentalitenizi tanıyor.

Karşımızdakiler, değiştirmek istediklerimiz; aşınan, yontulan, sağı solu, önü arkası belli olmayan, şuça bulaşan kişiliklerdir. Bunların bazı güdüleri, kalıntılar var. Bu özelliklerden vazgeçmek, kelleden vazgeçmekten daha zor.

Bizim sahamız yüreğiyle, beyniyle, fiziğiyle temizlenme sahasıdır. Burada yaşama karşı esas duruşa geçeceksiniz. Biraz insan olduğunuza inanacaksınız. Beyin taşıdığınıza, yürek taşıdığınıza inanacaksınız. Bu kadar beyinsizliğe, yüreksizliğe veya onun her türlü gösterisine dur demeyi, çare olmayı bileceksiniz. Örgüt bir dert yatağı değildir. Militanların, her türlü derde deva olanların işbölümü, yaşam sahasıdır.

Yaşamı yanılgılı ele alıyorsunuz. Bunu reddedin. Bana saygınızdan ötürü değil, kendinize olan saygınızdan, bağlılığınızdan ötürü yanlışı reddedin. Biraz yaşamaya, şerefe ve onura ihtiyacı olan sizsiniz. Hiç olmazsa bunun hatırına sağlam bir başlangıç yapın

"Yaşamı yanılgılı ele alıyorsunuz. Bunu reddedin. Bana saygınızdan ötürü değil, kendinize olan saygınızdan, bağlılığınızdan ötürü yanlışı reddedin."

Ömrünüz doğru yaşamla geçsin. Ölüm her zaman vardır, ama biz de işimizi bilenlerdeniz. Birimiz düştükçe yeri sarsar, ardından onlarcasını fışkırtır, büyütür, geliştirir. Bu kendi tarzımız olarak ortaya koyduğumuz ve biraz da başardığımız tarzdır. Artık bunu gerçekten bütün yönleriyle anlamanın, hem de çok ciddi yaklaşmanın ve başarmanın zamandır.

Dönemsel görev

ANTİ-FAŞİST HALK CEPHESİDİR

A. Hasan Karaveli

Kürdistan'da denge ile saldırı döneminin iç içe yaşandığı bir süreçten geçmekteyiz. Böyle bir süreçte adı ne olursa olsun; ister "Anti-Faşist Birleşik Cephe", isterse "Anti-Faşist Halk Cephesi" olsun, kendisini bir ihtiyaç olarak dayatmaktadır. Böyle bir oluşumun doğal ittifakı olan Türkiye cephesi çok geri bir durumu yaşamaktadır. *Türkiye'de kitlelerin büyük çoğunluğu hala faşizmin yedeği olma konumunu sürdürüyor.* Buna rağmen halkta belli oranda mevcut durumdan hoşnutsuzluklar kendini gösteriyor. Türk faşizmi demagoji, yalan ve sahtekarca politikalarıyla Kürt ve Türk halklarını aldatma çabalarını sürdürüyor. Özel savaş rejimi Kürdistan ve Türkiye'deki tehlikenin kendi deyimiyle "terör hareketi" olan PKK'den geldiğinin propagandasını yapmaktadır. Kürt halkı buna itibar etmemektedir. Fakat Türk toplumu hala bu yalanlarla uyutuluyor. Türk halkının kendi siyasal alternatifini yaratmaması, faşizmin Kürdistan'da büyük imha hareketi yürütmesine güç veriyor. Tarihten günümüze kadar Türk toplumuna demokratik inisiyatifleri yaratma fırsatı Türk egemenleri tarafından tanınmamıştır.

Türk egemenleri tarih boyunca kendi boyundurukları altındaki halklara karşı hep talan ve katliamı dayatmıştır. Fakat bu halklar tarafından hiçbir zaman saygınlık uyandırmamıştır. Tam tersine hep lanetle anılmıştır. Katliam, baskı ve zor her süreçte, halkların gelişimleri önünde engel oluşturmuştur.

Türk egemen sınıfları gözü doymayan bir milliyetçilik anlayışına sahiptirler. Hep hazıra konan, gasp etme gücünü kendinde bulan ve halkları kendine düşman gören, sonuçta da yalnızlaşan, içine kapanan milliyetçi-ırkçı bir anlayışı savunmuşlardır. Bunun yanında Türk egemenleri kompleksli bir yapıya da sahiptirler. Kendilerinden başka herkesi ilkel ve küçük görürler. Halbuki kendilerini sürekli ABD'ye, Avrupa'ya peşkeş çekmektedirler. Her geçen gün Türkiye'yle birlikte halkı da satılığa çıkarılmaktadır. Garip bir yönü de, boyunduruğu altındaki halkları hep inkar ederek kendi içerisinde asimile etmeye çalışmıştır. Böyle ilkel, bağnaz, gerici bir yaklaşım dünyada az görülür.

Irkçılık ve faşizm dünyanın her yerinde halklar tarafından lanetlenmiştir. Fakat, Türk ırkçılığının bir benzeri daha görülmemiştir. Böyle bir şekillenme içerisinde Türk ezilenlerinin de bu psikoloji ve kişilikle yoğrulması söz konusudur. Bunu aşma yönünde çabalar olduysa da istenilen çıkışlar yapılamamıştır.

Türk devrimcilerinin böyle bir çıkışı yapmamasının nedeni Türk egemenlik gerçeğini çözümleyememiş olmalarıdır. Türk solunun, devletin bütünlüğünü hedefleyen bir savaş anlayışı, bir mücadele anlayışı olmamıştır. Yani sağlam bir bakış açısından yoksundurlar. 1970'lerden sonra Türk faşizminin iyice kendisini göstermesiyle birlikte, Türk solu "Anti-faşist mücadele" adı altında ancak MHP ile çatışmalara girmiştir. Türk solunun faşizmi sadece sivil faşistler olarak görme yaklaşımı, doğal olarak Türk toplumunu etkilemiştir. Bu durum halkın bilincinin bulanmasına neden olmuştur. Bundan dolayı da Türk toplumu faşizmi bütünlük içerisinde değerlendirme anlayışına ulaşamamıştır. Sol, faşizmin somut bir tahliline ulaşamadığı için, faşizme karşı somut bir program da oluşturamamıştır. Sol, faşizmi hep dışarıda aradı ve emperyalistleri gördüğü halde Türk egemenlerini bir türlü göremedi. Hainleri gördüler ama Türk hainlerini göremediler. Yani sol öncülük rolünü oynayamadı. Bu konuda PKK'nin geniş değerlendirmeleri vardır ve önümüzde durmaktadır.

Türkiye ve Kürdistan halkı hatta bölge halklarının önünde ciddi bir devrimci seçenek olabilecek, halkların özgürlük umudu olabilecek zemin Kürdistan devriminin boyutlanmasıyla ortaya çıkmıştır. Sömürgeci-faşist Türk rejimi ilk kez Kürdistan devriminin etkisi sonucu büyük bir çözülmeyi yaşamaktadır. Bunun sonucunda ortaya çıkan rejimdeki tıkanıklık Türk halkını da arayışa itmiştir. Kemalizmin aşılabilir olduğu gerçeği Türk toplumunun düşüncesinde yer etmeye başlamıştır. Bunu sağlayan PKK'dir. İki halkın da bunda mutlak çıkarı vardır. Kürdistan devriminin ekseninde gelişen bu süreç, sonuçta bir toplumsal muhalefeti oluşturmuştur. Şimdi sorun bu muhalefet güçlerinin birleştirilmesidir. Bunu derleyecek ve rejimin aşılması için savaştıracak bir cephesel birliğe ihtiyaç vardır.

Böyle bir oluşuma öncülük edebilecek olanlar devrimci örgütlenmelerdir. Fakat Türkiye solunun mevcut gerçeğini (ki bu sol giderek belleklerden silinme noktasına gelmiştir), sürekli parçalanma, devrimci çıkışlar başarılamadığından dolayı gelişen yozlaşma ve çürüme bu durumu güçleştirmektedir. Devrimciler, öncülük görevini yerine getiremediklerinden dolayı birçok azınlık ve kitle içerisinde MHP örgütlenebilmektedir. Bu durumu aşmak için anti-faşist birleşik demokratik bir cepheye ulaşmak kaçınılmazdır. Kürdistan devriminin oluşturduğu bu zemin, Türkiye solu için tarihi bir fırsattır.

Türk toplumuna dayatılan faşist uygulamalar karşısında yaratılan birçok direnme, devrimci değer vardır. Bu devrimci değerlerin heder olmaması için büyük bir dayanışma ruhu ile böyle bir cephede enternasyonalist bir yaklaşımın gereği olarak PKK üzerine düşen görevi yapmıştır. Devrim kaygısı, halklarımızın özgürlüğe olan ihtiyacını bir görev olarak ortaya koyuyor.

Şimdiye kadar Türkiye alanındaki devrimci faaliyetlilik Kürdistan halkıyla sınırlıydı. Bu alan pratikte bir cephe gerisi rolünü oynuyordu. Fakat günümüzde, bu alana ikinci bir cephe rolünü vermek gerekir. Bu cephede ERNK ile birlikte Türkiye devrimci-demokratik cephenin oluşumuna da katkıda bulunmak, anti-faşist ve demokratik halk cephesi oluşturmak ve iktidarı hedefleyen bir program ve eylem gücünü göstermek gerekiyor. Bu aynı zamanda Türkiye halkı ile daha sağlıklı bir buluşmanın da zemini olacaktır. Mücadele pratiği ile elde edilecek dayanışma gerçek anlamda **"Halkların kardeşliği"** sloganının da yaşam bulması anlamına geliyor. Aynı zamanda gelişen Kürdistan devriminin Türkiye devrimi ile bütünleşmesi söz konusudur. Bu konuda çok zaman yitirildi. Sömürgeci kirli savaşın sürmesini istemiyorsak, böyle bir birliğe gitmek oldukça canalıcı bir önem taşıyor. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, pratiğiyle Türkiye halkına olan inancını kanıtlamıştır. Eşit, özgür ve bağımsız bir temeldeki birliktelikten her zaman yana olmuştur. Tabii başta Türkiye devrimcilerine büyük sorumluluklar düşmektedir.

Kendisine devrimci diyen gruplar, aydınlar, demokratlar, ilerici insanlar, sendikalar vb. böyle bir cephenin oluşumuna öncelikli olarak katılması gereken kesimlerdir. Türkiye halkındaki şovenizmi kırmak, halklar arasındaki ittifakı geliştirmek için dili olan diliyle, yürüyüş gücü olan yürüyüşüyle, eylem gücü olan eylemiyle kirli savaşa karşı durmak bir görevdir. Halkın otoritesini geliştirmek, faşist TC'ye asker ve vergi vermemek, onun egemenliğini tanımamak, bunun yerine anti-faşist cepheyi oluşturacak komitelerin yönetim organlarına dayanarak, halkın günlük sosyal, ekonomik, kültürel, siyasal vb. sorunlarını çözmek ve giderek halktan güç alarak bir önderlik yaratmak mümkündür. Bu, Türkiye halkının da kendini bulabildiği bir örgütlenmenin yapılmasıdır.

PKK; Kürdistan devrimi aynı zamanda Türkiye devrimidir esprisiyle Türkiye devrimi ve ittifakları sorununa yaklaşmaktadır.

Kürdistan'da yükselen devrim, büyük bir Kürt nüfusunun Türkiye'de yaşaması ve yine her iki halk arasında iç içe geçmiş ilişkiler, Türkiye egemen güçlerini bile kendi egemenlik sistemini sağlamaya zorlarken, Türkiye halkı her zamankinden daha fazla devrime yaklaşmaktadır.

Devrimin Ortadoğu'yu sarmasında, hatta Balkanlar ve Kafkasya'yı da kucaklamasında önemli bir yere sahip olan Türkiye'de mücadelemizin direkt kazanımları kendisini örgütsel düzeyde sömürgeci sisteme dayatmıştır. Bunun her türlü legal-illegal örgütsel faaliyeti yürütülmektedir. Bu durumun aynı zamanda Türkiye demokrasi güçlerinin gelişmesine de zemin olduğu açıktır.

PKK, Türkiye devrimci-demokrasi güçlerine her türlü katkıyı sunma kararlılığını göstermesine rağmen, Türkiye'de hala ciddi bir öncülük sorunu vardır. Gerek dünya ve gerekse bölgesel gelişmelerin Kürdistan devrimiyle bağlantısı kurulduğunda böyle bir öncülüğün yaratılmasının koşulları her zamankinden daha fazla mevcuttur.

Türkiye devrimci-demokrasi güçleri baştan beri mücadelemizin birinci dereceden ittifakları içinde yer almaktadırlar. Gelinen aşamada bu durum Kürdistan devrim mücadelesinin gelişim itibariyle farklı halklar ya da devrim arasındaki ittifakların ötesinde bir gelişme yaratmaktadır.

Oluşacak bir anti-faşist cephe bir birlik cephesi, bir direniş cephesi, bir savaş odağı, anti-faşist tüm kurum ve kuruluşların (bireyler de dahil) yer aldığı bir mücadele platformudur. Bu cephe çizgisi politikada, programda geniş ve daha esnek bir yapılanmaya sahiptir. Diğer yandan cephe, halkın güncel sorunlarına ilişkin çözüm politikalarını üretmekten tutalım, uzun ve kısa vadeli mücadelelere kadar somut ve net çözümleri kitlenin önüne koymalıdır. Yine halkın dini duygularına saygı göstererek, faşizm tarafından yoğunca istismar edilen ve burjuvazinin elinde bir koz olarak kullanılan RP ve MHP gibi faşist oluşumlara malzeme sunulmamalıdır. Bu kitlelerin çıkarlarının anti-faşist cephede olduğunu görmelerini sağlayarak, onları devrim cephesine çekmek gerekir. Her dini inanç, mezhep ve etkin yapılar bu cephe içerisinde kendilerini görebilmelidirler. Faşizm, yıllardır bu yapıları kendi içinde çalıştırarak ve dini istismarıyla değişik etnik yapıları kirli savaşa alet ederek kullanmaktadır. Bunun için anti-faşist cephe zorunludur.

Anti-faşist cephe demokratik olması itibariyle, yıllardır bastırılmış olan etnik yapı ve dini inanç sahiplerinin bu geniş demokratik ortamıyla Türkiye toplumunun gelişmesine büyük olanak sunacaktır.

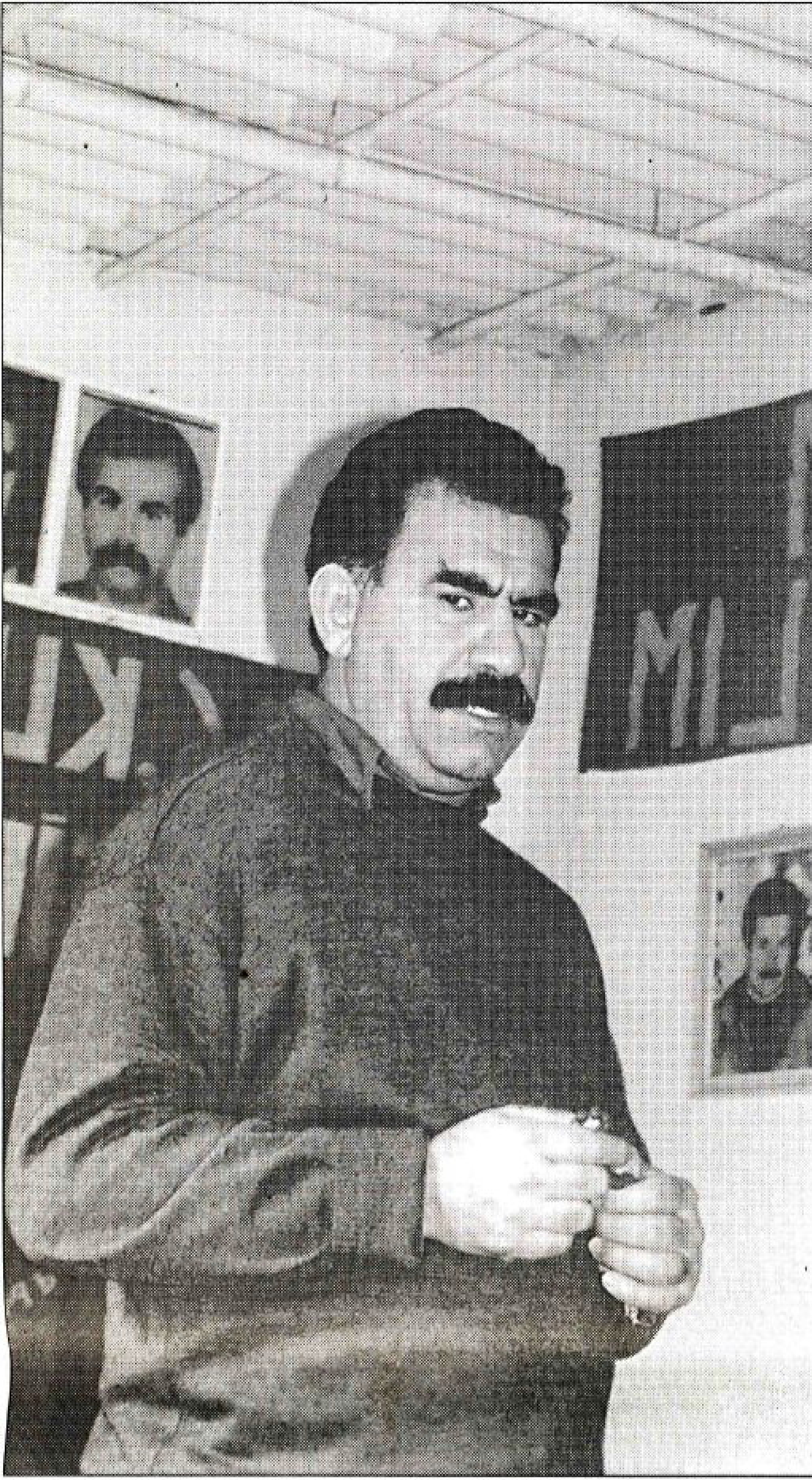
Türkiye'de sadece sosyalizmi hedefleyen değil, özel savaş rejimini daraltan ve giderek kaldırmayı ve demokrasiye açılım yapmayı hedefleyen genel insanlık sorunlarına Türkiye somutunda çözüm arayışı içinde olan kişi, kesim, kuruluş ya da partiler de sınıfsal niteliklerine bakılmaksızın çeşitli ilişki türlerinin geliştirilerek sürdürülmesi ve sürükleyici, açılım sağlatıcı tutumlar temel alınarak, bir anti-faşist cephenin oluşumu mümkündür.

Cephede her etnik veya değişik grup ve katmanlar gücü oranında yer alabilirler. Böylece eşit ve demokratik bir yapılanmaya ulaşılır. Her politik güç, kendi politik gücü oranında kararlara etkide bulunur. Bu onların eşit olmadığı anlamına gelmemektedir. Burada asıl sorun; ilkede eşit, özgür ve bağımsız olmaktır. Bin kişilik gücü olanla beşyüz kişilik gücü olanı bir saymak akılkârı değildir. Buradaki eşitlik; hukuk bakımından, kimlik bakımından, toplumsal çıkarlar bakımındandır. Buradaki eşitlik; azınlık ve çoğunluk arasındaki demokratik birlikteliktir. Böyle bir platformda, bastırma, ben merkeziyetçilik, dar grup çıkarını esas alan yaklaşımlar devrimci bir anlayışın ürünü olamaz.

1995 yılı, dünyanın en çok Kürdistan halkı ile dayanışma içinde olacağı, Kürdistan'da ve Türkiye'de yaşayan diğer azınlıkların ulusal kurtuluş hareketi ile en çok dayanışma içerisine gireceği, gerek anti-faşist cephe ve gerekse demokratik cephe biçiminde bir araya geleceği bir yıl olacaktır. Bir anti-faşist cephenin oluşumu için koşullar geçmişte de vardı. Şimdi bu koşullar daha da olgunlaşmıştır.

Başkan APO'nun 5. Kongre'ye sunduğu Politik Rapor'dan

içinde ortaya çıktı.

Düzenin Kürdistan'da yükselttiğimiz bu yeni devrimci akıma ve onun PKK tarzındaki ifadesine verdiği karşılık, Maraş katliamı ve ardından gelen sıkıyönetimdir. Askeri yönetim adeta "geliyorum" diyordu. Maraş katliamı üzerine yaptığımız değerlendirmede biz bu katliama "askeri darbenin ayak sesleri" diyorduk. Çünkü uyanan bir Kürdistan, aynı zamanda en ağır faşist özel savaş yöntemleriyle işleyen bir askeri yönetim demektir.

Hilvan-Siverek hamlesiyle, hem parti ilanı gerçekleştirilmek istendi, hem de olası bir sıkıyönetime, Zaten çok kısa sürede ezeceklerini düşünüyorlardı. Birkaç aylığına bir ömür biçmişlerdi.

Darbeyle birlikte Türkiye solu direnme gücü bile gösteremeden ezildi. Bizim varlığımız ise, önemli oranda darbelendi. Güçlerimizin yüzde onu düşmanın deyişiyle "kılıç artıkları" olarak bizim açtığımız kanaldan bulunduğumuz sahaya aktarıldı ve biz yeniden bildiğiniz üzere bir dönem başlatmak istedik. Bu da tekrar bir hazırlık dönemiydi. Ama bir ideolojik dönem de değildi, hatta 1970'lerde kazandıklarımızı yenilemek de değildi. Eğitim olarak ideolojik, siyasi gelişmemiz olsa da, ağırlıklı olarak gerillaya yönelecektik.

Ciddi bir askeri hazırlıkla ülkeye giriş yaptık. Botan gibi gerilla savaşına en uygun bir alanı esas alarak, tarihi bir dönemi başlattık. 15 Ağustos Atılımı da bunun ifadesidir. Bu adım 12 Eylül faşizmine (ki bugün bir ulusal imhayı kesin içeriyor) karşı son var olma hamlemizi değerlendirmek biçiminde de ele aldık. Sadece PKK'nin kendi çizgisi temelinde savaşmak değil, ulusal imhayı boşa çıkarmak için, mutlaka atılması gereken bir adımdır, dedik.

PKK'yi de ancak bu adımla yaşatabilirdik. İşte bunun da en açık ifadesi ancak askeri temelde gelişmek ve gerillaya ulaşmaktır. Böylece 1981'de 1. Konferansımızın, 1982'de bine varan gerillanın eğitimi ve giderek bu temelde ülkeye serpiştirme gerçekleşti. Böylece işlerin biraz ilerleyebileceği ortaya çıktı. 1990 4. Kongresi'ne kadar esasta gerçekleştirilen, gerillanın ülkede tutunma savaşıydı. Her şey biraz da gerillanın ülkede tutunmasına bağlıydı. Dikkat edilirse, bunda pek bir iktidara ulaşmak, hatta alan kurtarmak diye bir görev yok. Gerillanın tutunabileceğini, yayılabileceğini kanıtlamak, göstermek vardır; gerçekleşen de budur.

Tabii ki bu adımın siyasi sonuçları da önemlidir. Bu süreçte halk, gerillanın dayanabileceğini gördüğü için, kendisini bir hamleye hazırladı. Yine yurt dışı mevzileri oldukça açılım gösterdi. Dışarıdaki halkın desteğinin yanında belirleyici olan hazırlıklarımız olmakla birlikte bu süreçte yaşanan körfez bunalımının etkisiyle 1990'dan sonra hem gerillada, hem de serhildanda bir patlama gerçekleşti. 1991-92 yılları gerçekten neredeyse halk iktidar aygıtlarının bile kurulabileceği bir genişlemeye yol açtı. Yine gerilla bir halk ordusuna ulaşabilirdi. Onbinleri aşan bir silahlı güç belirlememiz imkan dahilindeydi ve aslında bunların fırsatı yakalandı. Yani *kurtarılmış bölgeler oluşturulabilirdi*, karargahlar oturtulabilirdi. Yine serhildanlar da, düşmanın giremeyeceği halk yönetimlerine, dıştan öğemizde başarı sarhoşluğuna yol açtı. Aslında görevlerinin de gereklerini hiç yerine getiremediler. Sadece sonuçlardan en ucuzca yararlanmaya çalıştılar. Ucuz başarı kahramanları oldukça tehlikeli olarak kendilerini gösterdiler. Yoksa gerekenler yapılsaydı bu yılların çalışması yenilmez bir orduyu ve serhildanı kesinleştirebilirdi. Tabii durumlar da çok değişik olurdu. İşte düşmanın başbakanının "çok büyük bir tarihi tehlikeyi atlattık" yorumu da bu nedenledir. Yine Özal'ın aşılması aynı şekilde değerlendirilebilir. Çünkü başaramadı. Bu nedenle de aşılıyor ve düşürülüyor. Yerine ise daha sıkı İnönü'lü, Demirel'li, bugün de Çiller'li bir özel savaşın topyekün döneminin başlaması kendilerince en büyük tehlike nedeniyledir. Bizim için bile aslında büyük bir fırsattır. Belki tam bağımsızlığa götüremezdik, ama büyük bir ordu gücüne, bir halk bağımsızlığına, kendi içinde yaşayan büyük bir halk gücüne ulaşabilirdik. Çok sınırlı dayanabilirdik; çünkü bazıları bunu çok kötü kullanıyor. Güney Savaşı'nda bu açığa çıktı. Bazı yanlış siyasi hesaplar kurma Amed'de, Dersim'de, Mardin'de ortaya çıktı. Ortaya çıkan kitlesel ve ordusal gelişim üzerinde böyle *yanlış siyasi hesaplar, yanlış askeri* yaklaşımlar geliştirerek yaşanılabileceğini sandılar.

Düşman ise yeni kabinesiyle, yeni özel savaş yöntemleriyle, seferber ettiği özel birlikleriyle ve taktikleriyle oldukça yüklendi. Lice, Şırnak katliamlarına bu yöntemlerle başladı ve daha sonra bunu yaygınlaştırdı.

Halkın kızıl iktidarlaşma süreci

Bütün bu değerlendirmeler bizi önümüzdeki döneme bir iktidar olasılığı temelinde yaklaşım göstermeye götürüyor. Önümüzdeki dönem, Kürdistan'daki ve dolayısıyla Türkiye'deki savaşım, ya iktidar olma, ya da kaybetme keskinliğinde bir savaş olacaktır. PKK'nin 5. Kongre gerçeği bu temelde ya iktidar olmak, ya da ağır bir yenilgiye hazır olmak veya PKK'yi hak etmediği reformist bir çizgide, giderek uzlaşan bir partiye dönüştürme kesinliğini dayatıyor.

PKK tarihine baktığımızda, doğuşla, bir resmi parti ilanı dönemi vardır. Bunun bir ideolojik kazanma dönemi olduğu açıktır. Hem resmi ideoloji, hem sosyalizm maskesi altında sosyal-şovenizmi ulusal soruna dayatan her türlü ideolojik, siyasi görüşe karşı, hatta bizim gruplaşmaya dayattığımız sosyalizm ve onun ulusal kurtuluşa uygulanması, bir grup pratiğiyle 1970'lerin sonlarına doğru geldiğimizde esas itibariyle başarıya ulaştı. Bu bir adımdır. Bu dönemde bazı eylemler de gerçekleştirildi. Ama bu eylemler fazla belirleyici değildi.

Partinin resmi ilanıyla aslında bir dönem hem kapatılmak istendi, hem de yeni bir dönem başlatılmak zorundaydı. Biz partiyi ilan ederken, böyle ikili bir ağırlığın etkisi altındaydık. Bir dönem başarıldı ve bu küçümsenemez. Ama bu yeni dönem için bizde enerji kalmamış. Yeni bir adımı olanaklı görmüyoruz, hatta oldukça da zorlanacağımızı düşünüyoruz. Bir kez daha iğneyle kuyu kazar gibi, ilan edilen partinin örgütlenmesi ve eylemine geçmek istiyoruz. Bilindiği üzere bunun ağır geçeceği ve sonuçlarının yine o denli önemli olacağı, olagelenin de bu olduğu kısa bir süre daha ağır bir askeri darbeye karşı veya hükümetin, bir bütün olarak devletin dayatacağı baskıya karşı çıkış yolları aranıyordu. İşte bu çıkış yollarından birisinin gerillayı geliştirmek olduğu daha o gün belliydi. Biraz bu direnişle güç kazanılacak, bu güç dağlara taşırılacak ve böylece çıkış yolu bulunacaktı. Biz bunun beklentisi içindeyken, bunun biraz sağlıklı gelişemeyeceğini ve böyle alternatif bir imkanın da nefes borularımızı dışa yayarak sağlanması gerektiğini biliyorduk. Bilindiği üzere bu iki imkanı da kullanmak amacıyla 1979'un sonlarını getirdik ve bu biraz yürüdü.

Düzenin buna tepkisi 12 Eylül faşizmi oldu. Bu darbe ağırlıklı olarak bizim önderlik ettiğimiz hamleye karşıydı. Zaten Evren'in kendisi darbe kararını Hilvan'ın, Siverek'in, Batman'ın üzerinden geçerken yanındakilere söyler. 2. Kongremizin, onun hemen sonrasında ülkeye girişin ve bir süre sonra 15 Ağustos ilanının gerçekleştirildiği yeni bir döneme girildi. Düşman bunun sonuçlarını bize ağır ödetmek istiyordu. Bu nedenle bütün ordu güçleriyle yüklendi. Daha 1985'in sonlarına gelmeden kendilerine göre bu isyanı da tasfiye etmişlerdi. Gerçekten de dağılmaların yaşandığını, tasfiyenin eşiğine getirilmekle yüz yüze kaldığımızı biliyoruz. Fakat 3. Kongre sürecine yaydığımız derinleşme ve yine yaygınlaştırdığımız eğitim, ülkedeki gruplarımızın da takviyesiyle biz biraz bu sert askeri yönelmeyi boşa çıkarmayı başarabildik. Tümüyle olmasa, ağır, aksak da olsa gerilla doğrultusunda bir gelişim söz konusu oldu.

3. Kongre sürecimizden sonra her yıl yurt dışının karargahlık ettiği bir biçimde yılda neredeyse sayısı kuşatsa da içten nüfuz edemeyeceği halkın özyönetimine kavuşması çok yaygınca sağlanabilirdi.

Ama bilinen ve çokça da eleştirilen yanlışlık-yetmezlikler, derin yanılgılar ve gafletler nedeniyle biz bu şansı yeterince kullanamadık. Hemen her eyaletimizde, hem gerillada, hem halkın siyasal örgütlülüğünü ve eylemliliğini geliştirmede şansımızı kendiliğindenliğe bıraktık ve çoğunu da çok yanılgılı değerlendirdik. "Kolay iktidar var" diye birçok sahte komutan örneği ortaya çıktı. Tarihi görevlerine sahip çıkma değil de, yaratılmış değerlerin üzerinde ucuz yaşama hesapları kuruldu. Ayrıca çok yaygın bir liberalizm kendini gösterirken, diğer yandan ağalık da oldukça boy verdi. İşte bunlar saflarımızda hala etkisini aşamadığımız bu birkaç yıldaki gelişmelerdir.

Devrimci patlama birçok

Bildiğiniz gibi Güney Savaşı'nda biz büyük bir ordulaşma şansını kullanamadık. Burada biz beşbin kişilik bir orduyla TC'yi felakete uğratabilirdik. Bunun bütün verileri, perspektifi vardı. Ama maalesef yetmez kadro, yetmez bir yönetim bu şansı değerlendiremedi ve kendini adeta köye tıkadı. Muazzam *direnme olanaklarını kendi eliyle* neredeyse düşmana teslim eder duruma getirdi. Sıradan bir gerillaya yaklaşımı, bu süreci düşmana çok pahalıya patlatabilirdi. Ayrıca binlerce savaşçı gücü kurduğu gibi, gelişmeyi kesintisiz sürdürebilirdi. Bunu diğer eyaletler de tırmandırabilirdi. Yine halkı topyekün kazanmak da mümkündü. Ama

dar yöneticilik, kendine sevdalanma, tarihi görevlerin farkında olmamak, hatta yanlış siyasi hesaplar yapmak, yanlış kişilik ve, komuta oluşumlarına gir-

> "Bazı kurtarılmış bölgeler artık devreye girecektir. Bizzat gerillanın denetimi altında olan bazı sınırlı bölgeler hem derinleşecek, hem de genişleyecektir. Önemli ülke parçalarının bu anlamda denetime alınması kaçınılmazdır. Biz buralara kızıl iktidarlar alanı da diyebiliriz."

mek, kendine sevdalanmak gibi tutumlar nedeniyle bu fırsatı değerlendiremediler ve sonuçta düşman hamle üstüne hamle yaptı.

1993'te, biraz da geçiş arzeden o dönemi bir ateşkesle lehimize çevirmek istedik. Bu çok önemli bir adımdı. Hiç olmazsa, bunu fırsat bilirler ve canlanırlar diye düşündük. Aslında biraz da hem uzun soluk alma, hem de hazırlık yapma imkanıydı. Bazıları bu hazırlığı yaptı ama, yine komuta yapımızca bu da layıkıyla değerlendirilemedi.

Düşman bu girişimin aleyhine geliştiğinin farkındaydı. Bu nedenle Amed'deki provokasyonu ve tekrar adım adım bazı katliamları gündemleştirerek, hala günümüze kadar bunu sürdürmeye çalışıyor. Özellikle 1994'ün en kapsamlı topyekün özel savaş yılı olduğu bellidir. Düşmanın tüm amacı serhildanı tümüyle ortadan kaldırmak, halkı teslimiyete çekmek veya katliamdan geçirmekti. Nitekim istediği sonuca tam ulaşmasa da bunu biraz yürüttü. Yine gerillayı tasfiye etmek, sıkıştırmak, imha edebildiği kadar imha etmek, gerisini de işlemez duruma getirmek için oldukça yüklendi, fakat dilediği kadar başarıya ulaşamadı. Ulaşamamasının nedenini biz kapsamlı değerlendirmelerde ortaya koyduk.

Öyle anlaşılıyor ki, bu topyekün savaş dönemi aşağı-yukarı 1994'ün sonlarında aşılacağa benziyor. Gerek halkın direnme gücü, gerekse buna partinin öncülük etmesi ve gerillanın esas itibariyle kendini korumayı başarması yeni bir dönemin başlangıcını teşkil edebilir. 5. Kongre ise, bu yeni dönemin başlangıcına denk geliyor. Düşman açısından ve bizim açımızdan bu ne anlama gelir? Düşman hiç şüphesiz bu topyekün özel savaşımı biraz daha sürdürmek isteyecektir. Fakat içte ve dışta ekonomik, sosyal, siyasal, diplomatik daralmayla karşı karşıya olduğunu ve bu haliyle fazla götüremeyeceğini bütün veriler, göstergeler ortaya koyuyor. Götürebilmesi için zaten bizim tasfiyemizin, savaşı sürdürememe gibi bir durumu yaşamamızın gerektiği açıktır. Eğer biz bu durumu yaşamazsak ve tam tersine kendimizi yenileyip dönemin başarısını yakalayan bir tarza kavuşturursak, düşmanın yürüttüğü bu topyekün özel savaşın 1995'te ve daha sonraki yıllarda kesin bir yenilgiye dönüşeceği söylenebilir. Zaten rejim de günü gününe bunun farkındadır.

Bu özel savaş çok risklidir. Genelde özel savaşların bir karakteri vardır. Kısa süreli ve bir de sonuç almak isterler. Eğer kısa süreli ve topyekün sonuç alamadılar mı, özel savaş yozlaşır ve tepkisini doğurur. Gerek halkın özel savaş alışkanlığı, gerekse gerillanın dayanması patlama yaratır; kural budur. Nitekim biz kendi tarihimizde bunu gördük. 15 Ağustos Atılımı'nda da bir patlama vardı. Yine 1978-79'da, uzun bir hazırlıkla direnme döneminden sonra da bir patlama yaşandı. Yine 1990'larda da bir patlama gerçekleşti. Son iki yıldır özel savaş kendisini amansız ve topyekün dayattı. Türkiye halkını da oldukça bunun kapsamına aldı. Başaramazsa ne olur? Eğer başaramazsa, zaten tahammül edemez duruma gelen Türkiye halkı, bir de kendisine verilen zaferi gerçekleştirecek durumda değildir. Bu tepkisinin daha da şiddetlenmesiyle örgütlenmeye yönelecektir. Nitekim daha şimdiden bunun belirtileri yoğunca ortaya çıkıyor. En önemlisi de gerillanın dayanma gücü eğer kendini biraz yenilerse, savaşı hareketlilik düzeyine, çok yaygın bir gerillaya kavuşturarak götürmesine yol açacaktır ki, bu da özel savaşın çok güvendiği askeri alanı da kaybetmesine götürür.

Kürdistan'da halkın kıskıvrak, tahammül edilemez sınırlara geldiğini görüyoruz. Hızla dolan şehirler şimdiden bir yanardağ havasını andırıyor. Daha güçlü bir serhildan, basit bir örgütlenme işidir. Birkaç örgütçü herhangi bir şehirde patlamaya yol açabilir. Büyük bir patlama Diyarbakır'ın altını üstüne getirebilir. Bunun yanında irili ufaklı böyle birçok şehir vardır. 1991-92 ile kıyaslanmayacak kadar bir serhildan patlaması sadece bir teknik örgüt meselesidir. Bunu da herhalde göstermek artık bundan sonra zor değildir. Partinin kendini bu konuda hazırlaması, kadro gücünü biraz seferber etmesi kesinlikle gelişmelere yol açacaktır. Hele başucunda kendisini kesintisiz bir şekilde ayakta tutan, güven veren bir gerilla varken, 1990'ların başlarıyla kıyaslanmayacak bir serhildan son derece mümkündür. Bu serhildanın kendisi de zaten biraz iktidarı amaçlayacaktır. Yani bu halk patlamasının ucunda bir siyasal iktidar vardır.

Ancak bundan önce özel savaşın bu durumunun gerilla üzerindeki etkisini görmek gerekir. Gerillanın temel mücadele biçimi olarak rol oynaması ve özel savaşa da bu son iki yıldır dayanması, onun ya bozulması, dolayısıyla tasfiyesi, (ki içimizde bu duruma kendini biraz yatıranlar az değildir), ya da gerillanın biraz daha derinliğine bir halk ordusuna dönüşmesi yönündeki çalışmalarımız sonuç verecektir. Nitekim biraz da o duruma gelinmiştir. Ordulaşma içindeki tasfiyecilerin pratiğini bir de bu yönüyle değerlendirmek gerekiyor. Gerilladan umut kesenlerin, silahlı savaşımla fazla sonuç alınamayacağına inananların 1990'lara kadarki durumlarını açtık. 1992 savaşımındaki biraz intiharvari ama daha çok da sağa yatan kişilerin gerilladan bir an önce kurtulmak istediklerini biliyoruz. Bunların da ne kadar hayati bir tehlikeyle bizi yüz yüze bırakmak istedikleri de açıktır.

Bu iki eğilim de gerçekten kendini açıkça göstermiştir. 1992'nin sonlarına geldiğimizde ya sağa yatma, dolayısıyla gerillaya paydos etme veya kalan gücü de intiharvari bazı eylemlerle bitirerek tüketme yaşanıyordu. İyi niyetler ne olursa olsun, bu tehlike son derece somuttu. Tabii biz buna çok yönlü yüklendiğimiz bir gerilla derinliğiyle karşılık verdik. Son iki yıl bu amaçla değerlendirildiğinde görülecektir ki, en büyük savaşım böyle verilmiştir. Düşmanın dayattığı özel savaşıma karşı bizim de gerillayı biraz derinleştirme, ayakta tutma ve biraz ilerletme savaşımımız büyük anlama sahiptir. Nitekim gelinen nokta gerillanın olumlu temelde kendisini geliştirebileceği, tutunmakla kalmayıp, mevzilerini daha da derinleştirebileceği, temel karargahlara kavuşmak kadar, üslenmenin, mevzilenmenin yetkinleşebileceği, düşmanın özellikle dayattığı alan taktiğine karşı kendisinin de aynı taktikle daha başarılı sonuçlar alabileceği, burada artık söz konusu olanın eğitim, yeniden düzenleme olduğu tamamen anlaşılmıştır. 5. Kongre bu konuda aslında oldukça büyük açıklayıcı, çözümleyici sonuçları kadar, karar düzeyine de çoktan ulaşmış sayılır. Gerisi bu temelde bir düzenlemedir.

> "Ortadoğu'daki barış çabaları da Türkiye'nin lehine değil, aleyhinedir. Diplomatik çabalarının denilebilir ki, cumhuriyet tarihi boyunca ilk defa tıkanması, ya yeni bir diplomasiye yöneltir, ya da bu tıkanma onu daha da daraltır. Bundan geriye elinde kalan tek şey Türkiye halkına dayattığı özel savaş politikasıdır. Onun da halk tarafından eskisi kadar desteklenmeyeceği çok açıktır."

Gerilla ordusu birliklerinin yeniden düzenlenmesi, komutanın ve yine savaşçının yetkin belirlenmesi, özellikle bütün yaşamın yönetmeliklere kavuşturulması ve bu temelde taktik esaslara bağlı kalınarak, derinliğine, genişliğine tutulan mevzileri kullanması önemli açılımlar yaratacaktır. Yine özellikle imkan dahiline giren biraz kurtarılmış alanlar meselesini karış karış daha da geliştirmeyi anlaması, ayrıca gerilla karargahlarını eğitici, planlayıcı rolünü de çok iyi yerine getirerek yüklenmesi, gerilladan da öteye yeniden hem genişliğine, hem derinliğine niteliksel bir gelişmeye yol açacaktır.

Bu anlamda bazı kurtarılmış bölgeler artık devreye girecektir. Bizzat gerillanın denetimi altında olan bazı sınırlı bölgeler hem derinleşecek, hem de genişleyecektir. Önemli ülke parçalarının bu anlamda denetime alınması kaçınılmazdır. Biz buralara kızıl iktidarlar alanı da diyebiliriz. Bunlar kesin 5. Kongre sonrası dönemde yaygınlaşacaktır. Tabii bu, gerillaya bu tarzda yaklaşılırsa, mümkündür. Bu halk iktidarı için çok önemli bir aşamadır. Kızıl iktidarlar diye tabir edebileceğimiz böyle bir aşama kentlerdeki halkın da siyasal bağımsızlığına, eylemine büyük etki yapacağı, ayaklanmalarda güç kazandıracağı, gerillanın da bundan büyük güç alacağı gelişim göstereceğe benziyor. Birçok kentin aslında bunun kuluçka dönemini yaşadığı da daha şimdiden söylenebilir. Gerisi gerillanın biraz kendi komutası altında milisi, halkın öz savunma birliklerini eğitmesi, yine eylemcileri hazırlaması, en önemlisi de halkı cephesel örgütlenmeye tabi tutmasıdır. Üslerde bu rahatlıkla başarılabilir ve bu görev de daha çok gerilla komutanlıklarına düşer. Bu yönlü gelişmelerin sağlanacağı son derece açıktır.

Hem kentlerde, hem kırsal alandaki bu karşılıklı etkileyici gelişim bir iktidar olasılığı anlamına geliyor. İktidar olma nasıl gelişebilir? Şimdiden buna kesin karşılıklar vermek mümkün değildir, ama ana eğilim olarak bir gelişmenin olacağı açıktır. Hemen her alan bu anlamda kesin gelişme sürecine girecektir. Bazılarında kurtarılmış bölge, kent ayaklanması ileri olur, bazı yerlerde düşük olur, ama her yönde olur. Sömürgeci denetimin eski dönemindeki düzeyi, hele özel savaşının eski etkinliği söz konusu olamaz. Bunlar her gün adım adım gerileyecektir. Ama tabii ciddi hatalar, yetmezlikler gösterilmezse bu mümkün olacaktır. Gelişimin hızını, niteliğini bizzat günlük çalışma tarzı belirleyecektir. Yani biz kehanetlerde bulunmak istemeyiz, ama eğer 5. Kongre çözümleme düzeyinin ve karar gerçeğinin uygulama gücü olunursa, iktidar olmamak için herhangi bir neden göremiyorum. Eğer iktidar olunamazsa, bu kesinlikle iç yetmezliğimizden ötürü olacaktır. Geçmişte olduğu gibi kendi kendimize vuracağımız ağır darbeler buna yol açacak durumlardır. Bunun sorumluluğunu elbette ki ben üstlenmem veya böyle olduğunda da hiç kimse bize, ***"siz yanlış değerlendirme yaptınız"*** diyemez.

Ama gereken her şey yapıldıktan sonra bu iktidar olasılığından söz etmemiz gerçekçidir. Bu iktidar parçalı olabilir, eşitsiz gelişebilir. Bazı yerlerde daha daha hızlı, bazı yerlerde yavaş gelişebilir. Bazı yerlerde çok alan tutulur, bazı yerlerde az tutulur bunların hepsi mümkündür. Ama bu konuda abartmaya da gidemeyiz. Bu tam bir bağımsızlık olamaz, parçalı bir bağımsızlık, kısmi bir bağımsızlık olabilir. Zaten Kürdistan'da klasik birçok sömürgede olduğu gibi bir kurtuluş ve dolayısıyla bağımsızlık beklenmemelidir.

Buradaki gerçeklik aslında şudur: Ülke içinde parçalı gelişme olduğu kadar, Türkiye'yle ve Ortadoğu'daki diğer parçalarla da bağlantısı vardır. Güney nasıl ki, Kuzey'i biraz etkilediyse, Kuzey de Güney'i nasıl etkilediyse bu devam edecektir ve aralarındaki diyalektik bağ gittikçe somutluk kazanacaktır. Türkiye'deki gelişmeler ile Kürdistan'daki gelişmeler nasıl çok yoğun bir iç içeliği yaşıyorsa, bundan sonra bu daha da fazla olacaktır. Şimdiye kadar bu iç içeliği burjuva partileri ve PKK arasındaki veya özel savaşla PKK savaşımı arasında bir iç içelik olarak gördük. Burada eksik olan halkın kendi iradesini ortaya koymasıydı. Önümüzdeki dönemde belki Türkiye'de halkın irade eksikliği giderilebilir. Yani bu savaş dönemi Türkiye halkını da, bir şeyler yapma yönünde istese de istemese de zorlayacaktır. Maddi yaşam koşulları, özel savaşın beklentilerinin gerçekleşmeyişi, yine bilinçli ideolojik, siyasi grup savaşımları en geri dönemin bu eskiden yaşanmış dönemler olduğunu ve yavaş da olsa gelişmelerin kaçınılmaz olacağını kesin gösterecektir.

Kürdistan'ın diğer parçaları da şimdiye kadar böyle bir yedeklik görevini gördüler. Bundan sonra da bu yedek rol oynama görevini sürdürecekler. Bir Güney Kürdistan, hatta Doğu'daki gelişmeler, Kuzey devriminin daha fazla hizmetindedir. İsteyerek ya da istemeyerek de olsa, bu yedek olma rolünden kurtulmaları söz konusu olamaz. PKK'nin stratejisi artık hepsini bu noktada bağlamıştır. Büyük devrime hizmet etme bu bağın kendisidir ve gerisi başarılı taktik çalışmalardır. O da günlük sorumlu militan çalışma tarzına bağlıdır. Militanın da kendisindeki başarma ve çalışma gücüne bağlıdır.

Bütün bunlar söz konusu edildiğinde, buna uluslararası düzeyi de eklersek, göreceğiz ki, TC'nin uluslararası sahaya dayattığı diplomasi tıkanmıştır. Artık hiç bir alanda eski yüzü bulamıyor. Çok güvendiği Amerika bile artık eskisi gibi desteklemeyecektir. Şimdi de bu özel savaş politikasının yalnızlığa itilmesi vardır. Amerika bugün de desteklese bile eskisi kadar ne gönüllüdür, ne de çıkarına uygundur. Aynı şey Avrupa için de böyledir, hatta Rusya ve Ortadoğu daha

> "TC'nin uluslararası sahaya dayattığı diplomasi tıkanmıştır. Artık hiç bir alanda eski yüzü bulamıyor. Çok güvendiği Amerika bile eskisi gibi desteklemeyecektir. Şimdi de bu özel savaş politikasının yalnızlığa itilmesi vardır. Amerika bugün de desteklese bile eskisi kadar ne gönüllüdür, ne de çıkarına uygundur."

fazla böyledir. Yani diplomatik saha artık kendi aleyhine işliyor. Ortadoğu sahası özellikle Arap-İsrail anlaşmasının gelişmesi, TC'nin iddia ettiği gibi lehine değil, çok aleyhine olacaktır. Yine Türki Cumhuriyetlerle ilişki politikası lehine değil, yine aleyhine olacaktır. Bunlardan birisini Rusya kendisine karşıt bulacak ve Kürdistan devrimiyle ilişkisini geliştirecektir. Hatta bu ülkelerin halklarıyla daha anlamlı ilişkiler geliştirilebilir. Türki Cumhuriyetler var, Ermenistan var, Gürcistan var bunlar her zaman devrime biraz daha açık hale geleceklerdir. İran var, Irak var ve bunlar zaten oldukça stratejik karşıtlık halindedirler. Özellikle İsrail'le barışmasıyla birlikte Türkiye'nin Suriye'yle çelişkileri daha da artacaktır.

İşte bütün bunların Kürdistan devrimi üzerinde olumlu yansımaları olacaktır. Dolayısıyla Ortadoğu'daki barış çabaları da Türkiye'nin lehine değil, aleyhinedir. Diplomatik çabalarının denilebilir ki, cumhuriyet tarihi boyunca ilk defa tıkanması, ya yeni bir diplomasiye yöneltir, ya da bu tıkanma onu daha da daraltır. Bundan geriye elinde kalan tek şey Türkiye halkına dayattığı özel savaş politikasıdır. Onun da halk tarafından eskisi kadar desteklenmeyeceği çok açıktır. Burjuva partileri son derece çekişmeli ve neredeyse birbirlerini bir kaşık suda boğacak kadar da tepkilidirler. Özel savaş onları zorla bir arada, ulusal mutabakatta tutuyor. Bunun da zaten her an bozulabileceğini görmekteyiz.

İşte hem içteki politikanın sürdürülme şansının fazla olamayacağı, hem de dış politikanın daralmasının kaçınılmaz olduğu göz önüne getirildiğinde, esasta tek kalan yol bu işi MHP'ye, Türkeş'in önderliğine terk etmek gibi bazı çabalardır. Bunun çok daha fazla bir daralma anlamına geleceği açıktır. Bu seçeneği öne sürmelerinin temel nedeni, **"belki bu biraz daha bastırır ve ondan sonra biz de yeni bir dönem başlatırız"** sevdasıdır. Bunun da şansı Türkeş'in deyişiyle "bir yılda kökümüze kibrit suyunun ekilmesiyle" bağlantılıdır. Zaten bu şansa da sahip olduğunu sanmıyoruz. MHP'nin eliyle icra edilecek bir özel savaşın (ki şimdi önemli oranda içindedir) tamamen önderliği ele geçirilirse, (son bir hamleleri olabilir. Yine sosyal demokratların Karayalçın vb. faşist örnekleri zaten işbirlikçidirler. Ayrıca DYP içinde çok sayıda böyle faşist var ve hepsi destekliyor. Şimdi bu desteği biraz gizli yapıyorlar, belki önümüzdeki dönemde uygun görürlerse açık yaparlar.) Bununla da bir-iki yıl belki götürmek isteyebilirler, ama bu da daha fazla bir daralma demektir.

> "Devletin lehine olan ikili iktidar durumu, devrimimizin lehine ikili iktidar durumuna dönüşebilir. Şimdiden biçimini, kapsayacağı boyutu söylemek pek mümkün değildir. Ama karar düzeyimiz böyle hayata geçirilirse, gerek Kürdistan'da, gerek Türkiye'de böyle gelişmelerin olması beklenebilir."

Bunun yanında bizim öngördüğümüz çerçevede ilerleyebilirsek, bunlar artık daralmaktan öteye gittikçe çözülen ve peşisıra yenilgiler yaşayan bir sürece gireceklerdir.

Bu süreç nerede durabilir? Türkiye'de bir halk iktidarına götürebilir mi? Gerçekten Türkiye devrimcilerinin öncülüğüne bağlıdır. Halk savaşımı, orada sınıf savaşımının gücüne bağlıdır. Bu olursa rahatlıkla bir çırpıda halkın kendi iktidarına, demokrasisine kavuşması işten bile değildir. Bu eskisi gibi uzun hazırlık veya planla da değil, doğru bir öncülük, kitleyle anlamlı bağlantılar kurmak ve Türkiye halkının şimdiden çok yaygın tepkilerini örgütlemek imkan dahiline girerse, birkaç günlük ayaklanmayla büyük kentlerde ve hatta kırsal alanda iktidar oldukça zorlanır ve hatta düşürülebilir. Bu olasılığı da gözardı etmiyoruz. Ama böyle bir hazırlığın da kesin gereği ortada olduğu için bunları belirtiyoruz.

Bunların en önemlisi de bizim inatçı gerilla savaşımımız, dayanılmaz boyutlara varan kitle katliamlarına ve kesin önümüzdeki dönemde o topyekün özel savaşıma, artan bir tempoyla karşılık verecektir. Bundan kesinlikle kuşku duyulamaz. Tek kuşku ancak bizim kendi kendimize vereceğimiz zararla düşünülebilir. Buna da eğer fırsat verilmezse, gelişmeler kesintisiz sürdürülecektir.

Bu, bizi nereye götürebilir? Belirtildiği üzere, biraz Türkiye'de devrimin gelişmesine yol açabilir. Rejimi daha da daraltır ve özel savaşımı çözülmeye götürür. Türkiye halkını iktidara götürür veya götürmez. Yine Kürdistan'da parçalı bir iktidara götürebilir. Tam zaferi sağlayamazsa da önemli orada halkın iktidar olasılığını gündeme sokar. Kurtarılmış bölgeler gerçekleşir, halk ayaklanmaları olur ve bunlar artık denetim altına alınamayan özel savaşın aşılması, hatta devletin aşılmasıdır. Belki de ikili bir iktidar dönemine girer.

Şimdi biraz bunu yaşıyoruz ve bu daha da yoğun yaşanabilir. Devletin lehine olan ikili iktidar durumu, devrimimizin lehine ikili iktidar durumuna dönüşebilir. Şimdiden biçimini, kapsayacağı boyutu söylemek pek mümkün değildir. Ama karar düzeyimiz böyle hayata geçirilirse, gerek Kürdistan'da, gerek Türkiye'de böyle gelişmelerin olması beklenebilir.

Tabii ki bu durum özellikle Güney Kürdistan üzerinde de etkide bulunacaktır. Onun federe devlet gerçeğini biraz daha da geliştirecektir. Yine diğer Ortadoğu ülkelerinin PKK'nin önderlik gerçeğine yaklaşımını etkileyecektir. Uluslararası alanı da etkileyeceği açıktır. Bu da bizim için daha fazla diplomatik ilişki imkanı demektir. Diğer parçalardaki halkla daha fazla ittifakın gelişmesi, yine diğer irili-ufaklı birçok kişinin cephesel savaşıma katılması anlamına gelecektir. Hatta irili-ufaklı birçok kapitalist devletin de ilişki kurma gereğinin doğması demektir. Kısaca önümüzdeki olasılığı böyle değerlendirebiliriz.

Siyasi, askeri savaşım düzeyi bu çerçevede eğer ilerletilirse, 5. Kongre düzeyimizin yükselen bir dönem olacağı rahatlıkla söylenebilir. Eğer nedenleriyle bu başarılamazsa, ne olabilir? Parti gerçeğimizde çokça gördüğümüz gibi, sağa yatmalar, beklenmedik kayıplar endişe verebilir. Eğer devrimci önderlik güç yetiremezse, bu tip niyetleri anında boşa çıkaramazsa ve hatta zorlanır ve aşılırsa, bir sağ tasfiyeci önderlik boy verebilir. Emperyalizm, hatta bölge devletleri de bunu rahatlıkla destekleyebilirler. Zaten biraz da beklentileri budur. Yine Türkiye'deki özel savaşım da bunu habire körüklüyor, hatta bunun hazırlıklarını yapıyor. İçimizde de sık sık buna niyetlenenler, gerek zindanda, gerek dağ pratiğinde, gerekse dış alanlarda da yeltenenler az olmayacaktır.

Biz geçmişte bunların önüne nasıl geçtiysek hiç şüphesiz önümüzdeki dönemde de çok uygun yöntemlerle bunları boşa çıkarmayı bileceğiz. Ama bir olasılık olarak devrimci önderliğin savaşı kendi doğrultusunda geliştirememesi söz konusu olursa, o zaman içte ve dıştaki tasfiyeciler ve onların destekleyicileri PKK'yi başkalaşıma uğratmakta başarı şansını elde edebilirler. Unutmayalım ki, daha 1980'lerde böyle bir niyet vardı. İçimizde buna niyetlenenleri destekleyen emperyalistler de vardır. Her alanda, bölgede böyle devletler bulunabilir. Bunlar o zaman **"fırsat bu fırsat"** deyip sağ bir önderliğe yatarlar. Adım adım gerilladan uzaklaşma, adım adım emperyalistlerin ve yine bölgedeki devletlerin amaçlarına PKK'yi uyarlama tutumu, yine muhtemelen federe devlet gerçeğine benzer, devrimci temelden uzak, Türkiye'nin çıkarlarına uygun (ki 1990'lardan beri bu habire işbirlikçi önderlik tarafından geliştirilmek isteniyor), bir gelişme PKK'ye dayatılıyor.

> "Artık duygusallığa da, ikircikliliğe da yer yoktur. Tarihimizin ilk defa böylesi güncel büyük çabalarla kazanılmasını biz kendi içimizdeki yetmezliklerle sakatlayamayız. En yakınlarınız bile olsa hiç kimsenin sakatlanmasına, başarısız gelişmesine seyirci kalamayız, rıza gösteremeyiz."

Dediğim gibi içimizde buna yeltenenler çıkabiliyor. **"Fırsat bu fırsat"** deyip bu yaygınlaştırılmak istenebilir. Buna uygun bir işbirlikçi zemin üstünde sözümona aydın adı altında buna hazırlık yapanlar, böyle bir çaba içinde olan dışımızdaki örgütler var. Bu bir olasılıktır ve şimdi fazla başarı şansı olmasa da göz önüne getirilmeyi özenle gerektiriyor. PKK'nin böyle reformistleştirilme, düzenin, sömürgeciliğin ve emperyalizmin kalıplarına uydurulma tehlikesi bilinmiyor değil. Ayrıca ilk defa karşımıza çıkacak da değil. Defalarca karşımıza çıkmasına rağmen, çok kararlı bir çizgi mücadelesi vardır. Sosyalizmi derinleştirerek, devrimci demokrasiyi halkın içinde ve saflarımızda geliştirerek üstesinden gelinmiştir. Bundan sonra da bu tip gelişmelere karşı mevcut parti kütlesinin rahatlıkla güç yetirebileceği ve reformist yaklaşımın büyümeden ölü doğacağı açıktır. Fakat bir tehlike ve bir olasılık olarak göz önüne getirmek de politik sağlamlılık açısından, yine ideolojik netlik açısından büyük yarar vardır. İşte 5. Kongre dönemimizin bazı olasılıkları bunlardır.

Ben üçüncü bir olasılık diye herhangi bir hayalden bahsetmek istemiyorum. Tam bir bağımsızlık veya bütünüyle yenilmiş bir özel savaş söz konusu olabilir mi? Bu biraz abartma olur. Bu da bir olasılık olarak her zaman göz önüne getirilmeli ve böyle geniş ufuklu olmayı bilmeliyiz, ama bu konuda kendimizi fazla abartmamalıyız. Her zaman tam yengi içinde çalışacağız, ama gelişmenin ne işbirlikçi reformistlerin istediği gibi olacağı, ne de böyle tam bağımsızlık temelinde olacağı, daha çok partimizin şu anda yürüttüğü taktiklerle sağlanacağı görüşündeyiz. Bunun birçok tarihi, temel, güncel nedenleri var. Ayrıca devrimin böyle karmaşık gelişmesi de arzu edilmeyen bir gelişme değildir. Tam tersine Türkiye'ye yansıtılmış, Ortadoğu'daki Kürdistan parçalarının olduğu yerlere yansıtılmış devrimci çabalar, enternasyonalizm açısından daha tercih edilir ve sonuçları daha anlamlıdır. Kürdistan için de daha gerçekçidir, daha sonuç alıcıdır ve taktiksel gelişme açısından da uygundur. İşbirlikçi-reformist eğilimin çok cılız çabaları zaten sonuç vermekten uzaktır. Stratejisi (zaten pek bahsedilemez) ve taktiğiyle şimdiye kadar bir hiçlik düzeyindedir. Ancak devrimimizin yan ürünlerini toplamaya çalışmaktadır.

İster içimizdekiler olsun, ister dışımızdakiler olsun, bunun dışında fazla gelişme şansları yoktur. Bir taktik olarak bizi sağdan uğraştırmak, biraz paslandırmak isteyecekler. Daha çok da kişisel çıkarlar temelinde bir yaşam düşüneceklerdir. Buna dikkat ederek, bu şansı bile vermemeye özen göstereceğiz. Hatta tam tersine onların devrim için kullanılmasını ustaca başaracağız. Bağımsızlık bizde çizgide tamdır. Kişilikte tamdır, ama pratik uygulama düzeyini karmaşık taktiklerle yönetmek gerekir. Biz ilk gün de bağımsızdık ve her zaman bağımsız kalmaya özen göstereceğiz. Ama bunun derin bir enternasyonalizmle ilişkisi de çok açıktır. Yine çok tutarlı bir ulusal kurtuluşçuluk olduğu, aynı zamanda oldukça bölge devletlerini demokratikleştirdiği, ona katkısı göz önünde olduğuna göre o kadar da bu karmaşık çok bağlantılı, çok taktik incelik isteyen bir tarzda olacağı, dümdüz veya bazılarının hayal ettikleri gibi olmayacağı ve bundan da lehte sonuçlar çıkarılabileceği, böylesi bir gelişmenin daha gerçekçi, daha sonuç alıcı olacağını rahatlıkla söyleyebiliriz.

Görüyorsunuz ki, önümüzdeki dönemi, partimizin öncülüğündeki ordu ve cephe çalışmalarımızın seyrettiği durumu kapsamlı değerlendirerek, oldukça bilimsel bir biçimde yakın olasılık olarak ifade etmek mümkündür. Yürütülecek tartışmalar biraz da pratiği daha yakından yaşamış arkadaşlarla yürütüleceğinden, daha da netlik kazanabilir.

Yine gelişmelerin kendisi, günlük pratiğe vereceğimiz karşılık neyin ne kadar gelişme göstereceğini belirleyecektir. Bizim görevimiz kapsamlı bir değerlendirmeyle birlikte geleceğin olasılıklarını doğruya yakın belirlemektir. Sizlerin görevi bunu gerektiğinde daha da derinliğine tartışarak, özümseyerek, karar gücü kadar bir uygulama ifadesi olmayı bilmektir. 5. Kongre platformumuz daha şimdiden zaten böyle yoğun bir tartışma, değerlendirme, eleştiri-özeleştiri ve kararlaştırma konumuna gelmiştir. Sizlerin de daha şimdiden bunun yoğun bir eğitiminden geçerek, yine tecrübesini yaşayarak katıldığınız, bu anlamda oldukça da hem hazırlıklı, hem de şanslı olduğunuz söylenebilir.

Daha fazlasını yapmak gerekiyor. Bugün ne denli bir devrimde zafer şansını kullanmak durumunda olduğunuzu çok açık görüyorsunuz. Bu bir şanstır, belki de yaşamınızda, hatta tarihinizde en derli toplu, denemeye değer bir şans olduğunu söyleyebiliriz. Ayrıca başka bir seçeneğimizin de olmadığını çok açık görebiliyoruz. O zaman nasıl karşılık verilebilir? Bunu göstermeye çalıştık. Siz ki, ilk defa kendinizi böyle özgürce ifade etme, kurtuluşunuzu halkın kurtuluşuyla iç içe götürme imkanı elde ediyorsunuz. Ve eminim ki, bütün katılanların, tüm militanlar kadar, eski arkadaşlar kadar, yeni savaşçıların da özlemini duydukları, başarmak istedikleri böylesi dile gelen bir çalışmadır. Bu 5. Kongre gerçekliğimizdir. Hakkını vermek, tabii ki boynumuzun borcudur.

Bizden istenilebilecek bir destekti ve bu anlamda da onu fazlasıyla gösterdiğimize inanıyoruz. Bu şansın yeterince, yetkince ve tam başarıyı mümkün kılacak bir biçimde değerlendirilmesi artık tarihin, **"yürü ya kulum, böyle gidersen başarırsın"** dediği noktadır. Dolayısıyla bu şansı değerlendirmemek gibi bir şanssızlığı kendinize yakıştırmanız, sadece talihsizliğinize ve kendinize çok kötülük yapmak, yaramazlıkta ısrar etmek niyetinize bağlanabilir ve bunun da hiçbir yararı yoktur. Israrla tutuculuk göstermek, doğrulara bir türlü girmemek, iflah olmaz bir kişilik ve onun bireyciliğiyle söz konusu olabilir ki, bundan da hiç kimsenin sağlayacağı yarar yoktur.

Bu yüksek devrimci şansınızın tümüyle başarılı kullanılmasını, bunun hiçbir şeyle ne değiştirileceği, ne mümkün olduğu, ne de istenebileceği, mecburiyet kadar, gönüllü olarak da ilk defa böyle birleştiği söylenebilir.

Kendinizi böyle gerçekleştirmekle karşı karşıyasınız. Bütün kongre sürecimize, gerek resmi platforma katılanlar olsun, gerek onun öncesi hazırlıkları olsun, gerekse daha sonrasında bütün yapıya taşırılması sürecine ilişkin olsun, hepsinin yaklaşım göstermesi gereken esas budur. Böyle bir kongre ifadesiyle kendini özünde olduğu kadar, biçimiyle güçlendirirseniz, büyük başaracağınız kesindir. Böyle başarılı olmaya daha şimdiden kendinizi layık görme, onun büyük hesabını kendi içinizde verme, söylendiği gibi ideolojik, siyasi, örgütsel düzeyi kadar, askeri düzeyini, ona ulaşmak için eleştiri-özeleştiri silahını, yerinde ve doğru işletecek, hem kendini, hem de bütün yargılanması gerekenleri yargılayarak, sonuca gitmeyi bileceksiniz. Bunun dışında herhangi bir seçenek, şans vermek kabul edilemez.

Kendini gerçekleştirmenin önünde engel teşkil eden ne varsa ve yine bunları aşmak için ne gerekiyorsa o yapılacaktır.

Artık duygusallığa da, *ikircikliliğe da yer yoktur. Tarihimizin ilk defa böylesi* güncel büyük çabalarla kazanılmasını biz kendi içimizdeki yetmezliklerle sakatlayamayız. En yakınlarınız bile olsa hiç kimsenin sakatlanmasına, başarısız gelişmesine seyirci kalamayız, rıza gösteremeyiz. Bu kadar ilkelerin bol olduğu ve bunların da en önemlilerinin başarı biçiminde olduğu bir aşamaya herkes ancak çok büyük bir coşkuyla, yüksek bir minnettarlık duygusuyla ve aynı zamanda başarı tutkusuyla yüklenip, başarı için ne gerekliyse onu sergiler ve mutlaka da kazanmasını bilir.

– PKK V. Kongre gerçeğinde her türlü fanatik, lafazan ve ağavari tutumu aşalım, kendimizi yenileyerek partimizin zafer kazanan militan kişiliğine ulaşalım!

– Yaşasın 5. Kongre gerçeğimiz!

> "Kürdistan'da halkın kıskıvrak, tahammül edilemez sınırlara geldiğini görüyoruz. Hızla dolan şehirler şimdiden bir yanardağ havasını andırıyor. Daha güçlü bir serhildan, basit bir örgütlenme işidir. Birkaç örgütçü herhangi bir şehirde patlamaya yol açabilir."

MAFYA KİŞİLİĞİ

Şükrü Bilen

Mafya, emperyalizmin kendi eliyle geliştirdiği, kirli işlerini gizlice yaptırdığı, bir yandan sistem dışı göstermeye çalıştığı, diğer yandan da sistemin ayrılmaz bir parçası yaptığı çıkar şebekeleridir. Emek hırsızlığına dayanan emperyalist-kapitalist sisteminin kendisi mafyadır.

Kapitalist sömürü, gözü kara bir kâr güdüsüyle hareket ederek insani olan her şeyi tüketmeyi hedefler. Ancak bunu yaparken, sömürüyü gizlemek için binbir yola başvurmaktadır. Öte yandan insanları çeşitli psikolojik baskı mekanizmaları altında tutar. Kendi dünya nizamını sosyal nizam için vazgeçilmez bir sistem gibi pazarlamaya çalışır. İnsan haklarının, özgürlüğün, insani yaşamın, ahlakın, barışın biricik savunucusu ve güvencesi olduğunu beyinlere kazımaya çalışmaktadır. İnsanları böylesi bir ruhi, psikolojik ve fiziki baskıyla kendisine bağlamaya çalışmaktadır. Bunu çok sinsice ve gizliden gizliye yürütmektedir. Burjuvazi insanlığın kabul etmediği silah, uyuşturucu, kadın ticareti ve insan pazarlamayı kirli çıkarları için günden güne geliştirmektedir. Kapitalizm bu çıkarlarını yitirmemek için de her türlü dolabı, düşkünlüğü göstermekten geri kalmaz.

Kapitalist-emperyalist egemenler yoksulluğu, zulmü, köleliği sömürge halklara ve emekçilere reva gördüğü gibi, bu kirli işlerini yürütmede de bunları kullanmaktadır. Her türlü yoksulluk ve baskı altında köleleşmiş, düşkünleşmiş kişiliklerin beyninde önce kapitalizmin çarpık sloganları kazandırır (kolay yolla zengin olma, köşeyi dönme vb.). Kapitalist-emperyalist sistem bireyselliği geliştirmiş, bireyleri kendi halk ve sınıf gerçekliklerine, emeğe yabancılaştırmıştır. Ucuz yaşam peşinde olan ucube, asalak ve lümpen bir kesim yaratmıştır. Bireysel çıkarlar, duygular, güdüler ve özlemler peşinde koşan bu tip lümpen kişilikler, toplum ve halk çıkarlarının çok uzağına savrulduğu gibi insani değerlerden de uzaklaşmışlardır. Biraz daha iyi tüketim, daha rahat yaşam, özel ilişki peşinde koşan bu kişilik bütün davranışlarıyla egemenlere özenmektedir. Çokça bilinen "köşe dönmeci" felsefe bunların yaşam tarzıdır. Bunun uğruna feda edemeyecekleri bir şeyleri olmadığı için her türlü kullanılma, yönlendirmeye açık kişiliklerdir.

Kürdistan gibi, kapitalizmin oldukça çarpık ve bir ulusu bitirmeye yönelik geliştiği bir ülkede, devşirilmiş kişiliklerin en çok yöneldiği yaşam tarzı mafyacılıktır. TC sömürgeciliğinin her yerde kemalist devşirme ocaklarını g e l i ş t i r d i ğ i Kürdistan'da her köşede böyle lümpen kişilikler ortaya çıkmıştır. Geçmişin ağaları, aristokratları yabancı oldukları sömürgeci kapitalizm içerisinde, kendileri için en kolay ve ucuz yaşam yolu olarak, kemalizmin kendi halkına karşı yaptığı zulümde ayak işlerini yapmayı seçmişlerdir. Bu her iki kesim denetiminde yoksulluğun girdabında ezilen Kürt insanı tombalacılıktan tutalım uyuşturucu ticaretinin piyonları olmaya kadar en kirli işleri yapma durumunda bırakılmıştır. Yani kapitalist sistem mafyacılıkla bir yandan kendi işlerini yürütürken, diğer yandan kendine düşkünce bağlı bir işbirlikçi kesim de yaratmıştır. Yaratılan bu yaşam tarzı kendine uygun ucube bir kişiliği de ortaya çıkarmıştır.

Kürdistan'da ve özellikle metropollere göç ettirilen Kürt halkında yaratılan bu kişilik, onca işgal ve talan saldırılarından korunan son ulusal, kültürel değerler de dahil, genç kızları, küçük çocukları bile pazarlayacak kadar düşkünleşmişlerdir. Bu faaliyetlerini yerine getirirken, sömürgeci ordu ve kolluk kuvvetlerinin denetiminden bir an bile çıkmamış, hatta kazandıklarının çok büyük bir kısmını düşmana aktaran ajan, muhbir gruplar haline gelmişlerdir.

Özellikle 12 Eylül faşizmi aracılığıyla bunların bu ucuz yaşamları, Kürt insanına bir kurtuluş yolu olarak dayatılmış ve "Fötürlü Kığı kişiliği", "Gakkoş Elazığ kişiliği", "Fedai Batman kişiliği", "Tacir Van kişiliği", "Rambo kişiliği" vb. yakıştırmalarla hırsızlık, kumarbazlık, uyuşturucu tüccarlığı, meyhane fedailiği, arabeskçilik, kadercilik, lümpenlik ve ilkesiz yaşama gençlik özendirilerek, bu en iyi yaşam, "özgürlük", "yiğitlik" gibi yansıtılmaya çalışılmıştır.

Yaşamı, ilişkileri ve üsluplarıyla farklılıklar arzeden bu kişilik, üretimden kopuk ve sahtekardır. Bireyci ve yaşamı boyunca hayaller peşinde koşar. İlişkilerinde gücü esas alarak, kendi halkına karşı hükmetmeyi sever. Despotluk, ağalık peşinde koşarak halkın emeklerini gaspeder. Ancak egemenler ve para sahipleri karşısında kapıkulu gibi el pençe divan durarak "ağam, babam, başımın tacısın" vb. yaklaşımlarla benliğini, iradesini güçlüye teslim eder. Düşkünce boyun eğer.

Her işe "kolay abem" diyerek yaklaşan bu kişilik emek vermeyi esas almaz. Her zaman kendinden zayıf birisini bulup onun emeğini gaspetme ya da sinsice binbir türlü dalavere yaparak "tokat atma"yı uygular.

İlişkilerinde çıkarı esas alarak kendini yaşatmayı hedefler. Bunun için düşman da dahil "sırdaş" ilişkileri geliştirerek amacına ulaşmayı hedefler. Bu tiplerin ilişkileri sahtedir. Para ve güç olduğu sürece arkadaşlık, sırdaşlık devam eder, gerektiğinde ise "düşenin dostu olmaz" deyip birbirlerini arkadan tekmelerler. Zayıflara karşı acımasız olmayı bir meziyet sayarlar.

Her şeyde olduğu gibi üslupta da kendini yaşatmayı esas alan bu tipler taklitçidirler. Söyledikleri söz, düşünceler hiçbir zaman kendilerine ait olmayıp; patrondan, ağadan öğrendikleri dili taklit ederek halka karşı kullanırlar. El-kol hareketlerini, mimikleri aşırı derecede kullanan bu kişilik anlattığı şeyi yapıyormuş görüntüsü vermeye özellikle dikkat eder. Sözde fakirin-fukaranın-ezilenin dostu olduklarını söylemekten hiç geri durmazlar. Mekanı boş bulduklarında aklı sıra palavralarla kimseye kahramanlık, yiğitlik bırakmazlar.

Genelde mafyacı kişilik özellikleri bu çerçevede şekillenmekle birlikte ülkemizde ve metropollerde en yoğun görülen tip, mafyacılığı bile beceremeyen, cesaret edemeyen, ama her fırsatta onu taklit eden ve hayallerinde yaşayan kişiliktir.

Ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişimiyle birlikte bu kesim de belli oranda etkilenmiştir. Özellikle gerçek mafyacı kişilikler, düşmanla olan ilişkileri yanında mücadelemizde kendisini yaşatmayı, ilişkiler geliştirmeyi hiçbir zaman ihmal etmemiştir. Çoğunlukla para ilişkisi olan bu kişilikler temasta kendilerini en iyi yurtsever olarak göstermekten geri kalmayıp, kendileri açısından bir pazar ilişkisi kurmaya çalışıp, mücadelemizi de kullanmak istemişlerdir. Kadroları pahalı yemek, giysi vb. vaatlerle düşürmeye çalışmışlardır. Hatta ailelerinde veya yakınları içinde olan şehitleri bile bu amaçla kullanmaktan geri kalmamışlardır.

Hayatı boyunca kurduğu hayallere mafya ilişkilerinde ulaşmayan bu tiplere dışarıda kimse değer vermezken, PKK'nin gücü ve olanaklarını kullanarak oldukça gözükaraca bu hayallerini gerçekleştirmek için saflara gelirler. Katılımları ulus, yurt sevgisinden uzak, emeğe yabancı olan bu tiplere göre saflara katılmak için "serseri, lümpen, dalavereci" etiketlerini kaldırıp yerine "yurtsever" etiketini yapıştırmak yeterlidir. Kimisi ucuz bir macera yaşamak, kimisi PKK yetkisiyle ağalık yapmak, kimisi PKK'den icazet almak, kimisi bir özel ilişkiye ulaşmak ve kimisi de kişisel bir intikam peşinde koşmak için kendisini saflara atmıştır.

Saflarda, zorunlu olan kişilik dönüşümüne hiçbir zaman kendini tabi tutmayan bu tipler, "köşe dönmeci" yaklaşımlarını mücadele alanlarında da sergilerler. Düşmandan aldığı lümpen kültürünü, arabesk-kaderci yaşam tarzını, taklitçi üslubu, çekiştirmeci-bozguncu yönlerini, sahte yaklaşımlarını değiştirme yerine bunları allayıp-pullayarak farklı gösterme yoluna giderler. Partiyi, yoldaşlarını böylece aldatacaklarını sanan bu kişilikler en büyük zararı bu yönüyle kendilerine verirler. Kendi gerçekliklerini görmeleri için örgütün verdiği gücü, subjektif niyetleriyle yorumlayarak boşa çıkarırlar. Kuşkucu, şüpheci oldukları kadar bu yaklaşımlarıyla ortamda güvensizlik yaratmaya, gruplaşmalar oluşturmaya çalışırlar. Düzende içine girdikleri kandırma-kandırılma ilişkilerini burada da yaşatmaya çalışırlar. Yaşadıkları sorunlarını, yetmezliklerini örgütün bilmediğini sandıkları için, sürekli kendilerini farklı göstererek eksikliklerini örtbas etmeye çalışırlar. Bu kişiler kendi gerçeklerini görmeleri için söylenen her söze, çözümlemeye vurdumduymaz yaklaşırlar. Kişilik dönüşümü, yeni yaşam, eski özellikleri yıkma, alışkanlıklardan sıyrılma söz konusu olduğunda, bunu en çok dile getirenler, savunanlar bu mafya kişilikler olduğu halde, ısrarla kendilerini bu ölçülere vurmayanlar da yine kendileri olurlar. Bu özellikleriyle oldukça demagogdurlar. İnsanların duygularını da demagogca kullanan mafya kişiliği, zayıf kişilikler üzerinde tasarruf geliştirmeye, yönlendirmeye çalışırlar. Mafya kişiliği; dönüşmemekte en çok ısrar eden ve devrim saflarında bile eski alışkanlıklardan kolay kolay vazgeçmeyen tutucu bir kişiliktir.

Dönüşme isteği, özgür yaşama değer biçme yönü bu denli zayıf olan bu kişilik, doğal olarak emek harcamayı da hiç sevmeyen, hep başkalarının emeğine konmayı seven bir kişiliktir. Ucuz yaşamak, kolay elde etmek, hemen yetki sahibi olmak ister. Yaklaşımlarında savaşı geliştirme, insan kazanma, değer yaratma, halkı koruma, eğitme kaygısı yoktur. Onun için iyi yaşam, özgür yaşam garantisi yetkidir. Bunun için kendini, faaliyetlerini abartılı gösterir, üslubunu farklı kullanır; her iyi şeyden kendine pay çıkardığı gibi, yetmezliklerini bile allayıp-pullayarak "en büyük eksikliği ben yaptım" misali kendi kariyeri için kullanır. Emek gerektiren her işten ustaca sıyrılan, gerekçelendiren bir kişiliktir. Bütün görevlerde kolaycılığa, kestirmeciliğe başvurur.

Bir insanı eğitmek emek gerektiren bir iş olduğu için bunu başkasına bırakarak, kendisi bastırmacı yaklaşır. Kulaktan dolma bilgilerle başkalarını taklit ederek, kendini yaşatmaya çalışır. Ahbap-çavuş ilişkilerini geliştirir. Bir sigara, bir mevki için gösterdiği çabanın, kurnazlığın binde birini halk için, değerler için, yoldaşları için göstermez. Değerlere yaklaşımda, onları koruma, geliştirme kaygısı yoktur. Partinin olanaklarını, ismini kendisi için en ucuz şekilde kullanmaya çalışır. Özellikle metropollerde lüks giyinmek, yemek, dolaşmak için partinin her olanağını bireyselliğine feda etmekten çekinmez.

Bu kişilik her şeyden önce "örgüt" olayından habersizdir. Örgüt işleyişi, örgüt resmiyeti, alt-üst ilişkileri onun için zerre kadar önemli değildir. Kendi bireysel otoritesini örgüt otoritesi olarak göstermeyi çok sever. Örgütte tekleştirmeyi yaratır, etrafında köle kişilikler yetiştirir. Oluşturduğu politikaların genel örgüt politikalarıyla uzaktan yakından bir bağı yoktur. Faaliyetlerde savaşın geliştirilmesini, kitlenin örgütlendirilmesini gözetmez. Örgütleme, eylem geliştirme, toplantı yapma, rapor sunma vb. işleyişlere yabancıdır. Mafya kişiliği için "iyi kadro" kendi sözünü iyi dinleyen, eleştirmeyen kadrodur. "İyi örgütleyici" ise iyi uzlaşandır. Bu kişiliğin bulunduğu birim değerleri geliştireceğine sürekli bitirir, dağıtır. Mafyavari yöntemlerin olduğu alan komitelerinde her türlü hesapçılık, düşürücü, abartılı kişilikler boy verir. Çalışmalarını orta sınıfa dayalı geliştirdiğinden dolayı giderek bu sınıfların etkisi altında, bunların çıkarları peşinde koşar hale gelirler. Bu uğurda metropollerde başkasının parasının tahsildarlığını yapan arazi, kaçakçılık mafyalarının çıkarlarını gözeten, zamanını bunlarla geçiren kadro sayısı az değildir.

Mafya kişilik, halkı da devrimi gerçekleştirecek temel etmen olarak görmez. "Ben söylerim, halk itaat eder, ihtiyaçlarımı karşılar" mantığı ile yaklaşır. Halkın iradesine değer vermez. Metropollerde kitleleri lojistikçi konuma düşüren, "yemek veririm, barındırırım" anlayışını kitlelerde egemen kılarak yozlaşmasına yol açan bu kişiliğin yaklaşımıdır. Halkın içinde köleci ruhu kaldıracağına, halkı bas-

Devamı 27. sayfada

5. Kongre kararları -I-

Halk iktidarlaşması üzerine karar

Adım adım ve büyük fedakarlıklar pahasına gelişen devrimimiz ulusal kurumlarını oluşturma aşamasına gelmiş bulunmaktadır. Ordu güçlerimiz Kürdistan'ın birçok alanında denetimi sağlamış, bazı alanları da yarı kurtarılmış alanlar haline getirmiştir. TC, Kürdistan'daki varlığını artık sadece çıplak askeri zora dayalı olarak sürdürebilmektedir. Kürdistan halkının TC'den hiçbir beklentisi kalmamış ve TC'den kopuş süreci hızlanmıştır. Bu kopuşu halkımızın ortak iradesinin temsil edilebileceği iktidar organlarının yaratılıp, geliştirilmesini zorunlu hale getirmiştir. Halkın ulusal iradesinin en üst düzeyde temsili Kürdistan Ulusal Meclisi'nin kurulmasıyla kesinlik kazanacaktır.

Kürdistan Ulusal Meclisi, TC'nin Kürdistan'daki tüm kurumlarını işlevsiz kılarak, Kürdistan'da özgün kurumları ortaya çıkararak ve tam bir otorite haline gelerek, halkın yönetim görevlerini üstlenecektir. Bu meclis; eyalet, il, ilçe ve köy meclisleriyle birlikte, ulusal iradenin en geniş tabana yayılmasını sağlayacaktır. Özellikle bir savaş hükümeti olarak Geçici Devrim Hükümeti'nin bu konuda önemli bir yeri vardır. Geçici Devrim Hükümeti halkın yaşamını ilgilendiren her konuda çözüm gücü olacak, ekonomik, sosyal, kültürel, yargı, asayiş, sağlık vb. her konuda gerekli düzenleme ve planlamaların yapılması görevini yerine getirecektir.

Dönem; iktidarlaşma, devletleşme ve bunların pratik örgütsel ihtiyaçlarına cevap verme dönemidir. Parti, ordu ve cephe güçlerimize düşen görev bu kurumların pratik inşasına koyulmak, bu organların inşası için ortaya çıkan imkanları en iyi bir şekilde değerlendirerek, mücadelenin hizmetine sunmaktır.

Kürdistan halkı tarihinin hiçbir döneminde bağımsızlık ve ulusal iktidarlaşmasına bu kadar yaklaşmadı. Özgürlük hiçbir zaman böyle elle tutulacak kadar yakın olmadı. Böyle bir dönemde toplanan 5. Kongremiz, halkımızın ortaya çıkan bu demokratik iktidarlaşma hedeflerini gerçekleştirmek için;

A- Ulusal Meclis

1- Oluşmuş ya da oluşturulacak olan eyalet, il, ilçe ve köy meclisleri üzerinde denetim kurarak ülke çapında merkezileşen,

2- Halkın çıkarları ve savaşın ihtiyaçlarına uygun yasalar çıkaran,

3- Diğer devletler ve halklarla işbirliği ve karşılıklı çıkara dayalı anlaşmalar imzalayan,

4- Ulusal kurtuluştan yana tutum alan tüm sınıfları ve Kürdistan'da yaşayan tüm azınlıkları mümkün olduğunca nüfusları oranında çatısı altında toplayan,

5- Halkın yaşamını, ulusal kurumlarını ve bu kurumların birbirleriyle ilişkilerini düzenleyen ve devrimimizin durumuna uygun demokratik ve katılımcı bir anayasa hazırlayarak halkın onayına sunan,

6- Yürütme yetkisine sahip bir Geçici Devrim Hükümetini görevlendirerek meşruiyetini ilan eden,

7- Avrupa'da toplanmaya çalışılan "Sürgünde Kürdistan Parlamentosu'nu, ulusal devrim çıkarlarına uygun hareket ettiği müddetçe destekleyen ve bu parlamentonun faaliyetlerini kendi çalışmalarıyla birleştiren,

8- Kendisine üye olarak hangi alanda kaç kişinin seçileceğine ve seçimin mümkün olmadığı yerlerde milletvekillerinin hangi yöntemlerle atanacağına, Parti Merkez Komitesi tarafından karar verilen ve halkın en fedakar, en mücadeleci ve en güvenilir bireyleri olarak, onun iradesini temsil yeteneğindeki milletvekillerinden oluşan,

9- Başta Kuzey-Batı Kürdistan olmak üzere tüm Kürdistan halkını temsil eden bir Ulusal Meclis'in toplanmasını karar altına alır.

B- Eyalet meclisleri ve yerel yönetimler

1- Eyaletlerdeki tüm halkın temsil yetkisini elinde bulunduran, halkın yaşamını **"savaşan halk, savaşan ordu"** gerçeğine göre düzenleyen, buna uygun yasaları çıkarma yetkisine sahip olan ve eyaletlerde bulunan ordu karargahları ile uyum içinde çalışan,

2- Eyaletlerdeki yaşamın ihtiyaçlarına cevap veren kurum ve kuruluşların örgütlendirilmesi, işletilmesi ve denetlenmesi için Eyalet Hükümetleri'ni görevlendiren,

3- İl, ilçe ve köylerde oluşturulan yerel meclislere katılımcı, demokratik iktidar organlarını eyalet çapında birleştiren,

4- Halkın en fedakar ve ulusal kurtuluştan yana temsilcilerinden oluşan ve koşulların bulunduğu yerlerde bu temsilcileri, seçimle, seçim mümkün değilse atamayla görevlendiren Eyalet Meclisleri'nin örgütlendirilmesini karar altına alır.

C- Geçici Devrim Hükümeti

1- Ulusal Meclis'in gözetim ve denetiminde savaşın kapsamlı görevlerini yürüten,

2- Ulusal kurumlaşmanın ülke çapında örgütlendirilmesi ve denetimiyle yükümlü kılınan,

3- Halkın ve ordunun her türlü ihtiyaçlarının karşılanması görevlerini düzenleyen,

4- Ya Ulusal Meclis tarafından kurulan, ya da Ulusal Meclis'in oluşumundan önce koşullar uygun ve gerektiriyorsa Parti Merkez Komitesi tarafından görevlendirilen,

5- Ulusal Meclis ve halkı uluslararası planda temsil edebilen bir yürütme gücü olarak Geçici Devrim Hükümeti'nin kurulmasını karar altına alır.

D- Ulusal Kongre

1- Kürdistan'ın dört parçasında ve dünyada Kürtlerin yaşadığı bütün alanlarda halkımızın en temel çıkarlarını gözeten ve Kürdistan ile Kürtlerin birliği için mücadele etmekten yana tavır koyan tüm örgüt ve bireylerden oluşan,

2- Uluslararası planda Kürdistan ve Kürtlerin çıkarlarını savunabilen lobi vb. kurumlar oluşturmaya yetkili kılınan,

3- Dünyadaki tüm Kürtler arasında davranış birliği sağlamayı hedefleyen ve bu çerçevede bağlayıcı hükümler çıkarabilen Ulusal Kongre'nin toplanmasını Parti Merkez Komitesi'nin önüne görev koyar.

E- Dil

Kürdistan halkının ulusal birliğinin sağlanmasının önemli öğelerinden biri de Kürt dilidir. Mevcut durumda Kürt dili, Kürdistan halkının parçalanmışlığını yansıtacak biçimdedir. Dilin bu parçalanmışlığı ulusal birliğin gerçekleştirilmesinin önünde engeldir.

Şimdiye kadar Kürt dilinin okuma-yazma dili haline getirilmesi ve zenginleştirilmesi için partimize bağlı kurumlar ve demokrat bazı kişi ve çevreler tarafından (çeşitli dergiler, Kürt enstitüleri vb.) çalışmalar yapılmasına rağmen bunlar daha çok dağınık ve sistemsiz olmuştur. Bundan dolayı da Kürt dilinin birleştirilmesi için gerektiği kadar katkı sunamamışlardır. Bu bakımdan Kürtçe'nin tüm lehçelerinin birleştirilip, tek bir dil olarak Kürdistan halkının tümü tarafından konuşulur ve yazılır hale getirilmesi zorunludur. Ve devrimimizin önünde duran bir görevdir.

Bu durumu göz önünde bulunduran 5. Kongremiz;

1- Kürtçe'nin yaygın bir şekilde okuma-yazma dili haline getirilmesi için çabaların yoğunlaştırılması, parti, ordu ve cephe çalışmalarında eğitim dili haline getirilmesini,

2- Halkın eğitim ihtiyacının Kürt dili ile merkezi olarak karşılanması için gerekli hazırlık, (dergi, broşür ve eğitim kitapları çıkarma) kurumlaşmalara gidilmesini,

Kürdistan halkı tarihinin hiçbir döneminde bağımsızlık ve ulusal iktidarlaşmasına bu kadar yaklaşmadı. Özgürlük hiçbir zaman böyle elle tutulacak kadar yakın olmadı.

3- Bütün lehçeleriyle birlikte Kürtçe'nin geliştirilmesi için araştırma kurumlarının oluşturulması ve çalışmaları sürdüren kişi ve kurumlara gereken desteğin verilmesi, ya da aynı ortak amaca çekilmesi ve bu şekilde bunların merkezi bir yapıya kavuşturulmasını,

4- Kürdistan'da bulunan ulusal azınlıkların dillerinin geliştirilmesi için çalışmaların hızlandırılması ve bu doğrultuda faaliyet yürüten kuruluşların uygun bir tarzda desteklenmesini,

5- Bütün bu çalışmaların merkezi düzeyde örgütlenmesinin, sürdürülmesi ve resmi kurumlarına kavuşturulmasının Geçici Devrim Hükümeti tarafından yerine getirilmesini, Geçici Devrim Hükümeti'nin oluşturulmasına kadar, Parti Merkez Komitesi'nin önüne görev olarak konulmasını karar altına alır.

F- Kültür

Kültür ulusal birliğin öğelerinden biridir. Kürt kültürü talan edilmiş ve yok edilmekle karşı karşıya getirilmiş durumdadır. Uzun zamandan beri partimizin etkinliğiyle Güneybatı Kürdistan, Türkiye ve Avrupa'da kültürümüzün ortaya çıkarılması ve geliştirilmesi için birçok çalışma yapılmaktadır. Ama bunlar birbirinden bağımsız oldukları için çalışmalar amaçlarına ulaşmamaktadır. Bugün Güney Kürdistan, Avrupa (Hunerkom vb.) ve Türkiye'de (MKM vb.) yüzlerce Kürt kültür örgütü birbirlerinden bağımsız olarak faaliyet sürdürmekte ve bu dağınıklık ulusal ve demokratik kültürün ortaya çıkması hedefine varmaya yetmemektedir.

Bu durumu dikkate alan 5. Kongremiz;

1- Mücadelemizin ulaşmış olduğu iktidarlaşma düzeyine uygun bir kültür örgütlenmesi ve faaliyetinin gerekli imkanlar sunularak, cephe ve ordu bünyesinde geliştirilmesini,

2- Kürt ulusal kültür değerlerinin ortaya çıkarılması ve ortaya çıkan değerlerin korunması ile geliştirilmesi için mevcut kuruluşların bu amaca hizmet edecek tarzda yönlendirilmesi, desteklenmesi ve merkezi bir yapıya kavuşturulmasını Parti Merkez Komitesi'nin önüne görev olarak koyar.

G- Sağlık

Ulusal kurtuluş savaşımızın ulaştığı düzey sağlık konusunda köklü önlemlerin alınmasını gerekli kılmaktadır. Denetimimiz altındaki alanlarda halkın sağlık gereksinimlerini karşılamak, bu konuda örgütlenmeyi zorunlu hale getirmektedir.

Öte yandan savaşta hastalanan, yaralanan yoldaşlarımızın tedavisinde çeşitli sorunlar yaşanmakta, ilgisizlik ve tedbirsizlikten dolayı yerinde olmayan kayıplar ortaya çıkabilmektedir. Sağlık ihtiyaçlarının karşılanması için mevcut örgütlenme ve hazırlıklar ihtiyaca cevap vermediği gibi var olan birikim ve olanaklar da diğer alanlara aktarılamamaktadır.

Bu sorunun önemine dikkat çeken 5. Kongremiz;

1- Savaşın ihtiyaçlarına cevap verecek sağlık kuruluşları, hastane ve sağlıkçıların tüm eyaletlerde örgütlendirilmesi için gerekli çalışmaların yapılmasını,

2- Sağlık örgütlenmelerinin askeri esaslar çerçevesinde oluşturulmasını,

3- Cephede (ERNK) sağlık personelinin örgütü olan Yurtsever Doktorlar Birliği'nin örgütlendirilmesi; öğrenci, sağlıkçı ve doktorların ikna temelinde ulusal kurtuluş mücadelesinin ihtiyaçlarına cevap verebilecek bir çalışmanın içine çekilmesini,

4- Yarı kurtarılmış ya da kurtarılmış alanlarda cephe bünyesinde olmak üzere halkın sağlık gereksinimlerini karşılayacak düzeyde hastane oluşumlarına gidilmesini,

5- Sağlık kuruluşlarının merkezi bir yönetmeliğe kavuşturularak, bu alandaki farklılıklar, bilgi eksiklikleri ve yetmezliklerin giderilmesini,

6- Sağlık malzemelerinin karşılanması için merkezi kampanyaların düzenlenmesi ve toplanan malzemelerin uygun tarzda dağıtımının yapılmasını,

7- Eyaletler arasında sağlık kadrolarının aktarılmasına işlerlik sağlayacak bir sistemin oturtulmasını,

8- Merkezi sağlık okullarının örgütlendirilmesini Parti Merkez Komitesi'nin önüne görev olarak koyar.

H- İstihbarat

Devrimimizin içinde bulunduğu dönem düşmanın hareket planlarını, komplolarını ve diğer karşı-devrim faaliyetlerini öğrenmek, açığa çıkarmak ve buna uygun önlemler geliştirerek geri püskürtmek, güçlü istihbarat elde etmekle mümkündür. Devrim hareketimiz bu açıdan hiçbir mekanizmaya sahip değilken, düşman çok büyük bir istihbarat ağını işletebilmektedir. Bu ağı etkisiz kılmak, düşmanın planlarını, faaliyetlerini öğrenerek, bunlara karşı önlem geliştirmek ve bu temelde savaşımızı ilerletmek için gizli hareket eden bir istihbarat örgütüne ihtiyaç vardır.

Bu hususa parmak basan 5 Kongremiz;

1- Geçici Devrim Hükümeti oluşuncaya kadar Parti Genel Başkanlığı denetimi altında çalışacak gizli bir istihbarat örgütünün oluşturulması, bunun için gerekli hazırlıkların yapılması ve iç işleyiş esaslarının belirlenmesini Parti Merkez Komitesi'nin önüne görev olarak koyar.

I- ... (Kürdistan Kızılayı)

Bu kurumun giderek artan önemine dikkat çeken 5 Kongremiz, çalışmalarını başlatmış olan ... (Kürdistan Kızılayı) ulusal bir kurum olarak tanınması, desteklenmesi ve faaliyetlerini her alana yayması için yardım edilmesini Parti Merkez Komitesi'nin önüne görev olarak koyar.

Cephe programının yeniden gözden geçirilmesi

Mücadelemiz, bugün Ulusal Kurtuluş Cephesi'ni, her kesimi kucaklayacak bir kapsama kavuşturmuştur. Kürt ulusu ilk defa gerçek bir ulusal cepheye ve onun eylemliliğine ulaşmıştır. Serhildanların yaygın yaşanması, birçok alanda halk iktidarının nasıl biçimleneceğini de ortaya koymuştur. Yine bu süreçte çeşitli sınıf ve tabakaların tutumu daha da netleşmiştir. Mücadelemiz Kürdistan'ın parçalarını, metropolleri ve dünyadaki tüm Kürdistanlıları sarsmış ve önemli değişime uğratmıştır. Büyük bir ulusal cephe ve onun çok çeşitli örgüt biçimleri kendini ortaya koymuştur.

Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin programı ve ilkeleri teorik düzeyden pratik düzeye yükselmiştir. Savaşımımız, yurtseverlikten Ulusal Meclis kavramına kadar birçok olguya yeni içerik kazandırmıştır.

Bu durumda somut ve pratik hale gelen cephe programı, hedefler ve ilkeler, artık daha canlı ve uygulanabilir ifadelere kavuşturulabilirler. Yakın dönemi, sorunları ve hedeflerini daha gerçekçi ve gerçekleşebilir hale getirmek mümkündür.

Dünyadaki değişiklikler, dünyaya bakış ve cephe programı konusunda güncel yaklaşımları gerekli kılmaktadır. Kürdistan'ın diğer parçaları ve Ortadoğu'daki değişiklikler ortamında ve genel olarak bir dengeden diğer bir dengeye geçiş sürecinin ortaya çıkardığı somut durumda mücadelemiz açısından temel müttefiklerin yanında geçici ve kısa vadeli ittifakları da ortaya çıkaracak zenginliği yakalamak mümkündür. Bu nedenle cephe programının geçiş sürecinin avantajlarından yararlanacak bir esnekliği taşıması gerekli olmaktadır. Ayrıca programda demokratik devrim konusunu günümüz koşullarında en iyi ifade edebilecek daha zengin bir düzeyin yansıtılması da gereklidir.

Sonuç olarak, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi Programı'nın hem günümüz koşullarına göre güncelleştirilmesi, hem de canlı pratiğin ortaya çıkardığı uygulanabilirlik düzeyinin yüksek formülasyonlara kavuşturulması bir görev olarak önümüzde durmaktadır.

Bu gerekçeler nedeniyle 5. Kongremiz;

1- Ulusal Kurtuluş Cephesi Programı'nın yeniden gözden geçirilmesi için Parti Merkez Komitesi ya da Merkez Komitenin uygun göreceği bir komisyonun görevlendirilmesini,

2- Gözden geçirme öncesinde çeşitli alanlardaki cephe birim ve temsilcilikler ile cephe bünyesinde birlik ve kurumların görüşlerinin alınmasını karar altına alır.

5. Kongre kararlarından

İTİBAR İADESİNE İLİŞKİN KARAR

Partimiz PKK, geçmiş mücadele pratiğiyle dost-düşman her kesime bir insanlık hareketi olduğunu, çok açık bir şekilde kanıtlamıştır. İnsanlık hareketi oluşunun bir gereği olarak da, insanın gücünü açığa çıkarma, bu temelde onu yetkinleştirip devrimin ve halkın hizmetine sokmayı başarmıştır. İnsanlık olgusundan uzaklaştırılmış bir topluma ilerici insanlık aleminde saygın bir konum edinmenin, kendi gerçekliğine yabancılaştırılan, hatta ona karşı savaş içinde olan bir Kürt tipinden yeni ve özgür bir insan tipine yönelmenin adı olan PKK hareketi, bu temelde bir insanda yüzde bir oranında bile bir olumluluk varsa, bu noktadan yakalayıp, o insana gerçekliğini kavratarak yüceltme ve kazanmayı ilkesel düzeyde esas almıştır. Mücadele tarihine bakıldığında düşman tarafından saflara sızdırılan subjektif niyetli kişilerin bile, bu yaklaşım sonucunda devrime kazanıldığına dair örnekleri görmek mümkündür.

Geçen dört yıllık süreç içinde, partimizin insanı kazanma ve dönüştürme yaklaşımının yeterince uygulanmaması ve aşınmaya uğratılması sonucunda partimizin adalet ilkelerine aykırı olan ve suç derecesine varan birçok haksız uygulama ve cezalandırmalar ortaya çıkmıştır. Parti ideolojik-politik hattından uzaklaşmayı ifade eden bu uygulamalar geçmişte defalarca mahkum edilmesine rağmen 5. Kongre sürecine kadar da şu ya da bu düzeyde ortaya çıkmıştır. Elbette ki partiye ve halka da zarar veren bu yaklaşımların bir daha tekrarlanmaması oldukça önemli bir husus olmaktadır.

Ayrıca geçen sürede, yanlış yaklaşımlar veya çözümsüzlükler sonucu az sayıda da olsa intihar olayları ile kazalar yaşanmıştır. Bu durumlara karşı doğru bir parti yaklaşımının uygulanması şarttır.

Bundan dolayı insanlığın kurtuluşuna soyunan PKK hareketi içinde haksız cezalandırmaların, intihar olaylarının ve kazaların ortaya çıkarılması ve itibar iadelerinin yapılması gerekmektedir.

Milis ve halktan insanlara yapılan haksız cezalandırmalar

Tolhildan Eyaleti

Hacı Doymaz: Adıyamanlı yurtsever bir aileden olup, Terzi Cemal unsuru tarafından ajan olduğu iddiasıyla cezalandırılmıştır.

Yapılan araştırmalar sonucu gerçek dışı olduğu anlaşılmıştır. Bundan dolayı yurtsever olarak kabul edilmesini,

Dersim Eyaleti

Xıdır (Ovacık-Sefkan köyü): Milis olan bu şahıs, ajan olduğundan şüphelenilerek cezalandırılmıştır. Yapılan araştırmada böyle bir durumunun olmadığı ve haksız yere cezalandırıldığı ortaya çıkmıştır. Bu nedenle yurtsever olarak kabul edilmesini,

Amed Eyaleti

Ramazan (Ergani-Gısğıs köyü): Yanlışlık sonucu vurulmuştur. Yurtsever olarak ilan edilmesini,

Erzurum Eyaleti

Filit Bulut (Bulanık-Arıcak köyü): Bir aşiretin ileri gelenlerindendir. Hiçbir soruşturma yapılmadan, devletle işbirliği yaptığı iddiasıyla cezalandırılmıştır. Bu nedenle yurtsever olarak ilan edilmesini,

GAP Eyaleti

1- Mehmet Özkul, Beşir (Bloka-Emrut şoförü)

2- Mehmet Yavuz (Mazıdağ-Simali köyü)

Kontra ve ajan olan şahısların verdiği yalan ifadelerden dolayı suçlanarak ölümle cezalandırılmışlardır. Mehmet Özkul'u eyalet şehit ilan etmiştir. Bunun onaylanarak, her iki şahsın da yurtsever olarak ilan edilmelerini,

3- Siverek-Karakoyun köyünden biri milis olan dört kişi bir çocuğu düşmana teslim ettikleri gerekçesiyle ölümle cezalandırılmışlardır. Bu nedenle her dördünün de yurtsever olarak kabul edilmelerini,

4- Berxwedan: Eve gitmek istediği için cezalandırılmıştır. Bu haksız bir uygulama olup, yurtsever olarak ilan edilmesini,

Mardin Eyaleti

1- Havar: Saflara yeni katılmış olan bu şahıs, eve gitmek istemesi gerekçe gösterilerek cezalandırılmıştır. Cezası idam gerektirmediği halde böyle bir uygulamaya maruz kaldığından yurtsever olarak kabul edilmesini,

2- Kemal (Kavsan köyü-Savur): Milislik yaptığı sırada kendisinin kanalından saflara sızan bir kontrayı bilinçli bir şekilde sızdırdığı gerekçe gösterilerek cezalandırılmıştır. Yapılan araştırmada böyle bir durumun olmadığı sonucuna varıldığı için şehit ilan edilmesini,

3- Ahmet (Bismil): Bismil'de milislik yaparken, buradaki faaliyetin gelişmemesinin nedeni olarak gösterilip cezalandırılmıştır. Haksız yere cezalandırıldığından dolayı şehit ilan edilmesini,

4- Zeki: Mardin'de yersiz bir şekilde cezalandırılmış olduğundan, yurtsever olarak ilan edilmesini karar altına alır.

Ayrıca geçen sürede yanlış yaklaşımlar veya çözümsüzlükler sonucu az sayıda da olsa intihar olayları ile kazalar yaşanmıştır.

Bu durumlara karşı da doğru bir parti yaklaşımının yapılması şarttır.

Siyasi diyaloğa ilişkin karar

Günümüzde ulusal kurtuluş mücadelemiz örgütsel, askeri, siyasi ve kitlesel olarak, büyük ve belirleyici bir güce ulaşarak, yalnızca Türkiye'yi değil, tüm Ortadoğu ülkelerini ve dünyanın belli başlı devletlerini yakından ilgilendiren bir sorun haline gelmiştir. Gelinen noktada Kürdistan halkı ve öncüsü kendisini inkar edilemez bir güç olarak dayatmış bulunmaktadır. Hiçbir güç, Kürdistan'ın varlığını inkar ederek sonuç alacağını düşünmemekte, Kürdistan sorununun çözümünde PKK'yi anahtar durumunda görmektedir.

Bu nedenle, Kürdistan sorununda çözüm arayanların PKK ile diyalog kurma isteminde bulunmaları beklenen bir gelişmedir. Ortadoğu ve Kürdistan sorununda istikrar arayan güçler, sorunun çözümü için tüm taraflara dolaylı veya direkt mesajlar vermekte ve etkide bulunmaktadırlar. Bu nedenle, Kürdistan sorununun çözümünü yalnızca düşüncede değil, pratikte de arayış içinde olanların PKK ile diyalog kurma isteği önümüzdeki dönemin olası gelişmelerinden olacaktır.

Ülkemizin bağımsızlığı ve halkımızın özgürlüğü için savaşan güç olarak PKK, devletler veya kurumlardan, halkların eşitliği, bağımsızlığı ve kardeşliğini esas alma ve partimizin çizgisine ters düşmeme temelinde gelecek olan diyalog önerilerine olumlu ve olgun cevap verme esprisi içindedir. PKK, ülkemizin ve halkımızın özgürlüğüne saygı temelinde ortaya çıkacak olan her türlü diyaloğa dün olduğu gibi bugün de hazırdır.

1993 Mart'ında yapılan ateşkesle, Parti Genel Başkanımızın 1994 yılı Kasım ayında Kürdistan sorununun siyasal yönden çözümü için ilgili kişi, kurum ve kuruluşlara gönderdiği mektup ve uluslararası Brüksel Konferansı'nda bu yönde yaptığı çağrıda olduğu gibi bunu defalarca göstermiştir. TC ise, bu yöndeki her çağrıya savaşla yanıt vermiş, Kürdistan sorununu ezip sindirerek, inkar ederek gündemden çıkarmak istediğini ortaya koymuştur.

Bütün bunlara rağmen, partimizin politikası silahlı savaşımı, özgürlüğü elde edene kadar sürdürmek, ancak savaş dışındaki yol ve yöntemlere kapalı olmamak şeklinde somutlaştırmaktadır.

Bunun için 5. Kongremiz;

1- Parti Genel Başkanı ve Parti Merkez Komitesi'nin her türlü siyasal diyalog çağrısı yapmak ve bu temelde siyasal görüşme gerçekleştirmekle yetkili kılınmasını,

2- Parti Genel Başkanı ve Parti Merkez Komitesi'nin siyasal diyalog çağrısı yapmak ve görüşmede bulunmak için, uygun gördüğü temsilci veya heyetler oluşturmakla yetkili kılınmasını,

3- Her türlü siyasal diyalog çağrısı ve görüşmenin, Parti Genel Başkanı'nın onayı ve bilgisi dahilinde yapılmasını karar altına alır.

8 MART'I

Özgür Kadın Ordulaşmasıyla selamlıyoruz

Günümüz dünyasında en büyük özgürlük mücadelesi Kürdistan'da yaşanıyor. Bu mücadelenin en anlamlı bir özelliği ise, kadın ile erkeğin omuz omuza özgürlük saflarında savaşmasıdır. Böyle bir gelişmenin sonucu olarak Kürdistan'da özgür kadın ordulaşmasına gidiliyor.

Kürdistan kadını 8 Mart'ı böyle karşılıyor. 8 Mart emperyalist ve sömürgeciler tarafından gerçek anlamından uzaklaştırılmıştır. Çelişki ve mücadele içinde ortaya çıkan 8 Mart, basite indirgenerek kutlanıyor. Mücadele dışında kalarak ve egemen burjuvazinin koşullarında teslimiyeti yaşıyarak 8 Mart'ı kutlamak anlamsızdır.

Kürdistan kadınının yürüttüğü özgürlük mücadelesi 8 Mart'ı da gerçek anlamına kavuşturmuştur. Büyük eşitlik ve özgürlük olayı ilk defa Kürt kadınının kişiliğinde gerçekleşiyor. Kadının özgürlük ve eşitlik sorunu en çetin mücadele koşullarında çözüme kavuşturulmuş ve bunun etkileri sadece Kürdistan'la sınırlı değil, Ortadoğu, hatta uluslararası alana taşırılmıştır. Şekillenen özgür kadın tipi emperyalizm ve sömürgeciliğin erkeğe bağladığı, aileye kapattığı, bununla birlikte adeta bir süs eşyası olarak sunduğu kadın tipine karşı bir alternatiftir. Bu anlamda Kürdistan kadınının yeni yaşamı, yeni kişiliği ulusal ve uluslararası düzeyde özgürlüğün, eşitliğin gerçek ölçülerini ortaya koyuyor. Böylece köleliğin özgürlük olarak sunulması ve kabul edilmesi yönünde başvurulan oyunları boşa çıkarıyor. Özgürlük mücadelesi içinde kadın ile erkeğin ortak emekle ortaya çıkardığı kazanımlar üzerinde yeni bir yaşam şekilleniyor. Bu yaşam bağımsız ve özgürdür. Dış kuvvetlerin zincirlerinden kopmuştur. Eskiden kölelik duygularıyla yüklü olan ve bunu da doğal karşılayan Kürdistan kadını, ulusal kurtuluş savaşı içinde yer alarak, eski kişiliğini terk ederek her yönüyle dönüşmekte ve yenilenmektedir. Şimdi "kaderim özgürlüktür" diyerek, sosyal ve siyasal yaşamın her sahasında aktif olarak yer almaktadır; üretiyor, yaratıyor ve bu düzeyde özgürleşiyor.

TAJK

Başkan APO'nun bir ana ile sohbeti

"Anaların iyi evladı olabilmek büyük mücadele yaratmaktır"

Ana: *Hepiniz bu mücadeleyi vermek için her şeyinizden kopup buralara kadar geldiniz.*

B.A: Tekrar gelmeniz iyi bir şey. PKK'nin doğuşundan günümüze kadar okuma yazması bile olmayan bir Kürt anasının, onbeş yıldan beri harekete katılıp gelmesi önemli ve güzel bir olaydır. Hep bize inandın, değil mi?

Ana: *Hep inandım, inancımdan hiçbir şey kaybetmedim.*

B.A: Sürekli inandın mı?

Ana: *Sürekli inandım, hiç ara vermeden inandım ve hala da inanıyorum.*

B.A: Beni nasıl anladınız, bana inanıyor musunuz? Güveniniz var mı?

Ana: *Sonsuza kadar bir güvenim var.*

B.A: Yani kolay kaybetmeyeceğimize inanıyordun. Bizi biraz tanıyordun, değil mi?

Ana: *Evet.*

B.A: Tanıyordun ve umudun hiçbir zaman kırılmadı.

Ana: *Umudum ve inancım hiçbir zaman kırılmadı, umudumu hep diri tutmaya çalıştım.*

B.A: Biz de (sizin gibi analara) en çok bu mücadeleyi ayakta tutarak karşılık vereceğiz. Evlatlarının idama gideceğini biliyordunuz. Bir kısmı tahrip oldu. Hepsini tahrip edeceklerdi. Fakat mücadeleye amansız yüklenmemiz size en büyük destek oldu. Bu mücadele olmasaydı, siz de ayakta kalamazdınız.

Ana: *Tabii, zaten sizin sayenizde oldu, bunu herkes biliyor.*

B.A: Yani size hediyemiz; bu mücadeleyi, bu arkadaşları bu halde tutmak değil mi?

Ana: *Evet.*

B.A: Yoksa size yiyecek vererek, elbise alarak...

Ana: *Yok yok istemiyorum.*

B.A: Kürt ve Türk analarına en iyi karşılık vermek, faşizme karşı ezilmemektir. Binlerce evlat işkenceden geçirildi. Hepsini "terörist" diyerek mezara gömeceklerdir. Ama böyle intikam almamız, böyle hesap sormamız anaların da yüreğine biraz su serpti, değil mi?

Ana: *Evet.*

B.A: Bundan başka çaresi yoktu.

Ana: *Sevine sevine biz gözyaşı dökebilmeliyiz. Analara da vaat ediyorum.*

B.A: Değil mi?

Ana: *Hepinize ve şehitlere vaat ediyorum.*

B.A: Memnun musunuz?

Ana: *Memnunum.*

B.A: Bizim sizlere layık olmak için yapacağımız en iyi şey mücadeleye devam etmektir. Şehitlerimizin intikamını almak, şehitlerimize sürekli bağlı kalmak, zindandaki yoldaşları (ki, biz durdukça düşman asla onlara bir şey yapamayacaktır) ve giderek düşmanı ülkemizden kovabilmek, halkımızın üzerinde bu iğrenç, insanlık dışı rejimleri yıkmaktır. Biz bunu yaptık. İyi oldu sanıyorum, memnunsunuz, değil mi?

Ana: *Evet, iyi oldu, hem de çok iyi.*

B.A: Şahsınızda bütün anlara selam gönderiyoruz. Bütün analara bizim vereceğimiz iyi bir karşılık budur. Onların iyi bir evladı olabilmek, böyle büyük bir mücadeleyi yaratmak değil midir?

Ana: *Biz de sizi yaşamak istiyoruz.*

B.A: İşte bir anaya böyle layık olunur. Hiç üzülmeyin.

Ana: *Üzülmeyeceğiz.*

B.A: Bütün anlara gittiğinizde, gördüğünüzde bizden ve buradaki arkadaşlardan başarı selamlarını götürün. Arkadaşlarımız adına, "iyidirler" diyebilirsiniz. Sonuna kadar hepsi birer fedai gibidir ve mücadelenin içindedir. Yenilgileri asla olmayacaktır. Şerefle yaşayacaklar, sizlerin de bundan sonraki yaşamı şereflice olacaktır. Bu en değerlisidir, en doğrusudur.

Ana: *En doğrusu ve en güzelidir.*

B.A: Biz tekrar buraya gelmenizden çok memnun kaldık. Teşekkür ederiz.

Ana: *Çok sağolun.*

B.A: Sizi bu yaşta ve tekrar aramızda görmek bizi oldukça sevindirdi. İyi bir evlat olmaya bundan sonra da devam edeceğiz.

Gerilla günlüğünden

Sevdamızla buluşan rüzgarın türküsü

Tendürek, Serhat bölgesinin sınırları içinde Doğubeyazıt, Çaldıran de hayrete düşürecek kadar ilginç, ilginç olduğu kadar da muazzam güzellikte bir manzara ile karşılaşılır. Geçmişte, çevredeki köyler için yayla olarak kullanıldığı belli olan alan, cenneti kıskandıracak kadar da güzeldir. Bu alanın da adına uygundur. Burası yeşil adına bir tek otun bile yetişmediği, yanmış toprak ve tarih kokan, katliamlara tanıklık eden bir alandır. Tendürek harekatı sırasında ve sonrasında, katliamlardan kaçan halkın binlercesinin bu her zaman karlarla kaplı olan, bu haliyle ak saçlı bir bilgeyi andıran ve bugüne kadar adına çok şeyler söylenen Ararat (Ağrı Dağı) görülür. Öte yandan uzaklaştıkça büyüyen Ala Dağlar, dağ silsilesi şeklinde göz alabildiğine Kaltevin

ve Diyadin üçgeninde yer alan, volkanik yapıda küçük bir dağdır. İlk bakışta, insanda daha çok bir kayalar yığını izlenimini uyandırıyor. Öyle ki, hiç toprağa ayak basmayan, taş ve kayalar üzerinde bir uçtan diğer uca saatlerce yürümek olasıdır. Tendürek'in en üst noktalarına kadar bu durum böyle devam eder. Ama daha da yukarılara çıkıldığı zaman, insanı gerçekten tam orta yerinde, ilk bakışta bir insan yumruğunu andıran küçük bir tepe dikkati çeker. Bu tepeye çıkıldığı zaman olağanüstü güzellikte çanak biçimli bir göl olduğu anlaşılır. **"Serê Gol"** denilen bu göl, insanda zaman zaman romantik duygulanmaların oluşmasına neden olur. Hemen az ileride yer alan, aşağılara doğru bir vadi gibi uzanan **"Cehennem Deresi"** tam derede, **"Cehennem Deresi"**'nde katliam uğratıldığı, topluca kurşunlanıp yakıldığı anlatılır.

Bu küçük dağda, tarihle bugünü an be an bir arada yaşamak ve her an çok farklı duygulara kapılmak mümkündür. Zirveye çıkılıp, çevreye bakıldığı zaman tüm ululuğu ve görkemiyle, bu dimdik, mağrur duruşuyla insana güven ve cesaret veren, doruğu Dağı'na kadar uzanır ve gerillaya geniş bir hareket alanı sağlar. Doğu yamacı ise İran'a dayanır.

Tarihte; direniş, yenilgi ve katliamlarla özdeşleşen ve anılan Tendürek, şimdi Kürt halkı adına, tıpkı öteki kardeş dağlar gibi müthiş bir ayağa kalkış ve yiğitlikle kahramanlık destanlarına tanıklık ediyor. Halkın özünden süzülüp gelen özsuyuna, yani yaşama kaynaklık eden ve tekrar damla damla birikip denizleşerek halklaşan ve ordulaşan gerillaya kucak açıyor.

* * *

Eylül ayı ortalarında yaklaşık 60 kişilik bir grupla Tendürek Dağı'nın Çaldıran, tarafına geçiyoruz. Çaldıran hem bizim açımızdan, hem de düşman açısından oldukça stratejik öneme sahip bir alan. Doğubeyazıt ve Diyadin alanlarında mücadelenin gelişip güçlenmesini, halkla bütünleşmesini engelleyemeyen düşman, bu alanı her ne pahasına olursa olsun elden bırakmak istemiyor. Eğer, biz bu yöreyi tamamen mücadeleye açabilirsek, Çaldıran-Başkale üzerinden Botan'a açılma durumumuz olacak ve düşman bu önemli alandan tümüyle sökülüp atılacaktır. Bu stratejik konumu düşman da çok iyi bildiği için özel savaş yöntemlerini kullanarak ve bunun yanında bölgenin geriliği ve din kullanılarak alana dayatılan koruculuk ova köylerinde etkili olmuştur.

Düşmanın koruculuk aracılığıyla halkımızın yüreğine bir hançer gibi saplamaya çalıştığı ihaneti, bu alanda da sökmek ve büyük umutlar bağladığı özel savaş politikasını boşa çıkarıp düşmana darbe vurmak ve alanı mücadelenin hizmetine sokmak için yapılan yeni planlama temelinde yoğunca düşmanın denetiminde olan bu alana gerçek **"x"** noktasında konumlanıyoruz. Bu alanda fazla kalmayı düşünmüyorduk. Daha önceden istihbaratını aldığımız bir düşman konvoyuna pusu attıktan sonra, en kısa sürede tekrar ana karargaha dönecektik.

Konumlandığımız "x" noktasında akşam olunca, manga manga dağıldık. Her manga, kendi içerisinde toplanan odunlarla ateşler yakıp, türküler söyleyerek dilanlar tuttuk. Ayrı ayrı söylenen türkülerle alevler birlikte yayılarak birbirine karışıyordu. Bütün arkadaşlarda önümüzdeki eylemin sevinci ve coşkusu vardı. Düşmana duyulan kin, nefret, tutulan dilanlar ve söylenen türkülerle birlikte coşkuya dönüşüyordu. Ayışığı gecenin karanlığını yırtarcasına çevreye ışık saçıyordu. Buna katılan ve yükselen alevlerle ortalık gün aydınlığına dönüşüyordu. Biraz sonra S... arkadaş gelerek hazırlanmamızı söyledi. Kısa bir sürede tüm arkadaşlar sırt çantalarını ve silahlarını alarak içtima düzenine geçtiler. S... arkadaş eyleme gideceğimizi söyledi. Daha sonra eylem ve dönem hakkında heyecan verici bir konuşma yaptı. Kısa süren konuşma **"Biji Serok APO"** sloganıyla ve alkışlarla son buldu. Eyleme gideceklerin isimleri okunmuştu. Ve bu isimler arasında benim de adım vardı. İsmi okunan arkadaşlarda düşmana darbe vuracak olmanın heyecanı ve coşkusu vardı. Adı okunmayan arkadaşlar ise ne kadar belli etmemeye çalışsalar da eyleme katılmamanın vermiş ol-

duğu bir burukluk göze çarpıyordu. Hemen yola çıkacağımız için, eyleme katılmayan arkadaşlar içtima düzenini bozmamışlardı. Ve bizi **"Serkeftin"** diyerek uğurladılar. Hazırlıklarımızı son bir kez daha kontrol ettikten sonra yola koyulduk. Arazinin sarp ve kayalıklı olması nedeniyle, zor ve yorucu bir yürüyüş olacağını biliyoruz. Fakat eylemin vermiş olduğu sabırsızlıkla bir an önce vurma isteği zorluğu ve yorgunluk düşüncesini unutturuyordu. Gecenin karanlığında yürürken aşağılara doğru baktığımızda, çevredeki köylerin küme küme ışıkları görülüyordu. Bu arada, köyler arasında kıvrılarak uzayıp giden, pusu atacağımız yolda arabaların bir yanıp bir sönen ışıklarıyla, karşı yamaçtaki İran sınır karakollarının ışıkları görülüyordu. Tek sıra halinde, ama birbirimizden kopmamak için oldukça yakın yürüyoruz. Komutan arkadaş; **"Herkes önündeki ve arkasındaki arkadaşı iyi tanısın"** dedi. Benim önümde Z. arkadaş, arkamda ise H. arkadaş vardı. Gecenin karanlığında gerçekleşen bu yürüyüşte sessizliği bozan tek şey, ayaklarımıza takılarak yuvarlanan taşların çıkardığı sesler oluyordu. Yürüyüş sırasında gürültü çıkarmamaya ve taşlara takılıp düşmemeye oldukça özen gösteriyorduk. Gece yürüyüşünde zorlanan Z. arkadaş, sık sık düşmesine karşın her seferinde çabucak kalkarak yürümeye devam ediyordu. Bu özelliğinden dolayı tüm arkadaşlar Z. arkadaşa takılarak; "Heval Z., sen yürümekte zorlanıyorsun. Hem güzel de yemek yapıyorsun, sen kampta kal bize yemek yaparsın" derlerdi.

Bunun üzerine Z. arkadaş kızgın bir şekilde oraya buraya koşturarak beni arar ve "Heval hep senin başının altından çıkıyor bunlar" derdi kızgınlıkla. Z. arkadaşı öğrencilik yıllarından beri tanıdığım için iyi yemek yapma meziyetini ben deşifre etmiştim. Bu şakaların sonu hep aynı biterdi. Her eylem öncesi Z. arkadaş; "Heval eyleme ben de gideceğim" diyerek yönetime kendini dayatırdı. Ve genellikle başarılı da olurdu. Önümde yürüyen Z. arkadaşa bakıp bunları düşünürken, yürüyüşün ön taraflarından bir süre bekleyeceğimiz ve bu süre içinde sessiz olmamız gerektiğini belirten bir talimat geldi. Gelen talimatı her arkadaş büyük bir düzenlilik içerisinde ve sessiz bir şekilde bir sonraki arkadaşa aktardı. Kısa bir zaman sonunda kayalarla çevrili bir alanda durduk. Burada eylem konusunda son uyarılar yapıldı ve hazırlıklar son bir kez kontrol edildi. Az sonra tekrar hareket ederek, 3-4 saatlik zorlu bir yürüyüş sonunda hedefimize varmıştık. Hiç zaman yitirmeden daha önceden yapılan planlamaları çabucak hayata geçirmeye koyulduk. S. ve Z. arkadaşlarla birlikte pusu grubunun geri çekilişi sırasında grubun korumasını yapmak için, yolu tam karşıdan gören küçük bir tepede mevzilendik. Hava oldukça soğuktu ve gecenin ayazı insanın iliklerine kadar işliyordu. Yol boyunca terden sırılsıklam ıslanan elbiselerimiz, ayazın etkisiyle vücudumuza yapışıyordu. Bu arada her türlü hazırlıklarımız tamamlanmış, sabırsız ve sessiz bir bekleyiş başlamıştı. Bekleyiş uzun sürmeden, gelişimizden yaklaşık yarım saat sonra sömürgeci düşman konvoyu gözüktü. Konvoyda 14 araba saydık ve ilk gelenlerin geçmesine izin vererek son 5 cemseye saldırdık. N. arkadaşın attığı roketle birlikte peş peşe silahlar çalışmaya başladı. Düşman konvoyunu kurşun yağmuruna tutmuştuk. Bunu hiç beklemeyen ve neye uğradığını anlamayan düşman şaşkına döndü. Geçmelerine izin verdiğimiz düşman arabaları arkalarına bile bakmadan kaçmaya başladılar. Pusuda kalanlar ise tek bir kurşun bile sıkmaya fırsat bulamamışlardı. Atılan roketlerden dolayı iki düşman aracı yanmaya başladı. Yanımda duran Z. arkadaş; "Heval unutamayacakları bir ders oldu. Bundan sonra sömürgecilere rahat yok. Bugünden sonra yaşadıkları her dakika cehennem olacak onlara" dedi.

Tam da planladığımız gibi eylem çok kısa bir sürede komutan arkadaşın izli mermi ile havaya üç el ateş etme işaretini vermesiyle sona erdi. 10-15 dakika süren eylem sonunda iki düşman cemsesi tamamen imha oldu, çok sayıda asker öldü ve yaralandı. Geri çekilişimiz oldukça zor oldu. Zifiri karanlık bir hava vardı ve üstelik gökte ay yoktu. Taşlık ve kayalık olan Tendürek'in kırsalında, sırtımızda çantamız ve omuzlarımızdaki silahlarımızla düşe-kalka hızlı bir şekilde noktaya varmaya çalışıyorduk. Z. ve S. arkadaşlarla bulunduğumuz tepeden inip, var gücümüzle koşarak kırsala ulaşmaya çalışıyorduk. Düşman aydınlatma fişeği atınca kendimizi yere attık. S. ve Z. arkadaşlar dereye girmişlerdi. Fişeğin ortalığı gün gibi aydınlatan etkisi geçince kalkıp yürüdüm. Arkadaşların çok uzaklardan sesleri geliyordu. Koşarak onlara yetişmeye çalışırken ayağıma takılan bir taşla çanta ve silahımla birlikte dereye yuvarlandım. Tekrar ayağa kalktığımda, hala nasıl sapa sağlam olduğuma hayret ettim. Kendimi toparlayarak yeniden koşmaya başladım. Uzaktan ayak seslerini duyunca; "Heval heval" diye bağırarak daha hızlı bir şekilde sese doğru koşmaya devam ettim. S. ve Z. arkadaşlara yetiştiğimde onların da beni beklediklerini gördüm. Artık yavaş yavaş gün ağarıyor ve aşağı korucu köylerinde köpek seslerine karışan silah sesleri duyuluyordu. Anlaşılan, korku ve paniğin verdiği şaşkınlıkla göğü tarıyorlardı.

Şafak kızıllaşmış ve gün gerillanın sıcaklığıyla buluşmuştu artık. Noktaya vardığımızda bütün arkadaşların eylemden sağlam olarak döndüğünü, hiç yaralı ve kaybımızın olmadığını öğrendiğimizde, sevincimiz ve mutluluğumuz bir kat daha artmıştı. Bütün yoldaşların gözlerinde düşmana darbe vurmanın ve alanda başarılı bir eylem gerçekleştirmiş olmanın verdiği sevinç pırıltılarını görmek mümkündü. Ama geri çekilişimiz sırasında, taşlara takılıp düşmelerden dolayı birçok arkadaşın dizlerinde, dirseklerinde yaralanmalar ve sıyrılmalar olmuştu. Z. arkadaş gömleğinin koluna bulaşan kana bakarak; "Tendürek'in cilvesi" dedi. Ve bunun üzerine hep birlikte güldük. Bu arada közde sıcak bir çay demleyerek şafak serinliğinde koyu bir sohbete dalmıştık. R. arkadaş ateşli ateşli pusu anını anlatıyor, bir yandan da sömürgecilere bir şarjörü boşalttıktan sonra tutukluk yapan **"can yoldaşım"** dediği **"Xungari"** marka kleşine kızıyordu. Sonra da alınmasın diye gönlünü alırcasına, **"Yok yok, benim can yoldaşım gibisi yoktur. Herhalde iyi temizlemedim ondan dolayı tutukluk yaptı"** diyordu. R. arkadaşın bu tavrını izlerken gerilla için silahın ne anlama geldiğini, ne denli can alıcı bir öneme sahip olduğunu düşünüyorum. Üzerine ölü toprağı serpilen, hiç yaşam belirtisi ve canlılık emaresi olmayan halkımızı, çağın siyasetinin emrine sunulan silahın onu nasıl tekrar silkelediğini ve sarsarak insanlığı yeşerten bir umut haline getirdiğini düşününce elimdeki silahıma daha bir heyecanla ve sevgiyle sarılıyorum. Halkımızın çoraklaşmış yüreğinde umudu yeniden yeşerten, devrimci siyasetin emrine sunulan silahın neleri başardığını düşünerek; silahımla aramda kendiliğinden gelişen duygusal bağın daha bir güçlendiğini hissediyorum. Bu arada R. arkadaş bana dönerek; "Heval, arkadaşlar yattılar, birkaç saat sonra yola çıkacağız, biz de biraz uyumaya çalışalım" dedi. Bunun üzerine gözüm kendiliğinden nöbet yerine kaydı. Nöbetçi arkadaşlar ellerindeki dürbünle etrafı izliyorlardı. Ardından kefye ile üzerimi örterek yatıp dinlenmeye çalıştım. Yüreğimde serin bir akıntı vardı. Ve düşüncelerim göğün maviliklerinin derinliklerine dalmıştı.

"X" noktasında biraz dinlendikten sonra, önceden planladığımız gibi karargaha dönmek için hazırlıklarımızı tamamlayıp tekrar yola çıktık. Gerçekleştirdiğimiz eylemin başarılı geçmesi ve verdiği coşku, bu uzun yürüyüşte de yorgunluğumuzu unutturan etken oldu. Yürüyüş boyunca, tüm yorgunluğumuza rağmen türküler söyleyip gerçekleştirdiğimiz eylemi tartışıyorduk. Tek tek mesafeli olarak yürüdüğümüz için birbirimizle konuşurken bağırmak zorunda kalıyorduk. Uzun bir zincir biçiminde yılan gibi dollerden kıvrılarak ilerliyorduk. Güneş ışığı havanın esintisiyle buluşup tenimizi yalayarak yüreğimize bir serinlik katıyordu. Cehennem Tepesi'nin altından geçerken, sarnıç bulunan bir dole girdiğimizde, Z. arkadaşın büyük bir özen ve zevkle hazırladığı çantalarımızdaki nefis **"mırtoxa"**ları yemek ve biraz dinlenmek için R. arkadaşın konaklama önerisini sevinçle karşıladık. R. arkadaşla P. arkadaş nöbet tutmak için kayalıklara doğru ilerlerken, B. arkadaş, geçen seferki gelişinde yine aynı bu alanda odun toplamaya çıkıp nasıl arkadaşlardan koptuğunu, akşam olup karanlık çöktüğünde **"heval, heval"** diye bağırışlarına rağmen arkadaşları bulamayıp nasıl kaybolduğunu heyecanla anlatmaya başlamıştı. Bu durumu bizi oldukça güldürmüştü. Tam da o sırada komutan W. arkadaş yanımıza gelerek, her zamanki alışık olduğumuz tok sesi ile, **"Hevalê B. bir-iki arkadaşla gidip biraz odun toplayın, arkadaşlar yorgun bir çay yapıp içelim"** dedi. Bunun üzerine hep birden, "aman heval, siz ne yapıyorsunuz" deyince, önce bu duruma şaşıran W. arkadaş, güldüğümüzü görünce espriyi anladı ve o da gülmeye başladı. Ardından, **"daha akşama çok var"** dedi. **"Hem B. arkadaş eski bir arkadaşımızdır ve bu konularda oldukça tecrübelidir"** deyince zaten kırmızı bir tene sahip olan B. arkadaş iyice kızarmaya başladı. Tabii onun bu durumu bizi daha çok güldürdü.

Neşeli ve coşkulu bir yürüyüşten sonra karargaha vardığımızda düşmanın T. ve Ç. köylerine askeri yığınak yaptığını ve çevre illerden de güç aktararak büyük bir operasyona hazırlandığını öğrendik. Çaldıran tarafından gelen tüm arkadaşlarda birkaç günün yorgunluğu ve uykusuzluğu vardı. Henüz hiç dinlenmeden aynı gece tekrar harekete geçip, düşmanın gelmesi muhtemel olan noktalarda pusular atarak önemli tepeleri tutmak zorunda kaldık. Arkadaşların

"Bilincimizde ve yüreğimizde kazanmaktan ve düşmana darbe vurmaktan başka bir şey yoktu. Özgürleşen Kürdistan'ın özlemiyle yanıp tutuşuyordu bedenlerimiz. Sevdamızla buluşan rüzgarın söylediği türkü yüreğimizde derin bir coşku yaratıyordu. Tarifi imkansız bir duyguydu bu."

"Bu arada B. arkadaşın bulunduğu mevziden BKC çalıştı. Ardından kleşler öfkelerini kusmaya başladılar. Sevdamız barut kokusuna kavuşmuştu. Özlemlerimiz namlunun ucunda dilleniyordu artık."

yorgun ve uykusuz olduğunu bilen takım komutanı W. arkadaş hepimizi toplayıp konuşarak, düşmanın bu operasyona büyük umut bağladığını, bu nedenle oldukça yüklü bir güçle geldiğini belirterek, **"onları geldiklerine pişman etmeliyiz. Ve bir darbe de burada vurmalıyız"** dedi. Bilincimizde ve yüreğimizde kazanmaktan ve düşmana darbe vurmaktan başka bir şey yoktu. Özgürleşen Kürdistan'ın özlemiyle yanıp tutuşuyordu bedenlerimiz. Sevdamızla buluşan rüzgarın söylediği türkü yüreğimizde derin bir coşku yaratıyordu. Tarifi imkansız bir duyguydu bu. Bütün arkadaşlar durumun bilincindeydiler. Ve tüm hazırlıklarımız hiç aksatılmadan hemen tamamlandı. Bizim takım, Cehennem Tepesi'yle Gırê Neri noktaları arasında bir yerde mevzilendi. Biraz sonra yanımıza kontrole gelen kurmay K. arkadaş mevzilerimizi beğenmeyince her zamanki esprili haliyle; **"Vay düşmanın haline"** dedi. Tabii bu defa biz gülemedik. Çünkü hatamızı anlamıştık. Hemen K. arkadaşın da yardımıyla yeniden, daha sağlam bir şekilde mevzilenirken bir yandan da onun söylediği; **"Düşmanınızı küçümsemeyin, savaşı asla şakaya almayın"** sözlerini düşünüyordum. Bulunduğumuz alan stratejik açıdan oldukça önemli bir alandı. Çünkü düşman, Cehennem Tepesi ve Gırê Neri noktalarına indirme yapabilirdi. Dolayısıyla oradan aşağılara doğru gelmek istemeleri halinde bizim pusumuza gireceklerdi. Karanlık yavaş yavaş çekilirken gece de yerini sabaha bırakmıştı. Gün doğup ortalık aydınlandığında bir yandan köylerden top atışları başladı, bir yandan da kobra helikopterleri ve uçaklar alanı bombalamaya başlamışlardı. Ortalık toz ve dumandan cehenneme dönmüştü. Düşman gerçekten her şeyi ile yükleniyordu. Bu bombalama ve top atışları öğle saatlerine dek sürmesine rağmen bizi fazla etkilemiyordu.

Tendürek tarihi rolünü oynuyor ve doğal bir koruyucu görevini görüyordu. Bu arada P. arkadaş heyecanla koşarak yanımıza geldi. Düşmanın Cehennem Tepesi'ne indirme yaptığını, oradan da bizim bulunduğumuz yöne doğru gelmeye başladığını söyledi. Böyle olacağını eski tecrübelerimizden biliyorduk. Ama yine de bu haber bizi sevindirdi. Düşmanla bir kez daha hesaplaşmak, ona bir kez daha darbe vurmak istiyorduk. Yüreklerimiz bunun özlemiyle doluydu. Komutan arkadaşın toplantıda söylediği gibi **"geldiklerine geleceklerine"** pişman etmekti tek düşüncemiz. Coşkumuz oldukça artmış, doruk noktasına ulaşmıştı. Adeta, soluklarımızı tutmuş, gelmelerini bir an önce sabırsızlıkla bekliyorduk. Tam tersine inat etmiş gibi düşman askerleri sanki başlarına gelecekleri sezinlemişler gibi kaplumbağa hızıyla ilerliyorlardı. Tam da onların bu yavaş yavaş bize doğru yaklaşmalarını izlerken, yabancısı oldukları bu topraklarda ne aradıklarını düşündüm öfkelenerek. Korkunun yüreklerine, beyinlerine işlemiş olduğu her adımlarından belli oluyordu. Her taşın kendileri için ölüm anlamına geldiğini biliyorlardı sanki. Nitekim daha önceki gelişlerinde Tendürek'in her taşının birer **"terörist"** olduğunu söylemişlerdi köylülere. Yine ansızın Fransızları Cezayir'de, Amerikalıları Vietnam'da düşünüyorum. Onların sonları geliyor aklıma. İnsanlık ve halk düşmanı, eli kanlı bu katiller sürüsünün halkımızın partimiz öncülüğünde vermiş olduğu bu büyük bağımsızlık ve özgürlük direnişi karşısında ezilecekleriden ve bozguna uğrayacaklarından eminim. Bu utanmaz ve hain saldırılarına karşı, zaferi bir adım daha yakınlaştırmak ve Nuri Dersimi'nin tarihte yankılanan **"intikam, intikam"** seslenişine, düşmana bir darbe de burada vurarak, devrimci bir yanıt olabilmek için öfkemi keskinleştiriyordum. Bin yıllık sevdasına kavuşmaya hazırlanan ve yüreğinde özgürlüğü büyüten, yeşerten Kürdistan halkı, sömürgecilere bu kutsal toprakları mezar etmeye ant içmişti bir kez ve kazanmaya mahkum olduğunun bilinciyle, partisiyle ve ordusuyla bütünleşmişti.

Bu arada düşman iyiden iyiye yaklaşıyordu, yavaş yavaş sesleri duyulmaya başlamıştı. Düşmanla aramızdaki mesafe gittikçe kapanıyor ve artık onları net olarak seçebiliyorduk. Hatta ne konuştukları bile anlaşılıyordu. Bir kez daha hesaplaşma anı yaklaşıyordu. Yanımda, aynı mevzide kaldığımız S. arkadaşa bakıyordum, o da bana bakıyordu. Bir şey demeden sadece gülümsedi. Heyecanlı olduğu her halinden belli oluyordu. Yerinde duramıyor ve sürekli silahını kontrol ediyordu. Sonra bana dönerek; **"Heval heval"** diye seslendi. Bize doğru yaklaşan düşmanı göstererek; **"Heval bizim mevziye yaklaşırlarsa önce ben ateş edeyim"** dedi. Bunun üzerine birbirimize bakarak güldük. **"Tamam heval, tamam"** dedim. **"Yalnız komutan arkadaşın işaretini almadan sakın ateş etme"** diye de ekledim. Pusuya giren düşman araziden ürkmüş olacak ki, bir ara duraladı. Ve ardından karanlıktan korkan birinin ıslık çalarak korkusunu uzaklaştırmak istemesi gibi havaya bir el ateş ettiler. Biz tüm dikkatimizi toplayıp ellerimiz tetikte bekliyor, ama ateşe karşılık vermiyorduk. Bunun üzerine rahatlamış olacaklar ki, ayağa kalkarak yürümeye başladılar. Biz artık soluklarımızı tutuyoruz ve komutan arkadaşın işaretini bekliyoruz.

Çirkin yürekli ve çirkin suratlı bu barbarları yerin yedi kat dibine gömmek istiyorum bir an önce. Aşağı-yukarı tümüyle pusunun içerisine girmiş durumdalar. Bu arada B. arkadaşın bulunduğu mevziden BKC çalıştı. Ardından kleşler öfkelerini kusmaya başladılar. Sevdamız barut kokusuna kavuşmuştu. Özlemlerimiz namlunun ucunda dilleniyordu artık. Müthiş bir gürültü kopuyor ve ortalığı genzi yakan barut kokusu dolduruyordu. Düşman tam bir bozguna uğruyor ve panik içinde ne yapacağını şaşırıyordu. Bağırtılar ortalığı kaplamıştı. Ve kimin ne dediği belli olmuyordu. Kimi ağlıyor, kimi anlamsız anlamsız bağırıyordu. Yaklaşık olarak bir saat boyunca aralıksız vurduk. S. arkadaş attığı bir roketle düşmanın MG-3 mevzisini vurunca müthiş bir sevinç çığlığı atıyordu. Ve arkasından uzun bir zafer tililisi çekiyordu. Bazı arkadaşlar diğer mevzilerden S. arkadaşın tililisine **"Biji Serok APO, Biji ARGK"** sloganlarıyla eşlik etmeye başlamışlardı. BKC ve kleşlerin kayalıklarda yankılanan seslerine arasıra patlayan roket gümbürtüsü ayrı bir hava katıyordu.

Bu arada düşman, kendi telsizinden sürekli yardım istiyor, **"her yanımızı sarmışlar, pusuya düştük, geri çekilemiyoruz, helikopterler nerede kaldı? Acele yardım gelsin, yoksa hepimiz öleceğiz"** diyerek bağırıp duruyorlardı. Düşmanın bu bağırtıları karşısında, yaşı küçük olduğu için kendisine **"portatif"** dediğimiz Kato yoldaş; **"Mehmetçik ağlama, mehmetçik teslim ol! ARGK'nin adaletine gel"** diye cevap veriyordu.

Kato yoldaş, Tendürek'in hemen yanıbaşındaki bir köyden olduğu için Tendürek'in her taşını adım adım bilen bir arkadaştı. İki yıldır saflardaydı. 1992'nin başlarında arkadaşları ilk kez bir yol kesme eyleminde görmüş ve yapılan konuşmalardan, özellikle de arkadaşların ellerindeki silahlardan çok etkilenmişti. O zaman arkadaşlara kim olduğunu sorduğunda, arkadaşların **"Bizler PKK'liyiz, biz Kürt askerleriyiz"** demeleri üzerine Kato yoldaş kendi içinde **"Ben de Kürt askeri olacağım"** diyerek o an partiye katılmaya karar vermiş. O olaydan birkaç gün sonra çok iyi bildiği Tendürek'e çıkarak arkadaşları aramaya başlamış ve sonunda onları bulmuştu. Arkadaşları görünce hemen **"Bana da bir silah verin, ben de Kürt askeri olmaya geldim"** demiş. Arkadaşlar yaşının küçük olduğunu söylemişlerse de dinletememişler. **"Ben buraları sizden daha iyi bilirim, bu kırda sizden daha iyi yürürüm"** diyerek kendisini dayatmış ve daha sonra bütün konuşmalara rağmen **"Ben Kürt askeri olacağım, ben savaşacağım"** diyerek en sonunda arkadaşlara kendini kabul ettirmiş.

Bunları düşünürken, komutan arkadaş yanımıza gelerek çekileceğimizi söyledi. Biz de çantalarımızı alarak düzenli biri şekilde geri çekilmeye başladık. Düşman helikopterleri üzerimizde dolaşıyor, uçaklar peş peşe dalışlar yaparak korkunç bir gürültüyle tekrar göğe yükseliyorlardı. Amaçları bizi engellemeye çalışmak ve askerlerin geri çekilişlerini sağlamaktı. Helikopterler ateş etmemizden korkarak ürkekçe yaklaşıyor ve tekrar uzaklaşıyorlardı. Biz, geri çekildiğimiz için ve operasyonun daha uzun sürebileceğini düşünerek ateş etmiyorduk. Zaten dollerden yürüdüğümüz için bizleri görmeleri çok zordu. Geri çekiliş sırasında gözlerim bir bir arkadaşların üzerinde dolaşıyor, **"acaba arkadaşlara bir şey oldu mu"** diye merak ve heyecan karışımı bir duygu içerisindeydim. Biz geri çekilişimizi yaparken düşman da helikopterlerin yardımıyla akşama doğru çekilmesini tamamlayabilmişti. Akşam orada kalmamak için öyle acele ediyorlardı ki, 33 tane ölülerini bile alamadan kaçıyorlardı. Böylece bozguna uğrayan düşman, yeni başlattığı ve umut bağladığı bu *operasyonu tüm hevesleri kursaklarında kalarak bitirmek zorunda kalıyordu.*

Operasyon sonunda güçlerini geri çekmekte olan düşmanı, kampın hemen yanındaki tepenin üzerinden dürbünle izleyen bir arkadaş, **"Eskisi gibi değil artık, tarih hesap soruyor"** dedi bana dönerek. **"Bin yılların hesabı"** diye ekliyordum. Ve çekilen düşmanı izlemeye devam ediyoruz. Yavaş yavaş akşam oluyor ve güneş tepelerin üzerini kızıla boyayarak dağların arkasına süzüp kayboluyor. Bu sırada kulakları uyuşturan kuru ama sert bir rüzgar esmeye başlıyor ve doğa güneşle birlikte uykuya dalıyor. Çalılıkların ve kurumaya yüz tutmuş otların rüzgarda çıkardıkları uyumlu ezgi, insanın yüreğinde garip bir hoşluk yaratıyordu. Gece bir örtü gibi üzerimize inerken kamp yerinden arkadaşların: **"Bı can bı xwin em bı terene Ey Serok"** seslerinin karanlıkta yankılanışı duyuluyordu. Gelen seslerden akşam içtiması olduğunu anlıyoruz. Ardından birkaç yerde birden ateşler yakılıyor ve karanlığı yararak göğe yükselen alevler eşliğinde dilanlar tutuluyor, türküler söyleniyordu. Gecenin sessizliğinde çınlayan bu sesleri dinlerken, iki karartının bize doğru geldiğini görüyoruz. Yanımdaki arkadaş **"Ew kine"** diye sesleniyor. Karşıdan **"Em nöbetçine"** karşılığı geliyor. Az sonra nöbeti değiştirip kamp yerine doğru hızlı adımlarla yürüyoruz.

H. Nemrut

5. KONGRE SÜRECİNE BAŞARIDAN BAŞKA ...

Baştarafı 14. sayfada

devam ettirmekten başka bir şey talip etmemek. Gerçek kahramanlık, emek kahramanlığı, sosyalist kişilik budur. Parti böyle kişilerden oluşur. Madem partili olmayı kabul ediyorsunuz o zaman, böyle bir kişi olmayı da kabul edeceksiniz. Yoksa **"nefsim, bireyciliğim, rütbem"** deyip de dayatmalar içerisinde bulundunuz mu bizim partili, sosyalist kişiliğimizden bahsedemeyiz.

Yenilmeyecek düşman, başarılmayacak iş yoktur

Tüm yoldaşlar; görüyorsunuz ki, biz bu sefer tam partileşerek, bu temelde de ordulaşarak yürüyeceğiz. Bu şanlı 5. Kongremizin başarı imkanını an be an, gün be gün böyle bir tutumla hayata geçirerek başarabileceğiz. Ben başarıya inanıyorum. Açıkça söyleyeyim, bu işleri bir-iki kelimeyle başlatıp, birkaç kurşun, birkaç fişeği bile olmadan tek başına başlatıp buraya kadar getirebilen bir kişinin tecrübesine dayanarak söylüyorum ki, yenilmeyecek düşman ve başarılmayacak iş yoktur. Ama bunun bir tarzı, bir katılımı, bir paylaşım ve bir sorumluluk düzeyi, bir dikkat ve duyarlılık düzeyi olursa böyledir. Yoksa Kürt çoktur, çok azap verici yaşamları da, çok savaşanları da vardır. Ama dikkat edin, tarihte ve günümüzde hiçbirisi başaramadı, ilk defa biz başarıyoruz. Benim imkanlarım hepsinden çok mu iyiydi? Değil. Rütbeli miydim? Değil. Aşiretim mi vardı? Değil. Hiçbir şeyim yoktu. Belki de en çaresizi ve güçsüzüydüm. Ama şimdi bakın, gerçekten en güçlüsü olabiliyoruz. Hiç şüphesiz bu partiyle, halkla oldu, ama partiyi de, halkı da böyle yapan bireyin emeğidir: doğru emeği, doğru katılımıdır.

Şimdi bu size bütün yönleriyle açıklandı; niye, siz de böyle olun diye. Niye bizden daha fazla başarılı olmayacaksınız? İstemiyor musunuz başarıyı? İmkansız mı? Hayır. O zaman doğrusunu esas alın. Eğer bütün bunlar doğruysa hiçbirimizin başaramama diye bir sorunu olamaz. Bizim gibi birisinin başarması sağlandıktan sonra, hepinizin kesin zafer biçiminde başarıdan başka bir tutuma şans vermeyeceği açıktır.

Gerçekten bu doğru tutumdur. İnanıyorum ki en sıradan savaşçıdan tutalım en üst düzeyimize kadar her alan, her iş bu anlamda bir yaklaşımla ele alınacaktır. Herkes kendini layık görecektir ve bu temelde 5. Kongre gerçekliğimiz daha şimdiden pratikte de sağlam bir yürüyüşü, başlangıç tarzını yakalamıştır.

Bahar geliyor, biz şunu söylemiştik; kıştan baharı yakalamak. Evet. 1994'ün kışında 1995 baharını daha şimdiden yakaladık. Bu hem mevsimsel olarak baharın erken yakalanmasıdır, hem ideolojik, hem siyasal, hem örgütsel, hem de tarihsel ve ulusal açıdan da böyledir. Uğurlu geliyor demeyeceğim. Emeğimizle yaratıldı. Şimdi önümüzdeki günlerde birçoğunuz çeşitli alanlar, eyaletler ve birimler halinde yoğunlaşacaksınız. Zaten merkezi planlama var. Kararlar, hepsi belgeli olarak elinizde. Eyalet planları üzerinde yoğunlaşacaksınız, giderek bölgelere taşıracaksınız. Yine Güney, Kuzey çalışmalarımızı ayrıştırıyoruz. Eyaletlerin gücünü derleyip toparlıyoruz. Ülkenin dışında da benzer çalışmalara ağırlık veriyoruz. 5. Kongremizden sonra başta eyalet konferansları olmak üzere her saha kendi konferansını da gerçekleştirmeye çalışıyor. Şimdiden 5. Kongre'ye dayalı eyalet planlamaları, bu planlamalarla birlikte, bölgelere kadar taşırılacak yoğunlaşma toplantıları bizi biraz daha başarılı bir pratik başlangıca, bizzat pratiğin kendisine götürecektir. Daha şimdiden bulunan mevziler savaş gerçeklerimize göre düzenleniyor.

Özellikle düşmanın askeri taktikleri göz önüne getirilerek (ki bunlar geçen yıl açığa çıktı), bunlar biraz daha derinleştirmek isteyecekleri açıktır. Ona göre kendi önlemlerimizi, başta yer altı sistemi olmak üzere, yine var olan taktiklerimizi mevcut düşman gerçeği kadar kendi 5. Kongre gerçekliğimizi göz önüne getirerek amansız bir biçimde uygulamaya geçireceğiz. Yani daha şimdiden şunu söylüyoruz; temel bir taktik olarak düşman *temel dağlık alanlara giremeyecek*, düşman geçitlerden kolay kolay geçemeyecektir. Eskisi gibi cephe savaşı yapmayacağız. Nerede, nasıl, neyle vurduğumuzu düşman bilmeden vurulacak. Yer altından aniden çıkıp vuracağız. Savaş tarzımızı köylü kabalığından, çok deşifre olmuş durumlardan çıkaracağız.

Mevcut gücümüz her türlü savaşımı mümkün kılmaktadır. Bu gücü mükemmel düzenleyeceğiz. Yer altını düşmanı beklemediği her yönden vuracak tarzda düzenleyeceğiz.

Kısaca taktikler üzerinde de bütün yoğunluğuyla duruyorsunuz. Daha şimdiden düşmana büyük ürküntü verecek bizim bu taktik yaklaşımımızdır. Bir yere girdiğinde, örneğin geçmiş yıllardaki gibi operasyon yapmaya başladığında müthiş vurmayı çoktan hazırlamışız. Bu anlamda taktik inisiyatif kesinlikle gerillada, ordumuzdadır. Taktiğe de, toplantılarla birlikte eylem sürecine de bu temel sloganla yaklaşıyoruz. Düşman dağlarımıza kolay giremeyecek, yine kolay kolay hareket edemeyecek, alan tutma gibi durumlara girdi mi büyük kayıplara uğrayacak.

İşte düzenleme bunları gözetecektir. Ayrıca çok seri hareket edeceğiz. Yer altı, biraz da sabit olduğu kadar hızlı hareket imkanı iç içe geliştirilecektir. Kısaca taktik düzenlemeyi de bu anlamda yoğun bir biçimde işliyorsunuz.

Güney faaliyetleri de bu arada Ulusal Demokratik Birliği içerisinde yeni bir örgütlenme ile aşama kaydediyor. Güneyli yurtsever halkımız daha şimdiden bu örgütlenmenin ve taktiğin bayrağı altında çözümleyici bir role, bu çıkmazdan kurtulmak için girecektir. Bu sahayı da hızla mevzilendirip, 40 yıldır dökülen bunca kanın boşa gitmemesi için sonuç alacağız. Hem de başarıyla Kuzey'in devrimini de en güçlü bir biçimde bundan yararlandırarak rolünü amansız bir biçimde oynatacağız.

Yine kadın konferansı, kongresi gerçekleştirilecektir. Ulusal düzeyde bir kongre olacaktır. Kürdistan Özgür Kadınlar Birliği'nin kongresi olacaktır. Daha şimdiden programıyla, tüzüğüyle ve çalışma raporuyla yoğunlaşılarak bahar başlangıcında gerçekleştirilmeye çalışılacaktır. Yurt dışının konferansı da gerçekleştirilir. Özellikle Avrupa'da Sürgün Parlamentosu ve alan parti-cephe konferansı büyük bir kapsamda ve nicelikte gerçekleştirilecektir.

Tüm yoldaşlar görülüyor ki, daha bahara girmeden bahar için ne gerekliyse onu hızla yaşama geçiriyoruz. Gerçekten ilk defa bu kadar derli toplu, yüksek kavrayış gücü kadar, çok sağlam imkanlarla yürüme ve savaşma imkanını yakalamış bulunuyoruz. Biz her zaman siyasi çözümden yana olduğumuzu söyledik, ama bunun şartının en az düşman kadar askeri yöntemde de iddialı olmakla mümkün olduğunu söyledik. Bunu tekrarlıyoruz. Eğer olası bir siyasi çözüm yolu ortaya çıkarsa bunu sonuna kadar değerlendiririz, tercih bile ederiz. Ama eğer düşman itibar etmezse, askeri anlamda da son derece çözümleyici bir şekilde sonuç almayı bileceğiz. Ve şimdi tüm gücümüzle yüklendiğimiz de budur.

Bu temelde 1995'i yakalamışız. 1995 bu anlamda ister askeri, ister siyasi olsun bir çözümlenme yılı olacaktır. Çözümden, dolayısıyla başarıdan başka bir gelişmeyi bu yıla sığdırmayacağız. Kayıplar ne olursa olsun, bu kadar kendini hazırlayan, bu kadar kendini planlayan, bu yıla böyle başlangıç yapan bir güç mutlaka kazanır. 5. Kongre partimizin gücünü bu biçimde açığa çıkarmıştır ve bu yılı da bu güçle selamlamıştır. Dolayısıyla kesin kazanacaktır.

Hepinizi 5. Kongremizin bu gerçekleri temelinde selamlıyor, pratik, politik ve askeri bütün işlerine büyük-küçük ayrımı yapmadan, yer-zaman farkı koymadan bu ruhla, bu tarzla, bu tempoyla yaklaşacağınıza, hem de en üstün sorumlulukla, tutku derecesinde yaklaşım göstererek karşılık vereceğinize eminiz. Bu hem beklenendir, hem emredilendir. Ve yaşamın da ta kendisidir. Bunun dışında ne bir yaşam, ne de kurtuluş beklenmelidir. İşte hepinizi bu temelde görevlerinize amansız bir biçimde yüklenmeye ve mutlaka başarmaya çağırırken, selamlıyor ve sevgilerimi sunuyorum.

– Yaşasın PKK 5. Kongresi!

2 Şubat 1995

Mafya kişiliği...

Baştarafı 19. sayfada

rarak kaçırtıcı olmuştur. Zoraki iş yaptırılan kitleler, ilişkileri koptuktan sonra hızla düzen içerisine girmişlerdir.

Mafya kişiliğin yoldaşlık ilişkilerine yaklaşımında, kolektivizmi esas alan, sevgi-saygıyı gözeten örgütlü ilişkileri dışlar. Bu kişilik düşürmek istediği kişilerin en ufak bir eksikliğini gördüğünde bunu resmi platformlarda çok ciddi yetmezlik gibi göstererek, ahbap-çavuşlarını da buna yönlendirerek eleştirir. Eleştiri yaparken aynı zamanda kendi eksikliklerini örtbas etmeyi ihmal etmez. Eleştirisinin subjektif olduğu belirtildiğinde hemen kendisini saflığa vurarak "gözlemimdir, öyle anladım" vb. ile savunmaya geçer. Eleştireceği kişileri iyi hesaplar. Bazılarını böyle objektif eleştirilerle önce korkutur, sonra da kendisiyle uzlaşmanın zeminini açar. Bazılarını ise hiç eleştirmez. Bu şekilde düşürmeye çalışır. Bu kişiliğin özeleştiriye yaklaşımı da hesaplıdır. Kendisi eleştirdiği zaman eleştiriyi getirenin konumuna göre tavır belirler. Bu kişilik dışa karşı eleştiriyi kabul etse bile kendi içinde hiçbir zaman ikna olmaz ve eksiklikleri şu veya bu sebebe bağlayarak kaynağını dışta arar.

Bu kişiliğin örgüt saflarındaki üslubu da çok aldatıcı ve sahtedir. Bazen çok emekçi, saf, köylü gibi kendisini yansıtır. Bazen de teorik konuşmaya özen gösterir.

Mafya kişiliği, orta sınıf özelliğine, her zaman bozgunculuğa ve düşman yönlendirmesine açıktır. Örgüt dışı ortamlardaı kendine zemin aldığı için düşman kavramı da kafasında muğlaklaşır. Örgütlülükten kaçmak için harcadığı çabanın onda birini düşman karşısında harcamaz. Bu konumuyla kontra kişiliğe potansiyel zemin oluşturur. Kendini örgütle bütünleştirmediği için hangi politikanın düşmana, hangisinin devrime hizmet ettiği ayrımını yapamaz. Pratiği kaçırtıcı, dağıtıcı olur. Bu kişilik düşmanla bire bir karşılaşmada da eğer bu özelliklerinin üzerine ciddi yönelmemişse kolaylıkla düşer, düşmanla düşkünce ilişki geliştirebilen özelliklere sahiptir.

Mafya kişilikler örgütlü ortamlarda sıkı denetim altına alınmalı ve yoğun eğitimle kendi gerçeklikleri iyice kavratılmalıdır. Bunların davranışlarında sahtelik, yapmacıklık aldatıcı olabilmekte, mücadeleyi fazla tanımayan bireyleri yanıltabilmektedir. Şunu da gözden kaçırmamak gerekir ki; geçmişte böyle mafyavari yaşam tarzı içine bulunmuş ancak ulusal kurtuluş mücadelesi ile tanıştıktan sonra kendini iyice eğitmiş, dönüştürmüş ve mücadele içinde sorumluluk üstlenmiş, şahadete ulaşmış arkadaşlar da vardır. Ağır mafya kişilik özelliklerini tanıyan bireyler, mücadeleyi, özgürlüğü kavradıkça hızla dönüşebilirler. Bunun yolu partiye açıklıktan, eğitime özlü katılımdan, dürüst olmaktan geçer.

Newrozlarda bir...

Baştarafı 2. sayfada

olduğu Diyarbakır Öğretmen Okulu'nu onlardan temizlemiştik bu dönemde. Bu, düşmanı kaygılandırdığı gibi onun bir nevi uzantıları durumundaki sol söylemi kendisine maske edinmiş sosyal-şoven, ulusal inkarcı ve çeşitli Kürt küçük-burjuva reformist grupları endişelendiriyordu.

1 Mayıs yaklaşıyordu. Diğer gruplar İstanbul'a gitmeye hazırlanıyorlardı. Sanki 1 Mayıs sadece İstanbul'da kutlanır ve başka bir yerde kutlanmazmış gibi bir anlayışları vardı. Grubumuz 1 Mayıs'ı Kürdistan'da kutlamayı kararlaştırmıştı. İşte bu kararla 1 Mayıs 1978 günü Batman'da bir yürüyüş ve miting yapıldı. Bu yürüyüş ve mitinge Siirt'ten, Mardin'den, çevre il ve ilçelerden onbinin üzerinde bir sempatizan kitlemiz gelmişti. Halil Çavgun arkadaşla bir grup arkadaş da Hilvan'dan gelmişti. Ve ilk kez Kürdistan'da 1 Mayıs'ı anlam ve önemine uygun bir biçimde hareketimiz kutlamıştı. Böylece enternasyonal bir gelenek Kürdistan'a taşınmıştı. 18 Mayıs'ta Diyarbakır Eğitim Enstitüsü'nde Haki Karer arkadaşın anısına bir forum düzenledik. Bir küçük-burjuva reformist grup bu formumuzu sabote etmek istedi. Buna gereken karşılık verildi. O güne kadar adı geçen gruba karşı hiçbir grup tavır gösterememişti. Günlerce bu tavrımız diğer gruplar arasında konuşuldu. Bu tavırdan sonra deyim yerindeyse Diyarbakır'ın kapıları hareketimize açılıyordu. O güne kadar Diyarbakır'ı kendi tapulu malı sayan gruplar vardı. Ve oldukça bizlere zorluk çıkarıyorlardı. Bir gün sonra Halil Çavgun arkadaşın Haki Karer arkadaşı anma afişini asarken Hilvan'da şehit edildiğini duyduk.

Elbette partimiz bu alçakça saldırıya cevap verecekti. Zaten hareketimizi, diğer hareketlerden ayıran en önemli özelliklerden biri de kendisine karşı işlenen suçlara karşılık vermesidir. Bir anlamda da hareketimiz bu durumu gözetmeseydi, yani şehitlere olan bağlılığın gereklerini pratikte sergilemeseydi belki bu günlere ulaşamayabilirdi. Hilvan'da Halil Çavgun yoldaşın intikamı alınmış, faşist-işbirlikçi feodal Süleymanlar çetesine bir kez daha bellerini doğrultamayacak bir biçimde cevap verilmişti. Hilvan mücadelesinde Halil Çavgun arkadaştan sonra şehit düşen Cemal Çobanyıldız arkadaşın cenazesi silahlı bir yürüyüşle kaldırıldı. Onbinin üzerinde Kürdistanlı gelmişti. Batman'dan, Mardin'den, Viranşehir'den otobüs, minibüs ve arabalarla gelmişti arkadaşlar. Biz de Diyarbakır'dan iki otobüsle gitmiştik. Salih Kandal arkadaş yürüyüşün sonunda evin damına çıkarak oldukça ajiteli ve duygusal bir konuşmayla mitingi sonuçlandırmıştı. Miting alanında üzerinde şalvarla Mazlum Doğan arkadaş da vardı. Mitingten sonra evlere dağıldık. Bizimle gelen arkadaşların bir kısmı Halil arkadaşın evine gitti. Bir grup da M. Emin Yavuz arkadaşın evine gitti. Bir-iki saat sonra yine Diyarbakır'a geri döndük. İşte burada gördüğüm arkadaşlar daha sonra şehit düştüler.

Sağlı-sollu tüm anti girişimlere rağmen Diyarbakır'ın kapıları açılmış, mücadelemizin saflarına gruplar halinde katılmalar başlamıştı. İşte saflarımıza katılan grupların içinde mücadelemizin daha sonraki süreçlerinde şehit düşen Cemal Arat ve kardeşi Tacettin Arat, Latif Cizrelioğlu, Sedat Alkan ve daha onlarca arkadaş katılım göstermişti. Bu katılımlarda o dönemde Diyarbakır'a gelen ve 1979'un yazına kadar kalan Delil Doğan (Hüseyin) arkadaşın payı büyüktür. Zaten kendisi ajitasyon ve propaganda birimine yer alıyordu. Bu yeni katılan hemen tüm arkadaşların ilk eğitimleri Delil arkadaş tarafından gerçekleştirilmişti. Siverek mücadelesiyle birlikte Diyar-bakır'da kitleselleşmeyi yakalamıştık. Binbir engel ve sabotelemelere rağmen ısrarla verilen emekler ürün veriyordu. Ancak bu süreçte bize karşı oluşturulan hain güç birliği ve buna bağlı olarak KUK'un saldırıları bu ürünleri örgütlülüğe kavuşturmamıza fırsat vermiyordu. Düşman da boş durmuyordu. Aydınlık gazetesi ve takımı da düşmanın bir kolu gibi devredeydi. Bir kısım arkadaş Diyarbakır'ın dışına çıkmıştı. Latif Cizrelioğlu, Sedat Alkan, Takyettin Tekdal ve Musa arkadaşlar KUK tarafından şehit edilmişlerdi. Bir kısım arkadaş düşman tarafından tutsak alınmıştı. Örgütleyecek binlerce insan vardı, ancak biz cevap vermekte yetersiz kalıyorduk. Siverek mücadelesinin yansımalarıyla kitlelerde müthiş bir sempati oluşmuştu. Bu sempatinin kitlelerde ne kadar geliştiğini Kızıl Hafta'daki kepenk kapatma eyleminde kendisini gösterdi.

Doğrusu biz bile bu kadar yoğun bir katılımın olacağını tahmin etmemiştik. Beklentimizin üstünde bir katılım olmuştu. Binlerce insan ilişki arıyor, konuşabileceği bir arkadaş bulmak istiyor.

İşte böyle kitlelerin partimize bir umut olarak gördüğü ve akın akın aktığı, yani kitleselleşmeyi yeni yeni yakaladığımız bir dönemde düşmana tutsak düştüm. İşkence tezgahlarından geçtim. Bu dönemleri halkımla birlikte yaşadım. Ama tahliye olup çıktığımda ne yapacağımı düşündüğümü sorarsanız hemen söyleyeyim; Dersimli arkadaşlar derler ya, Dersim'in dağları gerilla ve gerilla savaşı için uygundur. İşte çıkar çıkmaz ilk durağım Dersim dağları olacaktır, diye düşünürdüm. Geçmişte yaşadığımız çocuklukları yaşamayacağım yeminini etmiştim. İşte son nefesime kadar, yani 1992 Güney Savaşı'na kadar bu yemine bağlı olmanın savaşçısı oldum.

Xoşnav D.

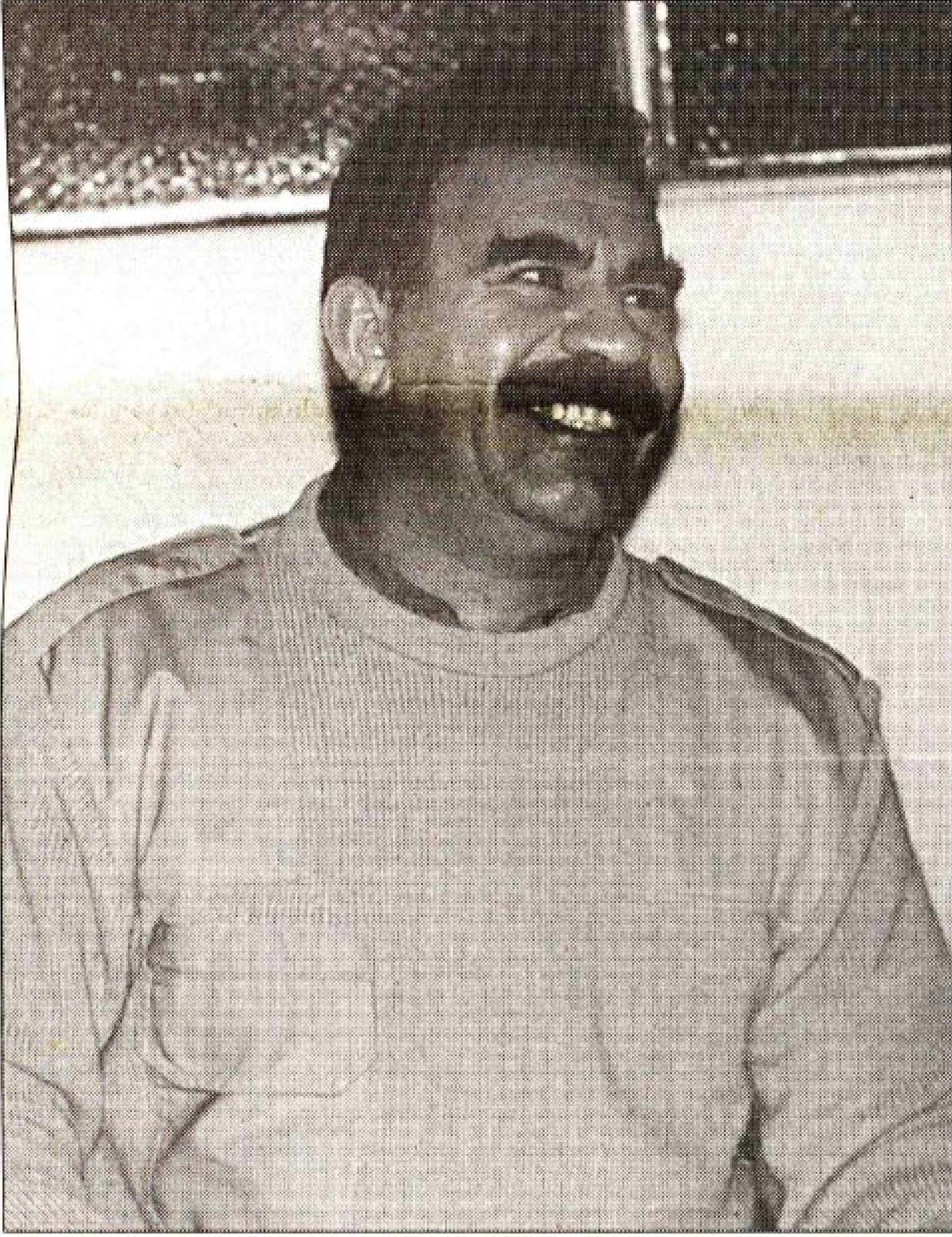
8. Avrupa Parti-Cephe Konferansı sonuç bildirisi

KAZANMAYA, BAŞARMAYA MECBURUZ VE MAHKUMUZ

"Konferansımız; geriye çeken anlayışları, tutuculuğu, statükoculuğu, bürokratizmi, az ile yetinen tarzı mahkum etmiştir."

ERNK Avrupa 8. Parti-Cephe Konferansı 27 Şubat-6 Mart 1995 tarihleri arasında gerçekleştirildi. Konferansa 130 delege çağrılıydı; bunların 116'sı katılım sağlamıştır.

Konferans, 5. Zafer Kongresi'nin perspektifleri, ruhu ve kararları ışığında yapılmıştır. Önümüzdeki savaş ve zafer yılına her düzeyde yapılan hazırlıklar Avrupa'ya da taşırılmıştır.

Konferansımız cephe esprisine göre bu hazırlıkları alanına uyarladı.

Konferans, her açıdan tam bir yenilenme, kararlaştırma ve düzenlemeyi gerçekleştirmiştir. Konferansa katılan delegelerin yarısı yeniydi. Katılım ve tartışmalar yoğun geçti. Konferanstan örgütümüz ve yapımız gençleşerek çıktı.

Konferansımız, geriye çeken anlayışları, tutuculuğu, statükoculuğu, bürokratizmi, az ile yetinen tarzı mahkum etmiştir. Özellikle merkezileşme, gövdeye iyi bir baş olma üzerinde durulmuştur. Sorunların temel kaynağının yönetim olduğu gerçeği bir kez daha irdelendi.

Yukarıdan başlayarak her düzeyde merkezileşme, denetim ve hakimiyetin tam sağlanması netleştirilmiştir.

Geçen süreçte örgüt ve kitle gücü büyümüştür. Bunu karşılayacak birlik ve kurum örgütlenmelerinin güçlendirilmesi, örgütlenmeye derinlik sağlanması, dönemin tarz ve temposuna ulaşmanın iyi bir örgütlenme ile gerçekleştirileceği somut tedbirlere bağlanmıştır.

Sürecin militan kişiliğini yakalama, Kürdistan'a göre fırtına birliklerin üyesi olma; bu temelde örgütü ve kişiyi ülkeye taşıma esas alınmıştır. Bu, gelişmenin, büyümenin temel ölçüsü sayılmıştır.

Ulusal örgütlenmenin, birliklerin ve kurumların özgünlüğünü yaygınlaştıracağız. Kürdistanlı bütün kitlelere ulaşacağız. Ulusal örgütlenmeyi tamamlayalım şiarıyla yürüyeceğiz. İyi işleyen, hantallığı ve az verimliliği aşan, kapasiteyi, tam ve yerinde kullanan bir mekanizmaya ulaşacağız. Her birliğe, kuruma göre pratik yönetimleri geliştireceğiz. Çalışmayanı çalıştıracağız, az çalışanı sürecin çalışma tarzı ve temposuna ulaştıracağız. Bu temelde her yere komiteleşmeyi, mutlaka kolektifleşmeyi dayatacağız. Çekirdek örgütlenmeler etrafında en geniş ve yaygın örgütlenmeyi esas alacağız. Herkes yedekli çalışacak ve yedeğini yetiştirecektir. Konferansımız bunları kararlaştırdı ve uygulaması için söz vermiştir.

Çok konuşup az yapan, pratikleşmeyen, uygulamayan, idare etme tarzını esas alan anlayış yerle bir edilmiştir. Parti yaşamı ve ulusal kurtuluş yaşamı bütün çalışanların ölçülerini ele verir. İşleyiş düzeni, disiplin ve ölçüler netleştirilmiştir. "Hata yaparım, eleştirilir, geçiştirilir" mantığı yıkılmıştır. Hata, suç durumları ayrıştırılmıştır. Parti-cephe için geliştirilen suç-yargı, ceza durumu uygulanacaktır.

Bir bütün olarak geçmiş hata ve yetmezlikler yargılama konusu yapılmıştır. Bu açıdan konferansta geçmiş zaaflı pratikler yargılamaya tabi tutulmuştur. Bazı kurum, birlik ve bölgelerin raporları kabul edilmemiştir. Yargılama, hesaplaşma; yeniden kararlaştırma, güçlenme, büyüme ve pratiğe doğru yüklenme temelinde yapılmıştır. Eleştiri-özeleştiri ile yanılgı ve hatalı pratikler ortaya çıkarılmış, süreci geriye çeken uygulamalar mahkum edilmiştir. İdeolojik-politik ve örgütsel doğrultuyu gözetmek, suç durumlarına, örgütlenmeyi ve çalışmaları bozan pratiklere karşı tedbir olarak Disiplin ve Denetleme Kurulu oluşturulmuştur.

Kadro, yapı ve onbinlerin eğitimi üzerinde durulması, zenginleştirilmesi, her düzeyde eğitimin yaygınlaştırılmasının altı çizilmiştir. Eğitimsizlik ve eğitimi boşa çıkaran çabalar kabul görmeyecektir.

Kadro ve savaşçı adaylarının çıkarılması, yetiştirilmesi ve eğitilmesi, nicelik ve nitelik artışının sağlanması temel politikamızdan biridir. Bu, örgütlenmeyi ve iktidarlaşmayı büyütmenin yoludur.

ERNK'nin kitle politikası milyonları kapsamıştır. Doğru ve geliştirici olduğu kesinlik kazanmıştır. Partinin kitle politikasını esas almayan, bunu daraltan, kitleyi bastıran veya kitle içinde eriyen tutum ve pratiklerin yanlışlığını konferansımız bir kez daha ortaya koymuştur.

Kitleye yanlış yaklaşım ve uygulamaların üzerine gidilmiştir. Kitlenin ihtiyaçlarına cevap vermek temel görevlerden biridir. Kimi yerlerde memnuniyetsiz duruma getirilen kitlemizin sorunları tartışılacak ve güveni kazanılacaktır. Yönetimi ve yetkiyi yanlış kullanan anlayışa izin verilmeyeceğini platform kararlaştırmıştır ve uygulaması yapılacaktır.

Kitle aktif katılımcı duruma getirilecek, örgütü sahiplenmesi ve yönetmesinin önü açılacaktır. Birliği bozucu, geriye çekici tavırlara ERNK kitlesi izin vermeyecektir. Ulusal ölrgütlenmeyi mevcut kitle potansiyelinin dışına taşırmak, örgütlenmeyen kitleleri somut durumuna ve özgülüne göre örgütlemek hedeflenmiştir. Örgütlenmemiş ve ilişkiye bağlanmamış kitle bırakılmayacaktır. İlişki kurmayı ve kazanmayı geliştireceğiz.

Cephe çalışanı statüsü kaldırılmıştır. Cephe komitelerinin örgütlenmesi yaygınlaştırılacaktır. Cephe komitelerinde yer alan, aktif çalışan parti taraftarı-sempatizanı ve cephe üyesidir. Cephe komitelerinde yer alanlar cephe üyesidir. Cephe çalışanı statüsü netleştirilirken, şüphesiz komitelere bağlı çalışmaları sürdürenler olacaktır. Çeşitli bağlarla bu durumun güçlendirilmesini konferansımız uygun bulmuştur.

ERNK Program ve Tüzüğü'nün hazırlanmasından bu yana dünyada epey değişiklikler oldu. 20 yıllık bir kitle pratiği, deneyimi ve tecrübeleri vardır. Cephemiz, iktidarlaşmanın organıdır ve iktidarlaşmaya yürümektedir. ERNK Program ve Tüzüğü bu temelde yeniden düzenlenecektir.

Konferansımız, başarının asıl ölçüsünü; savaşan halk gerçekliğini geliştirmek, cepheyi ülkeye taşırmak olarak almıştır. Çalışmalar buna göre yürütülecektir. Her yıl örgütlenmesinin yarıdan fazlasını ülkeye taşırmayı, bunu esas alarak sürekli güç yenilemeyi birinci hedef olarak önüne koymuştur.

İktidarlaşmayı cepheye dayandırmaktan hareketle, Kürdistan Sürgün Parlamentosu'nda ulusal örgütlenme ve kurumlaşmaların iktidarlaşıtırılması, halk temsilinin geliştirilmesi kararlaştırılmıştır. İktidar yürüyüşü ve maratonu, savaşı kazanmaya güç verecektir. Örgütümüz ve kitlemizin iktidar kişiliğine ulaşması; "İktidarlaşalım, savaşı kazanalım" şiarını gerçekleştirmesi sürecin dayatmasıdır.

Sürgünde iktidarlaşalım ve bunu Kürdistan'a taşıyalım! Kürdistan'daki iktidarlaşmayla bütünleşelim!

7 günlük tartışma ve kararlaştırmalarla yıllık planlamaya ulaşılmıştır. Ülke ruhu, kazanma inancı ve anlayışı doğrultusunda önümüzdeki sürece yüklenilecektir. Mutlak başarı, iyi bir uygulama ve pratik esas alınacaktır. Kazanmaya, başarmaya mecburuz ve buna mahkumuz. Fırtınalaşmış birliklerin ruhuna uygun olarak, fırtınalaşmış halk birliklerini yaratalım. ERNK'yi örgütleyelim, büyütelim, saflara yeni güçlerin katılımını sağlayalım. Ulusal Önderimiz Başkan APO'nun yolunun, perspektifleri, çözümlemeleri, tarzı ve temposunun iyi izleyicileri olalım! Bağlılığı, pratik yürüyüş ve sorunlara çözüm gücü olmakla karşılayalım!

– Yaşasın 8. Avrupa Parti-Cephe Konferansı!
– Büyük yoğunlaşalım, büyük çalışalım, büyük iktidarlaşalım!
– Yaşasın PKK, ERNK ARGK!
– Biji Serok APO!